

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม



ศิลปนิพนธ์เสนอเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์

ธันวาคม พ.ศ.2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

DESIGN OF WORKING WOMEN DRESS ADAPTED FROM THAI NATIONAL COSTUME



An Art Thesis Submitted In Partial Fulfillment

Of the Requirements for the Bachelor Degree of Fine and Applied Arts

In Product and Package Design

December 2016

Copyright 2016 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาศิลปปะนิพนธ์ เรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่
ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม ของ นางสาวศิริภัสสร ทองโตนด เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์


..... (ประธาน)

(อาจารย์ ชโรธรณ์ ทัพย์อุปถัมภ์)


..... (กรรมการ)

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุตสังข์)


..... (กรรมการ)

(อาจารย์พัชรวัฒน์ สุริยงค์)

ประกาศคุณูปการ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจาก อาจารย์ ชโรธรณ์ ทิพย์อุปลัมภ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำศิลปะนิพนธ์ในครั้งนี้ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ และกราบขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุตสังข์ และที่คอยสนับสนุน ให้คำปรึกษาด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีมาตลอดตั้งต้น จนทำให้ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

ขอขอบพระคุณ ห้องเสื้อ อีเทอร์นี่ดี วิดีตติ้ง ที่คอยให้คำแนะนำ และ ช่วยเหลือด้านต่างๆ ทั้งที่พักและยานพาหนะระหว่างการทำงาน ขอขอบพระคุณร้านตัดเย็บชุดที่ทำให้แบบสเก็ตของผู้วิจัยกลายเป็นชุดขึ้นมาจริงๆ ขอขอบพระคุณช่างปักที่สร้างสรรค์งานปักอย่างประณีตสวยงามตามแบบสเก็ตของผู้วิจัย ขอขอบคุณเพื่อนๆสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่น่ารักทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจให้กันมาตลอด ขอขอบคุณพี่เค้กับพี่ต๋องที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนทุกอย่าง ทั้งการเลือกวัสดุในการตัดเย็บและการปัก รวมทั้งที่พัก อาหาร และยานพาหนะในการเดินทางไปเลือกหาวัสดุสำหรับการทำงาน ขอขอบพระคุณนางแบบพี่อันนา อัญชญา อาจกล่อม Miss Top Model Thailand 2016 ที่มาเป็นแบบในการถ่ายภาพ ขอขอบคุณช่างภาพ พี่อนเช็ค ออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ปี4 ที่สละเวลามาถ่ายรูปให้

เหนือสิ่งอื่นใดต้องขอกราบขอบพระคุณแม่ที่เป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา ท่านเข้าใจในทุกปัญหา และยังคอยสนับสนุน คอยช่วยเหลือเรื่องต่างๆในทุกๆด้านรวมทั้งทุนทรัพย์ที่ค่อนข้างมาก รักแม่มากจริงๆคุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานและผู้ที่มีสนใจไม่มากนักน้อย

ศิริภัสสร ทองโตนด

ชื่อเรื่อง	การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม
ผู้วิจัย	นางสาวศิริภัสสร ทองโตนด
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์ ชโรธรณ์ ทิพย์อุปถัมภ์
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุดสังข์ อาจารย์พัชรวัฒน์ สุริยงค์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, พ.ศ. 2559
คำสำคัญ	เครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน, ชุดไทยพระราชนิยม

บทคัดย่อ

โครงการการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน เพื่อศึกษาข้อมูลรูปแบบชุดไทยพระราชนิยม และเพื่อสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม

วิธีการดำเนินงานวิจัยคือ การศึกษาแนวคิดที่สนใจและทำการรวบรวมข้อมูลต่างๆนำมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งกระบวนการออกแบบผลงาน โดยผลงานที่ออกมานั้นจะต้องแสดงถึงความร่วมสมัย สร้างประโยชน์และคุณค่าให้กับชุดไทยพระราชนิยมมากที่สุด โดยแสดงออกในรูปแบบของเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ซึ่งชุดไทยพระราชนิยม เป็นที่นิยมมากในงานพิธีมงคล จึงนำไปสู่กระบวนการออกแบบโครงสร้างที่ทันสมัย ทั้งยังสามารถปรับเปลี่ยนลักษณะการสวมใส่ตามโอกาสต่างๆ

จากการวิจัยในครั้งนี้ให้ทราบถึงรูปแบบของเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานในปัจจุบันและทราบถึงรูปแบบของชุดไทยพระราชนิยม จึงเกิดเป็นโครงการวิจัย การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม ตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่มีภาพลักษณ์การแต่งกาย กล่าวคือ เป็นกลุ่มที่ติดตามแฟชั่น ใส่ใจเรื่องการแต่งกาย รวมไปถึงการแต่งหน้า ทรงผม ดูดีเป็นทางการ มีพลังมีลักษณะของการแต่งกายมาดเท่ๆ เป็นรูปแบบที่เหมาะสมลงตัว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
การออกแบบเครื่องแต่งกาย.....	8
หลักการและองค์ประกอบของการออกแบบเครื่องแต่งกาย.....	9
การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน.....	9
ประวัติความเป็นมาของเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน.....	9
เครื่องแต่งกายสตรียุค 1950s.....	32
วิธีการออกแบบและกระบวนการตัดเย็บเครื่องแต่งกาย.....	35
การเลือกสายปักและชนิดของผ้า.....	41
ข้อมูลชุดไทยพระราชานิยม.....	47
ประวัติชุดไทยพระราชานิยม.....	47
ลักษณะชุดไทยพระราชานิยม.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	58
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	69
ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย.....	70
ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระเบียบวิจัย.....	70
ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม.....	72
4 ผลการวิจัย.....	
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
วิเคราะห์แนวคิดของการประยุกต์ของไทยพระราชนิยม.....	74
ดำเนินการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม	75
5 บทสรุป.....	
สรุปผลการวิจัย.....	85
อภิปรายผลการวิจัย.....	86
ข้อเสนอแนะ.....	86
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	90
ประวัติผู้วิจัย.....	95

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นแนวตั้ง.....	12
3 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นแนวนอน.....	13
4 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นเส้นทแยง.....	13
5 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นโค้ง.....	14
6 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นซิกแซก.....	14
7 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 1:1.....	15
8 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 3:5 ส่วน.....	15
9 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 2:8 ส่วน.....	16
10 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดผสมกลมกลืน.....	16
11 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสมดุลแท้.....	17
12 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสมดุลเทียม.....	17
13 แสดงภาพตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดจังหวะ.....	18
14 (ซ้าย) แสดงภาพตัวอย่างผ้าชีพอง.....	18
15 (ขวา) แสดงภาพตัวอย่างผ้าฝ้าย.....	18
16 (ซ้าย) แสดงภาพตัวอย่างผ้าไหม.....	19
17 (ขวา) แสดงภาพตัวอย่างผ้าอแกนซ่า.....	19
18 (ซ้าย) แสดงภาพตัวอย่างผ้ายีนส์.....	19
19 (ขวา) แสดงภาพตัวอย่างผ้าลูกฟูก.....	19
20 (ซ้าย) แสดงภาพตัวอย่างผ้าขน.....	20
21 (ขวา) แสดงภาพตัวอย่างผ้ากำมะหยี่.....	20
22 แสดงภาพตัวอย่างชุดสี่คู่ตรงข้าม.....	22
23 แสดงภาพตัวอย่างชุดสี่ข้างเคียง.....	22
24 แสดงภาพตัวอย่างชุดสามสี.....	23
25 แสดงภาพตัวอย่างชุดสี่เอกรงค์.....	23
26 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการใช้สีกลาง.....	24

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
27	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายลักษณะชุดยุค 1950s.....	33
28	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายลักษณะชุดยุค 1960s.....	34
29	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายกระบวนการตัดเย็บเครื่องแต่งกาย.....	35
30	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายกระดาดสร้างแบบ.....	37
31	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายสายวัดตัว.....	37
32	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายไม้บรรทัดยาวพลาสติก.....	38
33	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายดินสอดำ.....	38
34	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายยางลบ.....	39
35	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายกรรไกรตัดกระดาษ.....	39
36	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายกาวหรือแปะเปียก.....	40
37	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการปักเดินเส้น.....	42
38	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการปักทึบและปักซอย.....	42
39	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการปักทึบ.....	43
40	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายขั้นตอนการปักไหมเงินหรือไหมทอง.....	43
41	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายด้นเงิน.....	44
42	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายด้นทอง.....	44
43	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายภาพไหมเงิน ไหมทอง.....	45
44	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายภาพวิธีการปักแล่งเงิน.....	46
45	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายขั้นตอนการหมุนและการปักด้นโปร่ง.....	46
46	แสดงภาพรูปแบบ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงนุ่งพระภูษาจีบ ฉลอง พระองค์แบบไทย ในระยะที่ยังไม่มีชุดประจำชาติที่แน่นอน.....	48
47	สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถในชุดประยุกต์แบบแรกๆ มีลักษณะเป็น ฉลองพระองค์ แขนสั้น ผ้าหน้า คอตั้ง พระภูษาป้ายมีเชิง.....	48
48	สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถขณะเสด็จพระราชดำเนินไปนมัสการเจดีย์ ชเวดากอง ประเทศพม่า มีนาคม 2503.....	49
49	สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถขณะเสด็จพระราชดำเนินไปสักการะพระ สถูปบุโรพุทโธ ประเทศอินโดนีเซีย กุมภาพันธ์ 2503.....	49

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
50	สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ฉลองพระองค์ชุดไทย เป็นปกนิตยสาร NEUE ILLUSTRIERTE ประเทศเยอรมนี.....	51
51	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยเรือนต้น.....	52
52	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยจิตรลดา.....	53
53	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยอมรินทร์.....	54
54	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยบรมพิมาน.....	54
55	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดดุสิต.....	55
56	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยจักรี.....	56
57	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยศิวาลัย.....	56
58	แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยจักรพรรดิ.....	57
59	แฟ้มผังแสดงขั้นตอนการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม.....	71
60	แสดงประกอบแรงบันดาลใจ.....	74
61	แสดงตารางภาพข้อมูลที่นำมาใช้ ประกอบการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม.....	74
62	แสดงประกอบแนวทางที่ 1.....	75
63	แสดงแบบร่างสเก็ตแนวทางที่ 1.....	75
64	แสดงประกอบแนวทางที่ 2.....	76
65	แสดงแบบร่างสเก็ตแนวทางที่ 2.....	76
66	แสดงประกอบแนวทางที่ 3.....	77
67	แสดงแบบร่างสเก็ตแนวทางที่ 3.....	77
68	แสดงแบบร่างสเก็ตที่สรุปขึ้นตัวอย่างจริง 3 แบบ.....	78
69	แสดงแก้แบบร่างสเก็ตที่สรุปขึ้นตัวอย่างจริง 3 แบบ.....	78
70	แสดงภาพ flash drawing แนวทางที่ 1.....	79
71	แสดงภาพ flash drawing แนวทางที่ 2.....	79
72	แสดงภาพ flash drawing แนวทางที่ 3.....	80
73	แสดงชิ้นงานจริง 1.....	81

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
74 แสดงชิ้นงานจริง 2.....	82
75 แสดงชิ้นงานจริง 3.....	83
76 แสดงการจัด Exhibition display.....	84



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

เมื่อพุทธศักราช 2503 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้ตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไปทรงเยือนสหรัฐอเมริกาและทวีปยุโรป เพื่อเจริญสัมพันธไมตรีกับนานาชาติ และเพื่อเป็นการประกาศให้ชาวโลกรู้จักประเทศไทยยิ่งขึ้น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงตระหนักว่าครั้งนี้เป็นการตามเสด็จทางราชการครั้งใหญ่ จึงต้องเตรียมพระองค์ให้พร้อมทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมฉลองพระองค์ให้เหมาะสมกับทุกโอกาส (พิพิธภัณฑผ้าในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ. (2556). Fit For A Queen: Her Majesty Queen Sirikit's Creations by Balmain. กรุงเทพมหานคร, พิพิธภัณฑผ้าในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ)

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ คุณข้าหลวงและนางสนม ช่วยดูแลในการเตรียมฉลองพระองค์และ เครื่องประดับต่างๆให้เหมาะสมตามธรรมเนียมและโอกาส ทรงพระราชประธานที่ทรงทั้งฉลองพระองค์ชุดไทยที่แสดงถึงเอกลักษณ์ไทย และฉลองพระองค์แบบสากล ซึ่งทรงกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ นาย ปีแอร์ บัลแมง (Pierre Balmain) นักออกแบบชาวฝรั่งเศส ที่มีชื่อเสียง เป็นผู้ดูแลการตัดเย็บและดำเนิน เรื่องแต่นาย ปีแอร์ บัลแมง (Pierre Balmain) ตามธรรมเนียม เนื่องจากช่างไทยในยุคสมัยนั้นยังไม่มี ความชำนาญการตัดชุดหรือเครื่องแต่งกายแบบตะวันตกและโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้ใช้พระราชเกียรติ ส่วนพระองค์ ในการจัดเตรียมฉลองพระองค์

ฉลองพระองค์ที่ นาย ปีแอร์ บัลแมง (Pierre Balmain) ออกแบบสำหรับการเสด็จพระราชดำเนินเยือนสหรัฐอเมริกาและประเทศในทวีปยุโรปครั้งนั้น งดงามเหมาะสมกับ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และชาวต่างประเทศให้ความสนใจและชื่นชมพระสิริโฉมของ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เป็นอย่างมาก ฉลองพระองค์ที่ตัดเย็บด้วยผ้าไทยแสดงให้เห็นถึงพระอัจฉริยภาพในการเผยแพร่ ความงามอันมี เอกลักษณ์ของผ้าที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนไทย การที่ พระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้นำนักออกแบบชาวต่างชาติที่มีชื่อเสียงมาดูแลฉลองพระองค์ที่ตัดเย็บจากผ้าไหมไทย ยังถือเป็นพระราชกุศลโลบายในการส่งเสริมผ้าไทยให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวโลกได้ อย่างดี ฉลองพระองค์ของ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ นาย บัลแมง (Balmain) สร้างสรรค์ขึ้นนั้นเป็นการผสมผสานความงามแบบตะวันตกกับแฟชั่นชั้นสูงแบบตะวันตกเข้าไว้

ด้วยกันตลอดระยะเวลามากกว่า 22 ปี ที่ นาย บัลแมง (Balmain) ได้รับโอกาสดูแลฉลองพระองค์ของ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และได้ ออกแบบฉลองพระองค์ที่มีความงดงาม สมพระเกียรติในหลายๆโอกาส ที่สำคัญ คือ ฉลองพระองค์เหล่านั้นส่วนใหญ่ ตัดเย็บจากผ้าไทยที่ แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติ จึงมีความงดงามเหมาะสมแก่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ อย่างแท้จริง สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชนิมมเรื่องการใช้ผ้าไทยมาตั้งแต่ ทรงพระเยาว์ เมื่อสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาฯ ประกาศหมั้นครั้งนั้นได้มีนักหนังสือพิมพ์ ชาว ต่างประเทศขอสัมภาษณ์ซึ่งพระองค์ ได้ให้สัมภาษณ์ว่าจะสนับสนุนและส่งเสริมการแต่งกายที่เป็น แบบไทยเมื่อพระองค์ยังเป็นพระคู่หมั้นได้ใช้ผ้าไทยและชิ้นไทยส่วนชุดในพระราชพิธี อภิเษกสมรส ได้ใช้ชุดที่ตัดเย็บด้วยผ้าไทยเมื่อพระราชพิธีได้ผ่านไปแล้ว พระองค์ได้ทรงปฏิบัติตามพระราชปณิธาน ดังกล่าวต่อมาและได้มีเครื่องแต่งกายแบบไทยตามพระราชนิยมขึ้นซึ่งกลายเป็นเอกลักษณ์ ทาง การ แต่งกายประจำชาติมาจนทุกวันนี้ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชดำริ เรื่อง การแต่งกายประจำชาติของสตรีไทย ตั้งแต่คราวเสด็จฯ เยือนประเทศเพื่อนบ้านเป็นครั้งแรก ในสมัย นั้นยังไม่มีชุดไทยต่างๆ ตามพระราชนิยมได้ทรงคิดใช้ไหมไทย ผ้าไทยและผ้ายกต่างๆ มาประดิษฐ์ ตกแต่งเป็นฉลองพระองค์เพื่อให้แสดงถึงของความเป็นไทยทรงเจริญรอย สมเด็จพระพันปีหลวง สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ เรื่องการใช้ฉลองพระองค์ทรงให้ท่านผู้หญิง มณีรัตน์ บุนนาค ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทางประวัติศาสตร์และการแต่งกายของสตรีไทยสมัยโบราณมาประยุกต์และทรง กรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อชุดไทยนี้ขึ้นตามแบบต่างๆซึ่งได้แนวคิดจากชื่อพระตำหนัก และ พระที่นั่ง อาทิ ไทยอมรินทร์ (Thai Amarin) ไทยจิตรลดา (Thai Chitlada) ไทยบรมพิมาน (Thai Boromphiman) ไทยจักรพรรดิ (Thai Chakkraphat) ไทยจักรี (Thai Chakkri) ไทยเรือดัน (Thai Ruean Ton)ไทยศิวาลัย (Thai Siwalai) และไทยดุสิต (Thai Dusit)

ชุดสตรีไทยพระราชนิยม หมายถึง ชุดแต่งกายประจำชาติของสตรีไทยสวมใส่ในงานพิธีหรือ งานพระราชพิธีต่างๆเช่น งานพิธีหมั้น งานพิธี มงคลสมรสเป็นชุดที่มีเอกลักษณ์เฉพาะมีหลายรูปแบบ ตัดเย็บด้วยผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าใยประดิษฐ์อาจเป็น ผ้าพื้น ผ้าลายดอก ผ้าลายริ้น ผ้ายกดิน เงินด้นทอง หรือผ้ายกดอกเต็มตัวใช้วัสดุเกาะเกี่ยวของที่เหมาะสมเช่น ซิป ตะขอ กระดุม ที่ห่อหุ้มจากผ้าตัวเสื้อ อาจตกแต่งให้สวยงามด้วยการปักมุก เลื่อม ลูกปัดผ้าไหม หมายถึง ผ้าทอจากเส้นด้ายที่ได้จากใยของ ตัวไหม ผ้าฝ้าย หมายถึง ผ้าทอจากเส้นด้ายที่ได้จากใยของฝ้าย ผ้าใยประดิษฐ์ หมายถึง ผ้าที่ได้จาก การสังเคราะห์ เช่น ผ้าพอลิเอสเตอร์ ผ้าเรยอน ผ้าเจอร์ซี ผ้าโทเร

ดังนั้นงานวิจัยการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม นี้เนื่องจากชุดไทยพระราชนิยม เป็นชุดที่นิยมมากในงานพิธีมงคลต่างๆ และยังเป็นชุดประจำชาติไทย ที่มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย เป็นชุดที่งดงามเหมาะสมแก่การสวมใส่ในงานพิธีมงคล ผู้วิจัยต้องการคือ

การสื่อความมั่งคั่งของชุดไทยพระราชานิยมซึ่งจะนำจุดเด่นของชุดไทยพระราชานิยมสื่อออกทางเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่มีรูปทรงของชุดไทยพระราชานิยม และประดับตกแต่งด้วยการปักเพื่อเพิ่มความมั่งคั่งให้กับชุดมากยิ่งขึ้น เครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทย พระราชานิยมยังสามารถถอดดัดแปลงได้ตามโอกาสเพื่อพัฒนาในส่วนของเครื่องแต่งกายวัยทำงานที่มีกลิ่นอายของชุดไทย ให้สะท้อนลักษณะรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์ความมั่งคั่งและ ทรงคุณค่า ซึ่งเป็นชุดประจำชาติไทยให้คงอยู่ และ เผยแพร่สู่สายตาของนานาชาติประเทศ

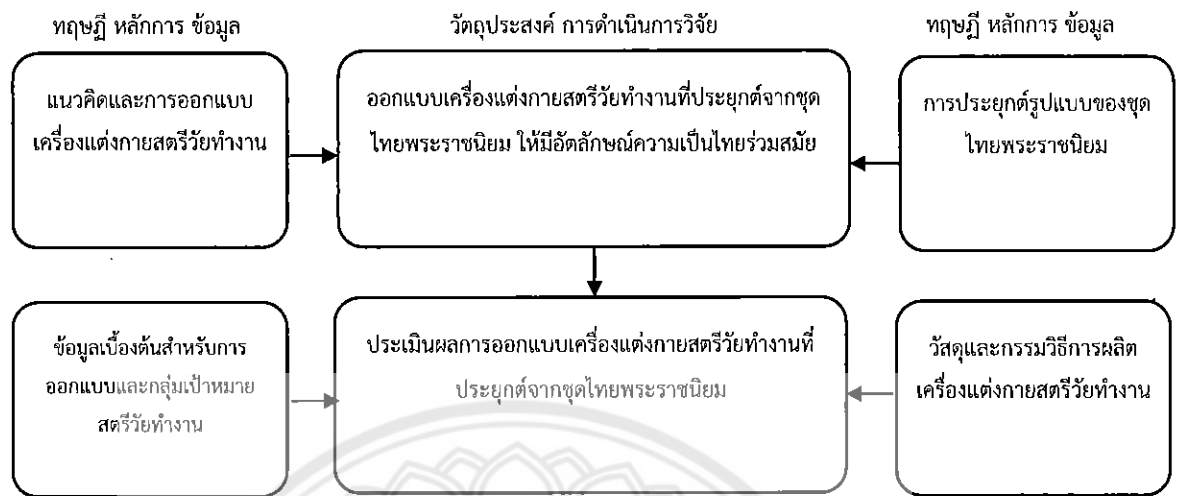
เนื่องจากรูปแบบเครื่องแต่งกายสตรีในปัจจุบัน มีรูปแบบที่หลากหลายหลากหลายโดยเฉพาะเครื่องแต่งกายของดารา, เซเลบริตี้ ที่เลือกสวมใส่เครื่องแต่งกายที่ทำให้ดูโดดเด่น เพื่อเป็นที่น่าจับตามอง สำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้นที่มีขายอยู่ในท้องตลาดทุกวันนี้ ผู้ผลิตต่างได้ออกแบบไว้อย่างเหมาะสมตามวาระโอกาสการใช้สอย อยู่ที่ผู้บริโภคจะเลือกซื้อสินค้าตามความต้องการและรสนิยมที่แตกต่างกันออกไปเช่นไร โดยกลุ่มสตรีวัยทำงานตอนต้นเป็นกลุ่มผู้บริโภคหนึ่งของผู้วิจัยอยากจะออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานสำหรับกลุ่มเป้าหมายให้มีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์และโดดเด่น และยังคงความสวยงามและเพิ่มการประยุกต์ของแรงบันดาลใจในการทำชุดให้มีความชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือ ดารา, เซเลบริตี้ อายุระหว่าง 25-35 ปี เป็นกลุ่มที่ติดตามแฟชั่น ใส่ใจเรื่องการแต่งกายรวมถึงการแต่งหน้า ทรงผมดูดีเป็นทางการมีพลังมีลักษณะของการแต่งกายมาดเท่ห์เป็นรูปแบบที่เหมาะสมลงตัว เพราะเป็นกลุ่มอาชีพที่ต้องใช้ภาพลักษณ์และบุคลิกภาพต่างๆ เพื่อการเป็นที่ยอมรับและสร้างความประทับใจต่อคนที่พบเห็นในสังคม

ดังนั้นการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม จึงทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของเครื่องแต่งกายสตรีทำงานของกลุ่มเป้าหมาย โดยได้ประยุกต์เอกลักษณ์ความเป็นไทยของชุดไทยพระราชานิยม ซึ่งนำเอาจุดเด่นต่างๆของชุดมาใช้ในการออกแบบเพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นไทย ให้ดูงดงามและร่วมสมัยตามยุคปัจจุบัน

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม ให้มีเอกลักษณ์ความเป็นไทยร่วมสมัย
2. เพื่อประเมินผลการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม

กรอบแนวคิดงานวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ศึกษาการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่มีรูปทรงของ ชุดไทยพระราชานิยม รวมทั้งการนำเอาศิลปะการปักมาประยุกต์ใช้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการออกแบบ
2. การศึกษาออกแบบชุดสตรีวัยทำงานและชุดไทยพระราชานิยมในปัจจุบัน เพื่อหาแนวทางในการประยุกต์ให้สอดคล้องกับผลงานการออกแบบ

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม ปฏิบัติการออกแบบได้ ดังนี้

1. ค้นหาข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจ
2. สร้างแบบสเก็ตของงานวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบผลิตภัณฑ์ ดันแบบ 1 คอลเล็กชั่น ประกอบไปด้วย 3 ชุด ชุดที่ 1 รูปทรงของเสื้อ ประยุกต์มาจากชุดไทยบรมพิมาน, ชุดไทยจิตรลดา, ชุดไทยอัมรินทร์, ชุดไทยศิวาลัย คอตติ้ง, ชุดเข้ารูป, แขนยาว, กระโปรงสอบสามส่วน มีผ้าคลุมจีบพลีท ด้านนอก Transform ออกได้ สามารถสวมทับเป็นเสื้อคลุมได้ตามโอกาส การใช้สอย ลายปักเป็น ลายร่วมสมัย โดยการใช้ปัก เป็นวัสดุหลัก ชุดนี้จะมีกลิ่นอาย ความเป็นชุดไทยพระราชานิยม ผสมผสาน กับ แฟชั่น ในปัจจุบัน เพื่อให้ตอบโจทย์ผู้บริโภคมากที่สุด

ชุดที่ 2 รูปทรงของเสื่อ ประยุกต์มาจากชุดไทยดุสิต ช่วงคอนำมาจากชุดไทยเรือนต้น ชุดเข้ารูป แขนสั้น, กระโปรงสอบยาว ผ่าหลัง มีผ้าคลุมที่ดัดแปลงจากสไบ สามารถ Transform ได้ตามโอกาส การใช้สอย ลายปักเป็นลายร่วมสมัย โดยการใช้ ป้อง, เป็นวัสดุหลัก ชุดนี้จะมีกลิ่นอายความเป็นชุดไทยพระราชานิยม ผสมผสาน กับ แฟชั่น ในปัจจุบัน เพื่อให้ตอบโจทย์ผู้บริโภคมากที่สุด

ชุดที่ 3 รูปทรงของเสื่อ ประยุกต์มาจากชุดไทยจักรี, ชุดไทยจักรพรรดิ ไหล่เป็ยงแขนยาว ระบายชาย สามารถ Transform ได้ตามโอกาส การใช้สอย กระโปรงสอบป้ายด้านหน้า ลายปักเป็นลายร่วมสมัยโดยการใช้ ป้อง, เป็นวัสดุหลักชุดนี้จะมีกลิ่นอายความเป็นชุดไทยพระราชานิยม ผสมผสาน กับ แฟชั่น ในปัจจุบัน เพื่อให้ตอบโจทย์ผู้บริโภคมากที่สุด

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องกับลำดับช่วงเวลาพัฒนาการของการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานเป็นระยะเวลา 3 เดือน เริ่มตั้งแต่ กันยายน พ.ศ.2559 – ธันวาคม พ.ศ.2559

วิธีการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ก.ย	ต.ค	พ.ย	ธ.ค
1. รวบรวมข้อมูลการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน	←→			
2. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน	←→			
3. วางแผนการดำเนิน		←→	←→	
4. ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานต้นแบบ		←→	←→	
5. พัฒนารูปแบบของผลงานต้นแบบ		←→	←→	
6. สรุปลผลและจัดทำรายงาน			←→	←→
7. เผยแพร่ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน				←→

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. หลักการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน
2. รูปแบบการประยุกต์ชุดไทยพระราชานิยม

ขอบเขตด้านประชากร

เพศ	: หญิง
เชื้อชาติ	: ไทย
อายุ	: 25-35 ปี
รายได้	: 30,000 – 100,000 บาท/เดือนขึ้นไป
อาชีพ	: ดารา, เซเลบริตี้
วิถีการดำเนินชีวิต	: กลุ่มเจนเอเรชั่นวาย อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

และปริมาณพล ซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมกับการมีครอบครัวอีกทั้งยังเป็นกลุ่มคนที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความคิดสร้างสรรค์ต้องการยอมรับจากสังคม อยู่ในกลุ่มคนชนชั้นสูงส่วนกลางและชนชั้นกลางส่วนบน มีรูปแบบพฤติกรรม การบริโภคเครื่องแต่งกายอยู่ในกลุ่มร่วมสมัย อีกทั้งเครื่องแต่งกายถือเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงออกซึ่งความเป็นตัวเอง (Self-Expression) แสดงถึงบุคลิกภาพที่ดี ทั้งนี้ทั้งนั้นยังต้องสอดคล้องและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายยังมีภาพลักษณ์การแต่งกายเท่และเปรี้ยวกล่าวคือ เป็นกลุ่มที่ติดตามแฟชั่น ใส่ใจเรื่องการแต่งกายรวมไปถึงการแต่งหน้า ทรงผมดูดีเป็นทางการมีพลังมีลักษณะของการแต่งกายมาดเท่เป็นรูปแบบที่เหมาะสมลงตัว

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องแต่งกาย หมายถึง เมื่อชีวิตเริ่มต้นเข้าสู่ช่วงวัยของการทำงาน จำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนการแต่งตัวของตนเองเสียใหม่ จากเดิมที่การแต่งตัวเน้นไปที่ความสะดวกสบายไม่ค่อยใส่ใจกับกาเวทศะสถานที่เท่าใดนัก แต่เมื่อเราเติบโตมากขึ้นและต้องพบเจอผู้คนในที่ทำงานมากขึ้นก็จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องสวมใส่เสื้อผ้าให้มีความเหมาะสม เพื่อช่วยสร้างความโดดเด่นให้กับบุคลิกของเรา ช่วยอำพรางสัดส่วนที่ไม่น่าดู และยังช่วยสร้างความน่าเกรงขามให้กับเรอีกด้วย

สตรีวัยทำงาน หมายถึง เพศหญิง เชื้อชาติไทย อายุ 25-35 รายได้ 30,000 – 100,000บาท/เดือนขึ้นไป อาชีพ ดารา, เซเลบริตี้ เป็นผู้หญิงกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมาณพล ซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมกับการมีครอบครัวอีกทั้งยังเป็นกลุ่มคนที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความคิดสร้างสรรค์ต้องการยอมรับจากสังคม อยู่ในกลุ่มคนชนชั้นสูงส่วนกลางและชนชั้นกลางส่วนบน มีรูปแบบพฤติกรรม การบริโภคเครื่องแต่งกายอยู่ในกลุ่มร่วมสมัย อีกทั้งเครื่องแต่งกายถือเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงออกซึ่งความเป็นตัวเอง (Self-Expression) แสดงถึงบุคลิกภาพที่ดี ทั้งนี้ทั้งนั้นยังต้องสอดคล้องและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายยังมีภาพลักษณ์การแต่งกายเท่และเปรี้ยวกล่าวคือ เป็นกลุ่มที่ติดตามแฟชั่น ใส่ใจเรื่องการแต่งกายรวมไปถึงการแต่งหน้า ทรงผมดูดีเป็นทางการมีพลังมีลักษณะของการแต่งกายมาดเท่เป็นรูปแบบที่เหมาะสมลงตัว

การประยุกต์ หมายถึง การปรับเปลี่ยน, ตัดแปลง ในงานวิจัยนี้การประยุกต์ หมายถึง การนำเอาเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานกับ ชุดไทยราชนิยม มาตัดแปลงเป็นเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานเพื่อสำหรับออกงาน

ชุดไทยพระราชนิยม หมายถึง ชุดเครื่องแต่งกายประจำชาติไทย ซึ่งแสดงถึงวัฒนธรรม ประเพณี เชื้อชาติ เอกลักษณะความเป็นคนไทยไว้อย่างชัดเจนเค้าโครงของแบบชุดได้จากเครื่องแบบของสตรีไทยโบราณ เช่น การนุ่งซิ่น การนุ่งจีบ การห่มผ้าแพร และมีการห่มผ้าสไบในลักษณะต่างๆ ชุดไทยพระราชนิยมส่วนใหญ่ยังคงเค้าโครงเดิมอยู่ สืบเกิดได้จากผ้าซิ่นป้าย ผ้าซิ่นจับจีบหน้านาง และการห่มผ้าสไบ แต่ได้มีการตัดเย็บ การตกแต่งให้เหมาะสมกับการแต่งกายสมัยปัจจุบัน ผ้าที่นำมาตัดเย็บชุดแบบต่าง ๆ ใช้ผ้าไทย คนไทยในสมัยโบราณมีชื่อเสียงมากในเรื่องการทอผ้าไหมและผ้าฝ้าย สำหรับทำเครื่องนุ่งห่มมาเป็นเวลาหลายร้อยปีแล้ว การทอผ้าเป็นหัตถกรรมในครัวเรือน ส่วนใหญ่ทอผ้าใช้ในครอบครัว เมื่อทอผ้าได้เป็นจำนวนมากก็นำสินค้าไปจำหน่าย ผ้าที่คนไทยทอใช้เอง มีชื่อเรียกหลายสิบชนิด ผ้าที่รู้จักกันมานาน คือ ผ้าพื้น ผ้ามัดหมี่ ผ้าลายขิด ผ้าหางกระรอก และผ้ายก เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงแนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม
2. ส่งเสริมและเผยแพร่ ให้ชุดไทยพระราชนิยม ให้คงอยู่และเป็นที่ยอมรับในหมู่คนรุ่นใหม่เกี่ยวกับ เครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะเป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในด้านต่างๆ ที่จะเป็นแนวทางและมีผลต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม โดยรวบรวมข้อมูลและนำมาทำการวิจัยวิเคราะห์ อภิปราย เพื่อทสรุปในแต่ละหัวข้อก่อนที่จะนำไปสู่ขั้นตอนของการออกแบบและแบบร่าง โดยแบ่งข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

1. การออกแบบเครื่องแต่งกาย
 - 1.1 หลักการและองค์ประกอบของการออกแบบเครื่องแต่งกาย
2. การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน
 - 2.1 ประวัติความเป็นมาของเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน
 - 2.2 หลักการเลือกเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานให้เหมาะสมกับงาน
 - 2.3 วิธีการออกแบบและกระบวนการตัดเย็บชุดสตรี
3. ข้อมูลชุดไทยพระราชนิยม
 - 3.1 ประวัติศาสตร์ชุดไทยพระราชนิยม
 - 3.2 ลักษณะชุดไทยพระราชนิยม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การออกแบบเครื่องแต่งกาย

1.1 หลักการและองค์ประกอบของการออกแบบเครื่องแต่งกาย

ความหมายของ การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Fashion Design หรือ Costume Design ในวงการ การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ได้มีการนำคำศัพท์เหล่านี้มาใช้เรียกทับศัพท์ที่อยู่เสมอซึ่งความหมายคำศัพท์ที่นิยมนำมาใช้ ได้แก่ คำว่า Fashion, Costume, Design

แฟชั่น (Fashion) หมายถึง การวางรูป ทำแบบรูปแบบของเสื้อผ้าหรือสิ่งอื่นๆ ที่ประชาชนส่วนใหญ่นิยมในช่วงเวลาหนึ่ง

เครื่องแต่งกาย (Costume) หมายถึง เครื่องแต่งกายซึ่งได้รับการออกแบบขึ้นมา โดยมีจุดมุ่งหมาย เป็นการเฉพาะหรือเป็นพิเศษ สำหรับสถานที่หรือใช้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

การออกแบบ (Design) หมายถึง การออกแบบ แบบแผน ลวดลายเค้าโครง ซึ่งแสดงให้เห็นวิธีการหรือแนวทางในการทำบางสิ่งบางอย่าง เส้นและรูปร่าง ซึ่งเป็นที่มาของแบบหรือการตกแต่ง โดยมีจุดมุ่งหมายพิเศษเป็นการเฉพาะ

กล่าวโดยสรุปการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย หมายถึง การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย โดยมีแรงบันดาลใจจากสิ่งต่างๆ รอบตัว เช่น ธรรมชาติ รูปทรงสิ่งแปลกใหม่ สื่อเทคโนโลยีต่างๆ ในปัจจุบัน หรือการนำแบบเสื้อผ้าในสมัยโบราณมา ดัดแปลงให้เข้ากับยุคสมัย ทั้งนี้จะต้องมีประโยชน์ด้านการใช้สอยและความงามเป็นสำคัญ ตลอดจนการแสดงให้เห็นถึงความเจริญก้าวหน้าด้านวัฒนธรรม ประเพณี และความนิยมของคนในยุคนั้นๆ โดยใช้หลักการออกแบบทางศิลปะเข้าช่วย และคำนึงถึงความต้องการด้านต่างๆ ตลอดจน คำนึงประโยชน์ใช้สอย ความเหมาะสม และความทันสมัย

ความสำคัญของการ ออกแบบเสื้อผ้า มีอยู่หลายประการ กล่าวคือ

1. ในแง่ของการวางแผนการทำงาน งานออกแบบเสื้อผ้าจะช่วยให้การทำงานเป็นไปตามขั้นตอน อย่างเหมาะสมและประหยัดเวลาดังนั้นอาจถือว่าการ ออกแบบเสื้อผ้า คือการวางแผนการทำงานก็ได้
2. ในแง่ของการนำเสนอผลงาน ผลงาน ออกแบบเสื้อผ้าจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจตรงกันอย่างชัดเจน ดังนั้น ความสำคัญในด้านนี้ คือเป็นสื่อความหมายเพื่อความเข้าใจระหว่างกัน
3. เป็นสิ่งที่อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับงาน งานบางประเภทอาจมีรายละเอียดมากมาย ซับซ้อน ผลงานการออกแบบเสื้อผ้าจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้อง และผู้พบเห็นมีความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า ผลงานออกแบบเสื้อผ้า คือตัวแทนความคิดของผู้ออกแบบเสื้อผ้าได้ทั้งหมด
4. แบบจะมีความสำคัญอย่างที่สุดในกรณีที่นักออกแบบเสื้อผ้ามักกับผู้สร้างงานหรือผู้ผลิตเป็นคนละคนกัน เช่น สถาปนิกกับช่างก่อสร้าง นักออกแบบเสื้อผ้ามักกับผู้ผลิตในโรงงาน หรือถ้าจะเปรียบเทียบแล้ว นักออกแบบเสื้อผ้ามักเหมือนกับคนเขียนบทละครนั่นเอง

การออกแบบและตกแต่งเสื้อผ้า

การออกแบบเสื้อผ้า และเครื่องใช้ประเภทผ้า เป็นการกำหนดลักษณะของเสื้อผ้าหรือของขึ้นงานประเภทผ้าตามแนวความคิดหรือจินตนาการ ซึ่งผลงานที่ปรากฏจะสวยงามที่คุณค่านั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการของการออกแบบ และรู้จักนำองค์ประกอบทางศิลปะมาใช้เพื่อให้การออกแบบที่ปรากฏออกมามีความสวยงาม เหมาะสม

การออกแบบเครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้า

การออกแบบเครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้าที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน ควรคำนึงถึงหลักการเพื่อความคุ้มค่าของงานดังนี้

1. คำนึงถึงประโยชน์ ใช้น้อย สำหรับเครื่องที่ทำด้วยผ้า ถ้าเรารู้จักออกแบบ ให้สามารถใช้ประโยชน์ได้หลายอย่างก็จะทำให้คุ้มค่าต่อการใช้งาน เช่น กระเป่าเอนกประสงค์สามารถออกแบบโดย ใช้เป็นหมวกกันแดดได้ด้วย เป็นต้น

2. คำนึงถึงความสวยงามโดยให้มีสีสัน ลักษณะมองดูแล้วสะอาด สวยงามน่าใช้เช่น ผ้าเช็ดมือสำหรับแขวนในห้องน้ำ ควรเป็นผ้าสีอ่อนสะอาดตา เช่น สีขาว สีชมพู สีฟ้า เป็นต้น

3. คำนึงถึงการดูแลรักษา หรือการทำความสะอาด สำหรับเครื่องใช้ประเภทผ้าที่เปื้อนง่าย ต้องทำความสะอาดบ่อยหรือทุกครั้งหลังจากการใช้งาน ควรออกแบบให้เป็นแบบเรียบ และเลือกใช้ผ้า ที่ทนทานต่อการซักรีดเช่นผ้าลินิน เป็นต้น

การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

ในการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย เพื่อให้เกิดความสวยงามเหมาะสมและคุ้มค่า สามารถนำไปใช้ได้ยาวนาน ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงความสวยงามเหมาะสม เสื้อผ้าบางแบบอยู่ในสมัยนิยมแต่ไม่เหมาะกับบุคลิกของผู้สวมใส่บางคน ทั้งนี้ ผู้ออกแบบเสื้อผ้าจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเพื่อนำหลักการไปใช้ในการออกแบบให้เหมาะสม ช่วยอำพรางส่วนที่ทักพร่อง และช่วยเสริมจุดเด่นให้มีบุคลิกลักษณะที่ดียิ่งขึ้น สำหรับสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบเสื้อผ้า มีดังนี้

1. วัยและเพศในการออกแบบเสื้อผ้าควรคำนึงถึงวัยและเพศ โดยทั่วไปผู้ที่อยู่ในวัยต่างกันจะสวมเสื้อผ้าต่างกัน เช่น วันเด็ก จะสวมเสื้อผ้าต่างกับวัยผู้ใหญ่ โดยที่เสื้อผ้าของวัยเด็กจะเน้นความ สะดวกสบายในการทำกิจกรรมโดยเสื้อผ้าจะไม่ขัดต่อการพัฒนาการของเด็ก จะต้องมีความปลอดภัย ต่อการสวมใส่ ไม่คับและหลวมเกินไป เป็นต้น นอกจากนี้โดยทั่วไปแล้ว ผู้หญิงและผู้ชายจะสวมเสื้อผ้า ในลักษณะที่แตกต่างกัน

2. บุคลิกภาพของแต่ละคนแตกต่างกันเสื้อผ้าจัดเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้ สวมใส่ผู้ออกแบบเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ดังนี้

เรียบร้อยสุภาพ ถ้าเป็นผู้หญิง ควรเลือกผ้าลักษณะ จีบ รูด ติดโบว์ สีอ่อน ลวดลายควรเป็น ลายเล็กๆบุคลิกภาพกระฉับกระเฉง แข็งแรงแบบนักกีฬา ควรออกแบบให้เป็นแบบเรียบ ผ้าพื้นหรือ ฝ้ายลายควร สีเข้ม เช่นสีน้ำเงิน สีเทา ควรออกแบบเป็นเสื้อมีปก เช่น ปกเชิ้ต ปกโบล เป็นต้น บุคลิกภาพสุขุม ขรึมแบบผู้ใหญ่ ควรออกแบบเสื้อผ้าที่เน้นความสง่างาม เช่น การตีเกล็ด การปัก เป็นต้น สวมการต่ออ้วย การระบายชายเสื้อและชายกระโปรงไม่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะ บุคลิกภาพเก้ เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองมาก ควรออกแบบเสื้อผ้าในลักษณะสะดุดตาไม่ซ้ำแบบกับ ผู้อื่น สีสดใสและโดดเด่นบุคลิกภาพว่องไว ปราดเปรียว ควรออกแบบเสื้อในลักษณะทะมัดทะแมง แบบเรียบควรเลือกใช้ผ้าสีเข้ม

3. รูปร่างในการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายควรคำนึงถึงว่ารูปร่างเสื้อผ้าแบบเดียวกัน จะไม่เหมาะสมกับทุกคน และการออกแบบที่ดี ควรอำพรางส่วนที่บกพร่องและช่วยเสริมจุดเด่นของผู้สวมใส่ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- รูปร่างผอมสูง ควรออกแบบโดยใช้เส้นตามขวาง มีการตกแต่ง ที่คอปกควรมีระบายลาย ผ่าตามขวางเพื่อลดความสูง ตกแต่งบริเวณเอวสะโพก กระโปรงจีบรัด เป็นต้น และควรหลีกเลี่ยงเส้น ตามยาวหรือเส้นแนวตั้ง เสื้อคอแหลม ไม่มีปก แขนสั้น ตัวยาวมีเส้นตกแต่งเสื้อและกระโปรงเป็น แนวยาว คลอดจนควรหลีกเลี่ยงการออกแบบเสื้อตามขวาง เสื้อที่ปกใหญ่ เสื้อปกติดอก เสื้อแขนพอง เสื้อสีสด ดอกใหญ่

- คนอกใหญ่ ควรออกแบบโดยใช้เส้นตั้งฉาก เสื้อคอแหลม เสื้อเอวต่ำบริเวณสะโพก กระโปรงปลายบาน หรือกระโปรงตกแต่งได้สัดส่วนกับหน้าอก ควรหลีกเลี่ยงเส้นขวางบริเวณอก เสื้อคอเหลี่ยมเล็ก เสื้อรัดรูป เสื้อจีบรัดตั้งแต่บริเวณช่วงไหล่ถึงเอว

- คนสะโพกใหญ่ ใช้เส้นตกแต่งบริเวณอื่นที่ไม่ใช่สะโพก กระโปรงปลายบานควรหลีกเลี่ยง เส้นขวางในแนวกระโปรง หลีกเลี่ยงการตกแต่งบริเวณสะโพกชุดเข้ารูป กระโปรงปลายสอบ

4. โอกาสที่ใช้ในการออกแบบควรให้มีความเหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยโดยพิจารณาดังนี้

- การออกแบบเสื้อชุดลำลอง ชุดลำลองเป็นเสื้อผ้าชุดที่สามารถใช้สบาย และใส่ได้ ทุกโอกาส

- การออกแบบเสื้อชุด ทำงานข้าราชการ ควรเป็นแบบเรียบไม่ฉูดฉาด เนื้อผ้าทรงตัว

- การออกแบบเสื้อชุดทำงานที่สำนักงาน ข้าราชการ เช่น ธนาคาร ห้างร้าน เป็นต้น

- การออกแบบเสื้อชุดเดินทาง ควรออกแบบให้สามารถสวมใส่ ได้ทั้งกลางวัน กลางคืน ในลักษณะสะดวกต่อการเคลื่อนไหว แบบเรียบ เนื้อผ้าทรงตัว ไม่หยับง่าย

5. โอกาสพิเศษเป็นเสื้อผ้าที่ใส่เฉพาะโอกาสนั้นๆ ไม่สามารถนำมาสวมใส่ เป็นชุดปกติได้

องค์ประกอบทางศิลปะที่นำมาใช้ในการออกแบบงานตัดเย็บ

องค์ประกอบทางศิลปะที่นำมาใช้ในการออกแบบงานตัดเย็บ มีดังนี้

1. เส้น (Line)
2. สัดส่วน (Proportion)
3. ความกลมกลืน (Harmony)
4. สมดุล (Balance)
5. จังหวะ (Rhythm)
6. พื้นผิว (Texture)

7. สี (Color)
8. พื้นที่ (Spaces)
9. รูปแบบและรูปร่าง (Form and Shape)
10. เส้นกรอบนอก

1. เส้น (Line) เส้นมีความสำคัญต่อการออกแบบมากเพราะรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏต่อสายตา อาศัยเส้นเป็นตัวนำรูป เส้นมีคุณสมบัติมากต่อความรู้สึกของอารมณ์ ซึ่งสามารถลงตาและสร้างคุณค่าของแบบเสื้อผ้าได้ เส้นในแบบเสื้อ หมายถึง เส้นที่ทำให้เกิดเป็นรูปร่างลักษณะของตัวเสื้อ เส้นที่เป็นรูปร่างรอบนอก เรียกว่า เส้นกรอบนอก เส้นเกิดจากการต่อจุด 2 จุด หรือเกิดจากจุดๆเดียว เป็นจุดเริ่มต้นของเส้น เกิดจากจุดหลายร้อย หลายพัน หลายหมื่น หลายล้าน จุดที่ต่อกันไปจนแสดงเป็นเส้นตั้ง เส้นนอน เส้นโค้ง เส้นหัก แสดงทิศทางให้เกิดรูปร่าง ทำให้เกิดเนื้อที่ มีขนาด น้ำหนัก เกิดลักษณะพื้นผิว เส้นสามารถแสดงให้เห็นความเคลื่อนไหว แสดงความเร็วได้ เส้นในลักษณะต่างๆ เมื่อนำมาบรรจบกันก็จะทำให้เกิดรูปร่างได้ เส้นจะต้องมีความสัมพันธ์กับขนาด รูปร่างและทิศทาง เช่น เส้นตรงในแนวราบแสดงอาการเงียบสงบ แต่เส้นจะต้องมีความมั่นคง เส้นในลักษณะต่างๆมีอิทธิพลต่ออารมณ์ เช่น เส้นโค้ง เป็นเส้นที่คุ้นตา ถ้าจะเขียนภาพใบหน้าคนในลักษณะง่ายๆ ให้มีตาและปากเป็นเส้นโค้งที่หงายขึ้น มีลักษณะการยิ้ม ถ้าเขียนใบหน้าคนให้มีดวงตาและปากเป็นเส้นโค้งที่คว่ำจะมีลักษณะเป็นคนที่มีความทุกข์ เส้นที่ใช้ในการออกแบบเสื้อผ้ามีดังนี้

- เส้นตั้ง (Vertical Lines) ให้ความรู้สึกแข็งแรง มั่นคง เป็นเส้นที่แสดงถึงความสง่างามเหมาะสำหรับคนอ้วนเตี้ย



ภาพที่ 2 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสายเส้นตั้ง

ที่มา: <https://th.aliexpress.com/w/wholesale-vertical-stripes-dress.html>

- เส้นนอน (Horizontal Lines) เป็นเส้นแสดงถึงความกว้าง ความสงบ ความนิ่ง
เฉย แบบเสื้อที่ใช้เส้นตรงแนวนอน เหมาะสำหรับคนผอมสูงจะพรางตาให้ตัวอ้วนขึ้นหรือเตี้ยลง



ภาพที่ 3 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายแนวนอน

ที่มา: <https://th.aliexpress.com/popular/horizontal-stripes-slimming.html>

- เส้นทแยง (Diagonal Lines) เป็นเส้นที่แสดงถึง ความเคลื่อนไหวไม่อยู่นิ่ง เส้น
เฉียงจะช่วยพรางตาได้หลายความรู้สึก เช่น ทำให้ดูสูงขึ้น เตี้ยลง อ้วนหรือผอมลงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความ
ยาวของเส้นและมุมของเส้นทแยงนั้นๆ กล่าวคือ

เส้นทแยงมุมยาวจะช่วยให้สูงขึ้น

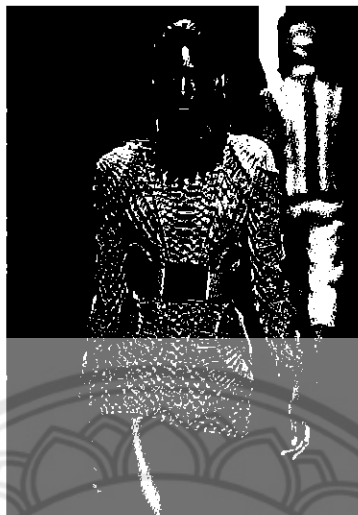
เส้นทแยงมุมสั้นจะทำให้บริเวณนั้นดูกว้าง



ภาพที่ 4 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายทแยง

ที่มา: <https://elodiebubble.wordpress.com/tag/narciso-rodriguez/>

- เส้นโค้ง (Curve Lines) ให้ความรู้สึกนุ่มนวลและอ่อนช้อย ร่าเริงแบบเสื้อที่ใช้เส้นโค้งเหมาะสำหรับเด็กและเสื้อวัยรุ่น



ภาพที่ 5 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นโค้ง

ที่มา: <http://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2016-menswear/balmain>

- เส้นซิกแซก (Zigzag lines) เป็นเส้นตรงที่เลี้ยวไปมาและทำให้เกิดมุมหักขึ้นที่จุดเลี้ยว ให้ความรู้สึกแปลกตา ตื่นเต้น ควรใช้เนื้อที่เล็ก จะดูมีเสน่ห์ ไม่น่าเบื่อ แต่ใช้มากเกินไปจะทำให้เสียรูป เสียทรง



ภาพที่ 6 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดลายเส้นซิกแซก

ที่มา: <https://th.aliexpress.com/w/wholesale-zig-zag-print.html>

2. สัดส่วน ในการออกแบบเครื่องแต่งกายสัตรี ใช้ในการแบ่งเส้นของช่วงตัวด้านบน และด้านล่างถือว่ามีความสำคัญที่ ใช้นำเสนอรูปร่างหรือใช้แก้ไขความสูงของผู้สวมใส่ โดยส่วนใหญ่ รูปแบบสัดส่วนได้ดังต่อไปนี้

- สัดส่วน 1:1 ส่วนที่เป็นเสื้อจะมีสัดส่วนความยาวเท่ากับ 1 ส่วน ในขณะที่ กระโปรงอยู่ที่ 1 ส่วนจึงมีสัดส่วนที่ค่อนข้างจะเท่ากันทั้งบนและล่าง



ภาพที่ 7 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 1:1 ส่วน
ที่มา: <https://majoliefashion.com/2015/01/29/lace/>

- สัดส่วน 3:5 ในส่วนของเสื้ออยู่ที่ 3 ส่วนในช่วงบนและกระโปรงจะยาวประมาณ 5 ส่วน ซึ่งสัดส่วนนี้จะเหมาะกับผู้มีเอวยาวหรือต้องการให้ร่างกายดูสูง



ภาพที่ 8 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 3:5 ส่วน
ที่มา: <https://cozysweatercafe.wordpress.com/2015/03/19/spring-trends-runway-to-real/>

- สัดส่วน 2 : 8 สัดส่วนนี้จะมีช่วงบนที่สั้นกว่าช่วงล่างค่อนข้างมาก เป็นการเพิ่มส่วนล่างค่อนข้างมาก เป็นการเพิ่มส่วนล่างซึ่งมี 8 ส่วน ทำให้ดูสูงมากขึ้น นิยมใช้สัดส่วนนี้กับชุดราตรี เป็นส่วนใหญ่



ภาพที่ 9 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสัดส่วน 3:5 ส่วน

ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/42995371416908366/>

3. การผสมผสานกลมกลืน ซึ่งงานทุกชิ้นจะต้องมีความกลมกลืนเป็นหลักเพื่อให้ชิ้นงานไม่ได้ดูแตกต่างกันเกินไป ความสมดุล เช่น การใช้โทนสีเดียวกันทั้งชุด ดูสวยงามแบบเรียบง่าย



ภาพที่ 10 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดผสมผสานกลมกลืน

ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/235242780516099583/>

4. ความสมดุล คือ การจัดองค์ประกอบสองข้างเท่ากันซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท

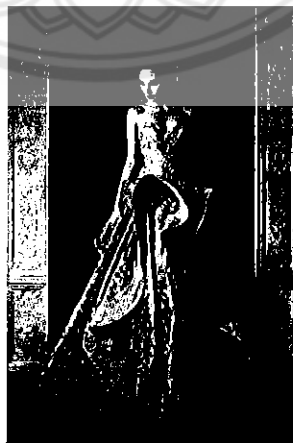
- สมดุลแท้ ซึ่งมีการวางองค์ประกอบสองข้างเท่ากัน ทำให้ภาพลักษณะที่ได้ดูมั่นคงแข็งแรง ซึ่งมักจะใช้การออกแบบเสื้อผ้าที่ใช้ในการทำงาน ที่ต้องการความน่าเชื่อถือ เช่น สูทหรือกระโปรงบางทรง ที่เสื้อผ้าชั้นบนและล่างมีรายละเอียดที่เหมือนกัน



ภาพที่ 11 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสมดุลแท้

ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/507640189219151930/>

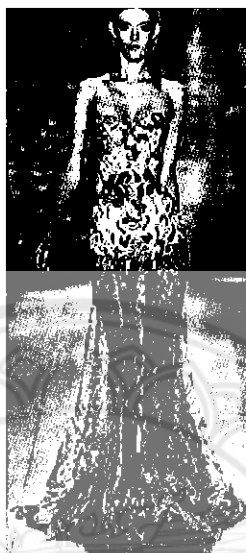
- สมดุลเทียม ซึ่งเป็นการสมดุลโดยไม่จำเป็นจะต้องใช้องค์ประกอบที่เท่ากันทั้งสองข้างหรือไม่เหมือนกันทั้ง 2 ข้าง แต่เมื่อมองโดยรวมแล้วมีความลงตัวสวยงามมักจะเห็นในงานที่สนุกสนานหรือ เป็นที่สะดุดตา เช่น ชุดราตรี หรือชุดที่ใช้ในโอกาสพิเศษต่างๆ แม้แต่เสื้อผ้าชั้นสูง



ภาพที่ 12 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดสมดุลเทียม

ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/347551296215045892/>

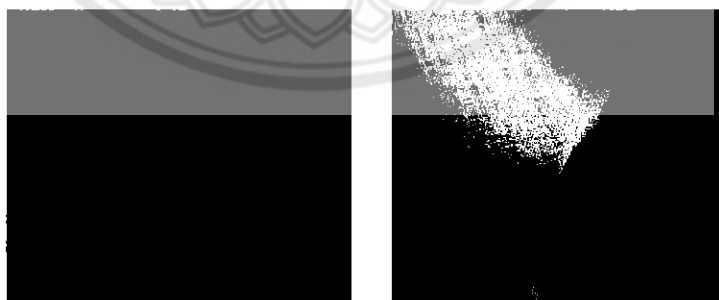
5. จังหวะ การใช้จังหวะในการออกแบบเสื้อผ้า เพื่อให้เสื้อผ้ามีความน่าสนใจมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันจังหวะจะทำให้รายละเอียดต่างๆ นั้นมีความลงตัวอีกด้วย ซึ่งจังหวะในการออกแบบมี ทั้ง จังหวะที่เท่ากันเสมอและจังหวะที่ไม่เท่ากัน



ภาพที่13แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดจังหวะ

ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/436075176396470329/>

6. ฟันผิวหรือผิวสัมผัส ผิวสัมผัสของผ้าซึ่งเกิดจากการสัมผัสผ้า โดยอาจใช้หลังมือ ในการสัมผัส เช่น กรอบ แห้ง นุ่ม ผิวหยาบกระด้างหรือเบาบาง ผ้าผิวสัมผัสนุ่ม เช่นผ้าปาน ผ้าชีฟอง ผ้าฝ้าย ผ้าเนื้อบาง ฯลฯ ควรออกแบบเสื้อผ้าที่มีเส้นรอบนอกทั้งตัว ตกแต่งด้วยจีบระบายหรือจีบรูด



ภาพที่ 14 (ซ้าย) แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายผ้าชีฟอง

ภาพที่ 15 (ขวา) แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายผ้าฝ้าย

ที่มา: <http://www.thaitextile.org/index.php/blog/2016/03/59-ecofiber24.6>

ที่มา: <http://www.ecvv.com/product/3881015.html>

ผ้าผิวสัมผัสปานกลาง เช่น ผ้าไหม ผ้าอแกนซ่า ผ้าฝ้ายเนื้อปานกลางหรือผ้า
อื่นๆที่มีความทรงตัวสำหรับออกแบบเสื้อผ้าที่มีเส้นรอบนอกทรงตัว



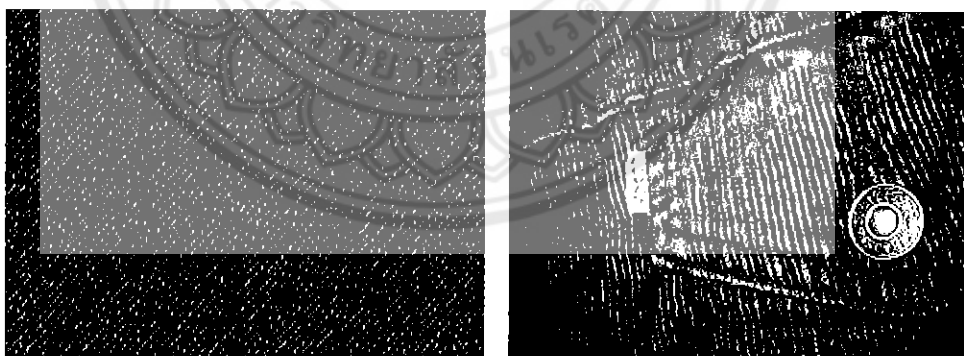
ภาพที่ 16 (ซ้าย) แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายผ้าไหม

ภาพที่ 17 (ขวา) แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายผ้าอแกนซ่า

ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/209698926375455857/>

ที่มา: <http://www.thaitextile.org/index.php/blog/2016/02/59-ecofiber12>

ผ้าผิวสัมผัสหยาบ เช่น ฝ้ายยีนส์ ผ้าลูกฟูก หรือผ้าที่มีเนื้อค่อนข้างหนาทรงตัว
เหมาะสำหรับออกแบบเสื้อผ้าประเภทที่ต้องการความคงทน เช่น เสื้อแจ็คเก็ต เสื้อเทเลอร์ เป็นต้น



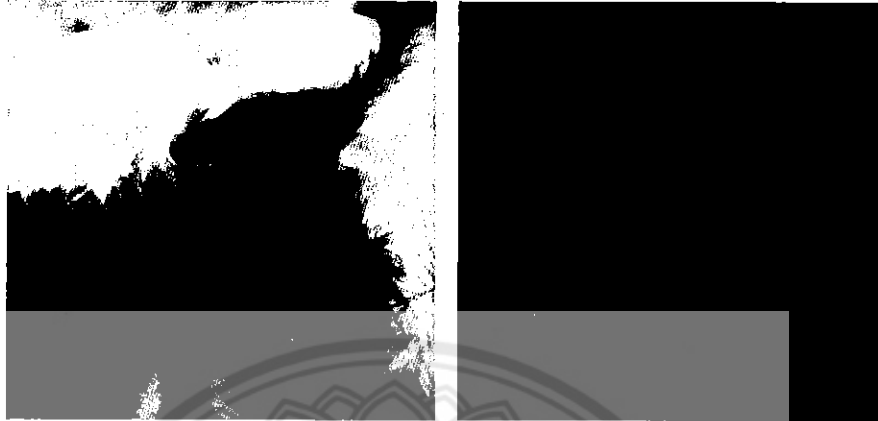
ภาพที่ 18 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายฝ้ายยีนส์

ภาพที่ 19 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายผ้าลูกฟูก

ที่มา: <http://imgsplanet.com/218519-acdc.html>

ที่มา: <http://wintesla2003.com/topic/189389>

ผ้าผิวสัมผัสขนฟู เช่น ผ้าขน ผ้าม่านหรือที่มีความมันวาว (ด้านเดียว) และนุ่ม
เหมาะ สำหรับเสื้อกันหนาว ผ้าพันคอ หรือเป็นชุดทำให้รู้สึกถึงความหรูหรา นำสัมผัส



ภาพที่ 20 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายผ้าขนสัตว์

ภาพที่ 21 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายผ้าม่าน

ที่มา: <http://forwardmag.com/webboard/post-1235640.html?sid=066e2bf28e3c88d8c60229e9e954b9d1>

ที่มา: <https://ja.aliexpress.com/cheap/cheap-chocolate-velvet-curtains.html>

ผิวสัมผัสของผ้านั้นเป็นหัวใจสำคัญในการเลือกผ้าให้เหมาะสมกับรูปแบบเสื้อที่ออกแบบมา เช่น ในการออกแบบเสื้อที่ต้องการความแนบตัว เน้นรูปร่าง จำเป็นต้องเลือกเนื้อผ้าที่มีผิวสัมผัส นุ่มนวล ส่วนที่มีผิวสัมผัสแข็งควรใช้ตัดเสื้อสูท หรือเสื้อที่ต้องการโครงร่างให้กับร่างกาย แม้กระทั่ง ความผ่าของผ้า ที่ใช้ในการซับในหรือรองปก จำเป็นต้องเลือกเนื้อผ้าให้เหมาะสม ทำให้การผลิตเป็นไปตามรูปแบบที่ออกแบบไว้

7. สี (Color) เป็นส่วนหนึ่งของแฟชั่น เป็นส่วนประกอบของแฟชั่นเสื้อผ้า แม้กระทั่งผมและ เครื่องประดับยังคงต้องใช้สีให้เข้ากับเสื้อผ้าที่ใส่ สีอาจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ High Fashion ของฤดูกาล หนึ่งและไปสู่อนาคตต่อไป เป็นลำดับขั้นของสี (Shade) ที่หลากหลายในตัวของแต่ละสี (เป็นสีที่ผสมสี ดำเข้าไปในแต่ละสี)

ในการเลือกเสื้อผ้าสำหรับผู้สวมใส่ จึงจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสีที่ผู้สวมใส่ชอบและ เหมาะสมกับสีผิว ผมของผู้สวมใส่ เมื่อรู้ถึงพื้นฐานของสีแล้ว นอกจากจะเลือกสีที่ใช้แล้ว ยังสามารถ นำไปประยุกต์หรือผสมกับสีต่างๆได้อย่างเหมาะสมด้วย

ความสำคัญของสี

สี คือลักษณะของแสงที่ปรากฏแก่สายตาให้เห็นเป็นสี ในทางวิทยาศาสตร์ให้คำจำกัดความของสีว่า เป็นคลื่นแสงหรือความเข้มของแสงที่สายตามองเห็น ในทางศิลปะ สี คือ ทัศนธาตุอย่างหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของ งานศิลปะและใช้ในการสร้างศิลปะโดยจะทำให้ผลงานมีความสวยงาม ช่วยสร้างบรรยากาศ มีความสมจริงเด่นชัดและน่าสนใจมากขึ้น

สีเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของงานศิลปะและเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก อารมณ์และจิตใจได้มากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ ในชีวิตมนุษย์ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสีต่างๆ อย่างแยกไม่ออก โดยสีจะให้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น

1. ใช้ในการจำแนกสิ่งต่างๆ เพื่อให้ชัดเจน
2. ใช้ในการจัดองค์ประกอบของสิ่งต่างๆ เพื่อให้เกิดความสวยงาม กลมกลืน เช่น การแต่งกาย การจัดตกแต่งบ้าน
3. ใช้ในการจับกลุ่ม พวก คณะ ด้วยการใช้สีต่างๆ เช่น คณะสี เครื่องแบบต่างๆ
4. ใช้ในการสื่อสารความหมาย เป็นสัญลักษณ์ หรือใช้บอกเล่าเรื่องราว
5. ใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อให้เกิดความสวยงาม สร้างบรรยากาศสมจริงและน่าสนใจ
6. เป็นองค์ประกอบในการมองเห็นสิ่งต่างๆ ของมนุษย์

หลักการนำสีมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

ในการแต่งกายนั้น สีเป็นสิ่งที่ทำให้สะดุดตา และจะเป็นสิ่งแรกที่คุณจะมองเห็นและจดจำเราได้ หากเรารู้จักเลือกการใช้สีให้ถูกต้องและเหมาะสมกับบุคลิก กาลเทศะและสภาพแวดล้อม และจะยังช่วยให้เราเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตัวเองอีกด้วย

ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในเรื่องการนำสีมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับพื้นฐานของสีข้างต้นแล้ว ยังต้องรู้เกี่ยวกับการนำสีมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย ดังนี้

1. การใช้สีคู่ตรงข้าม คือ การนำสีคู่ประกอบซึ่งเป็นสีที่อยู่ตรงข้ามกันในวงจรวี เช่น สีเขียวกับสีแดง หรือสีน้ำเงินกับสีส้ม หรือสีเหลืองกับสีม่วง มาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย เราต้องทำความเข้าใจว่า สีเหล่านี้เป็นสีตัดกันอย่างรุนแรง ทำให้ประสาทสัมผัสเกิดตื่นตัวอย่างฉับพลัน ในขณะเดียวกันก็จะช่วยให้เราแลดูมีชีวิตชีวา แต่ผู้ที่ใช้สีคู่ประกอบต้องมีความชำนาญในการใช้สี เพราะหากใช้สีไม่ถูกวิธีจะลดคุณค่าความสวยงามของเครื่องแต่งกายทั้งหมด



ภาพที่ 22 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการใช้สีคู่ตรงข้าม

ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/282530576598369673/>

2. การใช้สีข้างเคียง คือ การนำสีข้างเคียงซึ่งเป็นสีที่อยู่ใกล้กันในวงจรสี เช่น สีเขียว เขียว
น้ำเงิน และน้ำเงิน หรือสีแดง ม่วงแดง และม่วง มาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าทำให้เกิดความรู้สึก
กลมกลืน



ภาพที่ 23 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการใช้สีข้างเคียง

ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/215821007118553762/>

3. การใช้สี 3 สี คือการใช้สี 3 สีในกรอบสามเหลี่ยมของวงจรสีธรรมชาติ เช่น สีน้ำเงิน สีแดงและสีฟ้า มาใช้ร่วมกัน เมื่อมองดูครั้งแรกอาจจะแลดูไม่เข้ากัน แต่ในความจริงกลับเข้ากันได้เป็นอย่างดี โดนเฉพาะอย่างยิ่ง หากเรารู้จักเลือกสีให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมในการออกแบบ



ภาพที่ 24 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการใช้สี 3 สี

ที่มา: <https://www.pinterest.com/voguemagazine/spring-2015-fashion-week/>

4. การใช้สีเอกรงค์ คือ การใช้สีเอกรงค์เป็นการใช้สีแท้เดียวในการแต่งกาย ซึ่งสามารถทำให้แลดูน่าสนใจได้ โดยการนำสีเดียวนั้นให้มีความเข้มของสีหลากหลาย เช่น สีเขียว ก็ใช้สีน้ำเงินเขียว ปานกลาง น้ำเงินเขียวเข้ม หรือสีเขียวอ่อนมาใช้ในการออกแบบ



ภาพที่ 25 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการใช้สีเอกรงค์

ที่มา: <https://elodiebubble.wordpress.com/tag/runway/page/12/>

5. การใช้สีกลาง คือ สีดำกับสีขาว สีขาวกับครีม เป็นการแต่งกายยอดนิยมของคนแนวมินิมอล เรียบๆ น้อยๆ เทรนด์ฮิตประมาณยุค 90's และยังคงความนิยมมาถึงปัจจุบัน



ภาพที่ 26 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการใช้สีกลาง

ที่มา: <https://multiplefashiondisorder.wordpress.com/2014/02/19/balenciaga-spring-2013/>

สีกับขนาดรูปร่าง

สีของเสื้อผ้าที่เราสวมใส่มีอิทธิพลต่อรูปร่างของผู้สวมใส่ได้ สามารถทำให้รูปร่างใหญ่และเล็กลงได้ สีร้อนจะทำให้ดูตัวอ้วนหรือใหญ่ขึ้น มากกว่าใส่สีเย็น หรือสีสว่าง (Bright Color) จะทำให้รูปร่างใหญ่กว่าสีมัวๆ (Dull Color) เช่น ถ้าใส่เสื้อผ้าสีแดงสดสว่างจะดูตัวใหญ่กว่าถ้าใส่เสื้อผ้าสีแดงเข้ม ฉะนั้นคนที่รูปร่างใหญ่หรืออ้วนควรพยายามหลีกเลี่ยงสีที่สว่าง เพราะจะได้ไม่ดึงดูดความสนใจและจะทำให้รูปร่างไม่ดูอ้วนมากขึ้น ควรจะสวมเสื้อผ้าที่มีสีอ่อนนุ่ม และถึงว่าสีสดสว่างจะทำให้รูปร่างใหญ่ขึ้นแต่ผู้หญิงที่มีรูปร่างเล็ก ก็ไม่ควรสวมใส่เพราะสีดูเด่นมากกว่าตัวผู้สวมใส่เอง

8. พื้นที่ (Spaces) เป็นพื้นที่ ที่อยู่ภายในโครงร่างของเสื้อผ้า หรือเหมือนกับอยู่ในเส้นกรอบของเสื้อผ้า เส้นจึงเป็นส่วนที่จะสร้างสิ่งต่างๆ เข้าไปใน Space ต่างๆ ที่อยู่ภายในโครงร่างของเสื้อผ้า หรือโครงร่างกรอบนอกนี้ จะโดยการทำเป็นตะเข็บต่างๆ และการตกแต่งด้วยโบว์ ลูกไม้ ชิปปต่างๆ ที่อยู่บนพื้นที่ของเสื้อผ้า เส้นตกแต่งต่างๆ ที่อยู่ภายใน Space นี้มีทั้ง Structural lines หรือ Decorative lines structural lines

Structural lines เป็นเส้นที่เกิดจากการเย็บตกแต่งขึ้นภายในโครงร่างรอบนอก ของเสื้อผ้า เป็นการทำให้เกิดตะเข็บต่างๆ Dart คือพวกเกร็ดช่วยทรงต่างๆ ไม่ว่าจะย้ายเกร็ดไปอยู่ ตรงส่วนใด ของตัวเสื้อ การพับเย็บริมต่างๆ เช่นพับชายเสื้อ ชายกระโปรง เขนเสื้อ ไม่ว่าจะ เป็น โครงแขนเสื้อ อะไรในแต่ละแบบขากางเกง ไม่ว่าจะทรงขาเดฟ ขากระบอก ขาบาน แล้วแต่รูปทรงของกางเกงทรง นั้น กระโปรงพลีทรูปลักษณะของแนวคอเสื้อหรือลักษณะของปกเสื้อแต่ละแบบ ช่องแขนเสื้อ แนว ของเอว การเย็บขลิบริมผ้าหรือการกันลู่ย ตะเข็บบางตะเข็บ เช่น การต่อ yoke หรือการต่อชิ้นผ้าที่ เป็นการออกแบบของเสื้อผ้าชุดนั้น ซึ่งเป็นการที่อยู่ในโครงสร้างของชุดนั้น เช่น การต่อตะเข็บของ เสื้อเชิ้ต ต่อไหล่ ซึ่งยังคงรักษาการเป็น Structural lines อยู่

Decorative lines เป็นการตกแต่งเสื้อผ้าให้ สวยงามด้วยการติดโบว์ ลูกไม้ หรือมีการใช้ไหม หรือผ้าแพรมาถักเป็นเปียตกแต่งหรือใช้ผ้ามาสานเป็นเปียตกแต่งเข้าไป มีการตกแต่งของหรือริมผ้า เช่นการกั้นผ้าสีต่างๆ การเดินเส้นตามขอบปกขอบแขน หรือเดินเส้นติดแถบตามขากางเกงหรือ ชายกระโปรง ขอบแขน ติดลูกไม้ ระบายตามสาบคอ ชายกระโปรง หรือตกแต่งตามบริเวณในตัวเสื้อ หรือกระโปรงหรือการใช้กระดุมสีต่างๆ มาตกแต่งตามเสื้อ และกระโปรงเพื่อให้กระโปรง หรือเส้นนั้น ไม่ดูเรียบจนเกินไป หรือการใช้ซิปที่มีสีติดกันกับเนื้อผ้าที่ นำมาตัดมาติดตกแต่งให้ดูทันสมัย ซึ่งกำลัง นิยมกันในเสื้อผ้าสตรี แต่การตกแต่งนั้นจะต้องไม่มากจนเกินไปหรือเบียดเสียดกันจนเกินไปดูไม่งาม แต่จะดูยุ่งเหยิงบางทีสายตาของคนเราก็มองดูอะไรที่มันโล่งๆ หรือให้สะดุดสายตา เป็นจุดก็จะ ดูเก๋ทำให้ เสื้อผ้าไม่เรียบจนเกินไป การตกแต่งบนพื้นที่ของเสื้อผาก็ควรจะอยู่ใน Style ของเสื้อผ้าใน แบบนั้นด้วย

การใช้ Structural lines และ Decorative lines ในการตกแต่งเสื้อผ้านั้นก็สามารถ ใช้ใน การลวงตาหรือปกปิดสัดส่วนที่มีปัญหาของร่างกายได้ เช่นการย้ายเกร็ดหรือ Dart มาอยู่ตรงแนวโค้ง ข้างๆ ของเอวจะช่วยทำให้ดูเอวเล็กลงได้ หรือการต่อผ้าหรือตะเข็บ เพื่อตกแต่งหรือลวงตา ให้ดู หน่อกใหญ่ขึ้นหรือต่อผ้าหรือตะเข็บโดยการใช้เส้นลวงตาขึ้นไปเหนือเอวเล็กน้อยจะทำให้ ดูตัวสูงขึ้น ในการที่จะเลือกแบบของเสื้อผาควรจะดูลักษณะการตกแต่งของเส้นต่างๆ ภายในเสื้อผานั้น เพื่อให้ สามารถเน้นให้ดูสวมใส่แล้วช่วยทำให้รูปร่างดีขึ้น เช่น กางเกงหรือกระโปรงที่ต่อ yoke เพื่อเน้นให้เห็น แนวสะโพก เราต้องการจะเน้นหรือต้องการจะลวงตาโดยการใช้เส้นตกแต่งตาม รูปร่างของเสื้อผ้าหรือ โครงร่างของเสื้อผ้า หรือจะตกแต่งเสื้อผ้าตรงส่วนไหนมากน้อยแค่ไหน แล้วแต่ความต้องการ การ ออกแบบคอเสื้อเมื่อได้คอเสื้อแล้วควรจะต้องคิดถึง Silhouette ที่ตามมา Form ของแขน รูปทรงควร จะตามไปด้วยกัน เช่น คอปกจีน Silhouette ควรจะเข้ารูป แขนล้า

9. รูปแบบและรูปร่าง (Form and Shape) เป็นลักษณะรูปร่างที่แสดงได้ 3 มิติ คือ หน้า หลัง ด้านข้าง ความสูง รูปร่างของคนจะเป็นตัวอย่างของ Form ได้ดีซึ่งแต่ละคนจะมีรูปร่างที่แตกต่างกันออกไป ลักษณะรูปร่างของร่างกายของแต่ละคน ก็จะทำให้เกิดเป็น Shape ของเสื้อผ้า Designer แต่ละคนจะออกแบบ ลายละเอียดต่างๆ ของเสื้อผ้า หรือจะต้องมีการออกแบบที่ต้องการให้ ลวดตา หรืออำพรางรูปร่างที่แตกต่างกัน ในการออกแบบนั้น Form กับ Shape จะไม่แตกต่างกัน เพราะเวลาออกแบบก็จะเขียนเป็นเส้นโครงร่างหรือ Outline ส่วนลักษณะรูปร่างของแต่ละคนซึ่งจะมีรูปร่างแตกต่างกัน เช่น สูง เตี้ย ผอม อ้วน รูปร่างมีสัดส่วน หรือรูปร่างต่างๆ การออกแบบเสื้อผ้าเพื่อให้เหมาะสมกับ แต่ละลักษณะรูปร่าง ซึ่งจะต้องใช้เส้นสาย การลวดตาบนรูปร่างและยังรวมถึงลักษณะของเนื้อผ้าด้วย การที่จะรู้ว่าลักษณะรูปร่างของเราจะมีลักษณะอย่างไรเพื่อที่จะให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุดคือ การสวมชุดเนื้อผ้าอีกรูป เช่น ชุดว่ายน้ำ หรือชุดแอโรบิต จะเห็นรายละเอียดของรูปร่างอย่างชัดเจน ซึ่งควรจะเป็นสี่เหลี่ยมสี่เดียว ไม่ควรมีลวดลาย เพื่อจะได้ไม่เกิดความไขว้เขวในการลวดตา

คนที่มีรูปร่างลักษณะตรง ไม่ค่อยมีสัดส่วน ส่วนมากจะเป็นคนตัวผอมสูง สะโพกเล็ก แบน ไหล่กว้าง หน้าอกเล็ก มีส่วนโค้งน้อย หรือคนที่มีรูปร่างไม่ผอมสูง แต่มีสะโพกแบน ไหล่ตั้ง ลักษณะลำตัวเป็นรูปเหลี่ยมทรงตั้งหรือทรงกว้าง ในที่นี้ยังไม่เน้นส่วนสูงหรือน้ำหนัก จะดูรูปร่างก่อน ส่วนมากรูปหน้าก็จะเป็นเหลี่ยมมุม จมูกยาว โหนกแก้มสูง คางเหลี่ยม

คนที่มีลักษณะรูปร่างในแนวเส้นโค้ง มีสัดส่วน หรือไม่มีลักษณะกลมแต่มีสัดส่วนเส้นรูปร่างจะปรากฏเป็นทรงกลม ทรงรี สะโพกผายออก เอวเล็ก ออกอิม ส่วนรูปหน้าจะมีลักษณะเป็นรูปไข่ กลม หัวใจ บางคนอาจจะมีรูปร่างผสมเป็นลักษณะตรง แต่มีสัดส่วน พบได้ในคนที่มีรูปหน้าและรูปร่างที่ตรงกันข้าม กันคือ มีรูปหน้ากลม แต่รูปร่างตรง หรือไม่มีรูปร่างค่อนข้างกลมมีสัดส่วน แต่มีรูปหน้าเป็นแนวตรง แนวเหลี่ยม เป็นการผสมทำให้เกิดความสมดุล ระหว่างเส้นตรงและเส้นโค้ง จึงอาจแบ่งประเภทของรูปร่างของคนได้เป็น 3 ประเภท คือรูปร่างตรง รูปร่างตรงแต่มีสัดส่วน และรูปร่างกลมแบบมีสัดส่วน

ลักษณะของเสื้อผ้ากับรูปร่าง

คนที่มีรูปร่างตรง เส้นสายในเสื้อผ้าส่วนมากจะเป็นรูปแบบที่มีเส้นตรง

คนที่มีรูปร่างกลมมีสัดส่วน รูปแบบของเสื้อผ้าจะเน้นความกลมแบบมีสัดส่วน เนื้อผ้าจะเบาและยืดหรือมีความหนาปานกลาง เป็นผ้าที่มีน้ำหนัก ผิวของผ้ามีลักษณะขรุขระเล็กน้อย

คนที่มีรูปร่างตรงแต่มีสัดส่วน รูปแบบของเสื้อผ้าควรให้มีสัดส่วนประกอบที่มีเส้นตรงที่กลมกลืนกับรายละเอียดที่มีความโค้งมน นุ่มนวล หรือเป็นการ ผสมผสานทั้งเส้นตรงและเส้นโค้งในเสื้อผ้าชุดเดียวกันก็ได้

ไม่ว่าจะมีรูปร่างลักษณะอย่างไร Form ต่างๆ ที่ออกแบบในตัวเสื้อผ้าการใช้เส้นต่างๆ ควรจะไปด้วยกันได้ แต่ถ้าคล้อยตามกันมากเกินไป ในเรื่องของ Form ก็จะทำให้ดูไม่เหมาะสม เช่น คนที่มีรูปร่าง คางแหลม ถ้าใส่เสื้อคอแหลมก็จะยิ่งเน้นรูปร่างมากเกินไป หรือคนที่ รูปร่างกลมแบนถ้าใส่เสื้อคอกลม ก็จะยิ่งเน้นใบหน้ามากเกินไป แต่ก็ไม่ควรจะออกแบบให้ตรงข้ามกันเลยทีเดียวจะดูขัดแย้งมากเกินไป การออกแบบบางที ไม่ใช่ดูแต่ที่ลักษณะรูปร่างอย่างเดียวควรดูลักษณะบุคลิกของผู้สวมใส่ด้วย การใส่เสื้อผ้าที่ขัดกับบุคลิกอาจจะทำให้คนๆ นั้น ขาดความมั่นใจได้ ลักษณะของบุคลิกของผู้หญิงจะมีอยู่ 2 อย่าง คือ

1.Yang เป็นลักษณะบุคลิกที่จะออกไปทางผู้ชายนิดๆ ไม่ใช่อยากจะเป็นผู้ชายแต่ชอบแต่งตัวแบบที่จะออกไปทางผู้ชายนิดๆ ไม่ใช่รูปแบบที่เรียบร้อยหรือหวานๆ เหมือนผู้หญิงทั่วไป

2.Yin เป็นลักษณะบุคลิกที่จะเป็นผู้หญิงจริงๆ ชอบแต่งกายรูปแบบที่เรียบร้อย หวานๆ เป็นผู้หญิง

10. เส้นกรอบนอก (Silhouettes) เป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานของการออกแบบเสื้อผ้า สิ่งหนึ่งที่แสดงลักษณะรูปร่างของเสื้อผ้าให้ผู้สวมใส่ เส้นกรอบนอกเกิดจากการนำเอารูปทรงหรือรูปร่างบวกกับเส้นที่ทำให้เกิดเป็นรูปทรง เป็นเส้นกรอบของลักษณะรูปทรงของเสื้อผ้าขึ้นมา ซึ่งลักษณะโครงสร้างของรูปทรงเสื้อผ้าจะเป็นสิ่งที่เรามองเห็นได้เป็นอันดับแรก จากการที่มองเห็นในระยะของช่วงสายตาที่รูปทรงนั้นเกิดการ Contrasted กับ Background จะมองเห็นเส้นกรอบนอกของรูปร่างเสื้อผ้าได้ชัดเจนหรือเวลาที่เรายืนในที่ที่มีแสงสว่างจะมีเงาของรูปร่าง และเสื้อผ้าปรากฏออกมากับผนังหรือพื้น นั่นคือเส้นกรอบนอก เป็นรูปทรงของเสื้อผ้าและรูปร่างเช่น รูปทรงของแขน เสื้อ กางเกง กระโปรง

2. การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน

2.1 ประวัติความเป็นมาของเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน

เมื่อชีวิตเริ่มต้นเข้าสู่ช่วงวัยของการทำงาน เมื่อนั้นเราก็จำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนการแต่งตัวของตนเองเสียใหม่ จากเดิมที่การแต่งตัวเน้นไปที่ความสะดวกสบาย ไม่ค่อยใส่ใจกับกาวเทศะสถานที่เท่าใดนัก แต่เมื่อเราเติบโตมากขึ้นและต้องพบเจอผู้คนในที่ทำงานมากขึ้น ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องสวมใส่เสื้อผ้าให้มีความเหมาะสม เพื่อช่วยสร้างความโดดเด่นให้กับบุคลิกของเรา ช่วยอำพรางสัดส่วนที่ไม่น่าดู และยังช่วยสร้างความน่าเกรงขามให้กับเรอีกด้วย

เมื่อชีวิตเริ่มต้นเข้าสู่ช่วงวัยของการทำงาน เมื่อนั้นเราก็จำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนการแต่งตัวของตนเองเสียใหม่ จากเดิมที่การแต่งตัวเน้นไปที่ความสะดวกสบาย ไม่ค่อยใส่ใจกับกาวเทศะสถานที่เท่าใดนัก แต่เมื่อเราเติบโตมากขึ้นและต้องพบเจอผู้คนในที่ทำงานมากขึ้น ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่

เราจะต้องสวมใส่เสื้อผ้าให้มีความเหมาะสม เพื่อช่วยสร้างความโดดเด่นให้กับบุคลิกของเราช่วย
อำพรางสัดส่วนที่ไม่น่าดู และยังช่วยสร้างความน่าเกรงขามให้กับเรามากด้วย

2.2 หลักการออกแบบเครื่องแต่งกายวัยทำงานให้เหมาะสมกับงาน

การเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพ

1. การเลือกใช้เสื้อผ้าสวมใส่ ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบุคลิกของผู้สวมใส่ เพื่อให้ผู้สวมใส่ดู
ดีมีสง่า ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1.1 ประโยชน์ในการใช้สอย ก่อนเลือกซื้อเสื้อผ้าเราควรคำนึงก่อนว่า เราจะซื้อเสื้อผ้าไป
สวมใส่ในโอกาสใด มีความจำเป็นในการซื้ออย่างน้อยเพียงใด และเสื้อผ้าที่เราจะซื้อมีความทนทานมาก
น้อยเพียงใด เป็นต้น

1.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่ ในการเลือกซื้อเสื้อผ้าควรคำนึงถึง ความสะดวกใน
การสวมใส่ และความสบายขณะสวมใส่เสื้อผ้านั้นๆ เช่น เสื้อผ้าที่สวมใส่อยู่กับบ้าน ควรเป็นเสื้อผ้าที่
สวมใส่สบาย มีการดูแลรักษาง่ายไม่ยุ่งยาก แต่เสื้อผ้าที่ใช้สำหรับออกงานกลางคืนควรเป็นเสื้อผ้าที่
หรูหรา มีแบบที่เก๋ไก๋น่ารัก เป็นต้น

1.3 ความเหมาะสมกับวัยและบุคลิกภาพ การเลือกซื้อเสื้อผ้าสวมใส่ ควรเลือกให้
เหมาะสมกับวัยและบุคลิกภาพของตนเองดังนี้

- วัยเด็ก เสื้อผ้าในวัยเด็ก ควรเป็นเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส รูปแบบเก๋ไก๋ น่ารัก ไม่รุ่มร่าม
เมื่อสวมใส่แล้วสามารถถอดออกง่าย ไม่คับหรือหลวมจนเกินไป

- วัยรุ่น เสื้อผ้าของเด็กวัยรุ่น ควรเป็นเสื้อผ้าที่มีสีสันหรือสีอ่อนๆ ก็ได้ แบบของ
เสื้อผ้าจะเป็นไปตามความนิยมของแต่ละบุคคล เช่น บางคนชอบแต่งตัวแบบน่ารัก เช่น สวมกระโปรง
และเสื้อสีหวานๆ เรียบร้อย บางคนแต่งกายแบบแคล่วคล่อง ว่องไว สะดวกต่อ การทำงาน เช่น
สวมใส่กางเกง และเสื้อที่สุภาพ เป็นต้น แต่ควรเลือกแบบที่สุภาพ และไม่รัดรูป หรือนั้นรูปร่างของ
ผู้สวมใส่มากเกินไป

- วัยผู้ใหญ่ เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับคนวัยนี้ มักนิยมสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีสุภาพเรียบร้อย
เพื่อให้ดูสง่างาม เหมาะสมกับวัยและบุคลิกภาพของตนเอง

1.4 รูปร่างการเลือกเสื้อผ้าสวมใส่ควรคำนึงถึงรูปร่างดังนี้

คนที่มีรูปร่างสูงใหญ่ ควรเลือกเสื้อผ้าที่มีลวดลายตามขวางเพื่ออำพรางหุ่นให้ดูกว้าง
ขึ้นหรือเตี้ยลง เช่น ผู้ชายควรสวมใส่เสื้อตามลายขวาง ผู้หญิงสวมใส่กระโปรงบาน เป็นต้น

- คนเตี้ย ควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่มีลวดลายตามแนวยาวเพื่อให้ดูสูง เปรี้ยวขึ้น ปกเสื้อที่ใส่ไม่ควรใหญ่เกินไปเพราะจะทำให้คอสั้นและดูเตี้ยลง

- คนอ้วน ควรเลือกเสื้อผ้าที่มีสีเข้ม เช่น สีน้ำตาล น้ำเงิน ดำ แดงเข้ม เป็นต้น เพื่ออำพรางหุ่นให้ดูผอมเปรี้ยวลง ส่วนแบบควรเป็นคอแหลมหรือคอวี กระโปรงแคบ รัดรูป ไม่ควรสวมใส่กระโปรงบานและยาว

- คนผอม ควรเลือกใช้เสื้อผ้าที่มีสีอ่อนๆ เช่น ชมพู ฟ้า เหลือง เขียวอ่อน เป็นต้น เพื่ออำพรางหุ่นให้ดูอ้วนขึ้น ส่วนแบบเสื้อผ้าควรมีลวดลาย เช่น มีระบายหรือลูกไม้สวยงาม คอเสื้อควรมีปกตั้ง

1.5 ราคา ก่อนการเลือกซื้อเสื้อผ้าควรสำรวจราคาของเสื้อผ้าหลายๆ แห่งก่อนเลือกซื้อ และเมื่อสำรวจแล้วก็พิจารณาเลือกซื้อแหล่งที่ถูกที่สุดและ มีคุณภาพดีที่สุด

2. การเลือกใช้เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับโอกาสที่ใช้สอย การเลือกใช้เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะในการใช้งานมีดังนี้

2.1 เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปงานมงคล หรืองานรื่นเริง เช่น งานแต่งงาน งานวันเกิด งานพบปะสังสรรค์กับเพื่อน ควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส แบบและลวดลายผ้าเหมาะสมกับรูปร่างและวัยของผู้สวมใส่ ถ้าเป็นงานกลางคืนควรใส่เสื้อผ้าที่มีรูปแบบหรูหรา อาจตกแต่งด้วยเลื่อมที่มีประกายแวววาว เนื้อผ้าควรมีลักษณะมันวาว พลิ้วสวย เป็นต้น

2.2 เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปเที่ยว เช่น ไปเที่ยวชายทะเล ไปสวนสนุก ไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ ควรเป็นเสื้อผ้าที่สวมใส่แล้วเกิดความคล่องตัว เคลื่อนไหวได้สะดวกสบาย แต่ไม่ควรสั้นหรือรัดรูปจนเกินไป รูปแบบมีลักษณะตามสมัยนิยม

2.3 เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปเล่นกีฬา ควรเลือกชุดกีฬาและรองเท้าให้เหมาะสมกับกีฬาแต่ละประเภท เนื้อผ้าของเสื้อผ้า ควรมีความยืดหยุ่นดี ระบายอากาศได้ง่าย สวมใส่สบาย สะดวก และปลอดภัย ทั้งในขณะที่เล่นและพักผ่อนอิริยาบถ

2.4 เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปงานศพ ควรเลือกเสื้อผ้าที่เรียบและสุภาพ ซึ่งประเพณีไทยนิยมใส่เสื้อผ้าที่มีสีดำหรือขาวเท่านั้น

2.5 เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปติดต่อสถานที่ราชการ ควรเลือกเสื้อผ้าที่สุภาพเรียบร้อยเพื่อให้ดูสง่างาม น่าเชื่อถือ และเป็นการเคารพสถานที่และบุคคลที่เราจะไปติดต่อด้วย

การเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับรูปร่าง

การเลือกเสื้อผ้าตามสีผิว

1. คนที่ใบ หน้าแดงเปล่งปลั่ง: เหมาะที่จะสวมเสื้อผ้า สีเขียวชาหรือสีเขียวแก่ ไม่เหมาะที่จะสวมใส่เสื้อผ้าสีเขียว สด มิฉะนั้นจะดูไม่ทันสมัย
2. คนที่ใบ หน้าออกเหลือง: เหมาะที่จะสวมใส่เสื้อผ้า สีน้ำเงินหรือสีฟ้า ไม่เหมาะที่จะสวมใส่สีน้ำเงินแก่ สีคราม สีกรมท่า มิฉะนั้นจะทำให้ใบหน้าดูเหลืองมากยิ่งขึ้น
3. คนที่มีสีหน้าอิดโรยผิดปกติ: เหมาะที่จะสวม เสื้อสีขาว เพื่อให้แลเสมือนสุขภาพดี ไม่เหมาะที่จะสวม เสื้อสีเทา สีม่วง จะทำให้ดูเหมือนอ่อนเพลียยิ่งขึ้น
4. คนที่มีสีผิวขาวเหลือง: เหมาะที่จะสวมเสื้อผ้าโทน สีอบอุ่นแลดูอ่อนโยน เช่น สีชมพู สีส้ม ไม่เหมาะที่จะ สวมเสื้อผ้าสีเขียวและสีเทาอ่อน มิฉะนั้นจะดูเหมือนเป็น คน “ซีไรค”
5. คนที่มีสีผิวคล้ำ: เหมาะที่จะสวมเสื้อผ้าสีอ่อน สว่าง เช่น สีเหลืองอ่อน สีชมพูอ่อน สีขาว เป็นต้น ซึ่ง จะสะท้อนความสว่างของสีผิว
6. คนที่มีผิวไม่ละเอียด: เหมาะที่จะสวมเสื้อผ้าที่ทำจาก สิ่งทอที่มีหลากสี มีลายนูนไว้บ้าง (เช่น ผ้าสักหลาดหยาบ เป็นต้น) ไม่เหมาะที่จะสวมเสื้อผ้าทำจากสิ่งทอสีอ่อนที่มี ลวดลายประณีต

การเลือกเสื้อผ้าตามรูปร่าง

1. พยายามหลีกเลี่ยง เสื้อที่มีคอเสื้อเหมือนรูปทรง ใบหน้าของคุณ
 - 1.1 คนหน้ากลม ต้องไม่เลือกเสื้อคอ กลม ควรเลือกใส่เสื้อคอ V คอแบะหรือคอเปิด
 - 1.2 หากเป็นคนหน้าเหลี่ยม ควรเลือกใส่เสื้อคอ V คอเสื้อ รูปตัว U หรือคอแบะ คอเปิด
 - 1.3 หากเป็นคน หน้ายาว ควรเลือกเสื้อคอกลมหรือคอตั้ง
2. ควรเลือกเสื้อที่ สามารถแก้จุดด้อยของคอ
 - 2.1 คนคอสั้นควรเลือกเสื้อคอเปิด คอแบะหรือเสื้อคอต่ำ
 - 2.2 คนคอใหญ่ควรเลือกเสื้อที่มีคอแบบจิ้งจอกตั้งหรือคอเสื้อที่แคบแต่ลึก และผูกผ้าพันคอ
 - 2.3 คนคอยาวควร เลือก คอปกตั้งและผ้าพันคอที่พันชิดกับคอ
3. การเลือกเสื้อผ้าที่ส่งเสริมจุดเด่น หลีกเลี่ยงจุด ด้อยตามสภาพรูปร่างของแต่ละคน
 - 3.1 คนหน้าอกใหญ่ ควรเลือกเสื้อคอเปิดหรือคอต่ำหรือเสื้อหลวมที่มีไหล่กว้าง เพื่อให้เอวดูเล็กลง
 - 3.2 คนหน้าอกเล็ก ควรเลือกเสื้อที่มีคอเปิดเป็นแนวเล็กยาวและเสื้อลายขวาง
 - 3.3 คน เอวสั้น ควรเลือกเสื้อคลุมเอวสูงที่จับจีบ หรือกระโปรงอัดฟิท

3.4 คนสะโพกแคบ ควรเลือกกางเกงทรงหลวม หรือกางเกงที่จีบด้านบนกระโปรงจีบแบบหลวม หรือเสื้อแจ็คเก็ตตัวหลวม

3.5 คนสะโพกใหญ่ ควรเลือกกระโปรงหรือกางเกงที่พอดีตัวและมีส่วนโค้งส่วนหัว เสื้อหรือเสื้อกล้ามต้องยาวคลุมสะโพก ถ้าจะให้ดี กระโปรง ควรมีกระดุมเล็กๆ เป็นแถวยาวหรือรอยตะเข็บตรงกลาง

3.6 คนที่ขาใหญ่ ควร เลือกกระโปรงที่ขอบเอว กระชับแต่ด้านล่างหลวม กางเกงที่ด้านบนมีรอยจีบหรือ ขาดตรงหรือจะเลือกกางเกงขาสั้นหรือกางเกงกระโปรงก็ได้

3.7 คนขาสั้น ควรเลือกเสื้อที่เป็นสีเดียวกันหรือเสื้อ เหวลอย

การเลือกเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับโอกาส

การเลือกใช้เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะในการใช้งาน มีดังนี้

1. เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปงานมงคล หรืองานรื่นเริง เช่น งานแต่งงาน งานวันเกิด งานพบปะสังสรรค์กับเพื่อน ควรเลือกสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส แบบและลวดลายผ้าเหมาะสมกับรูปร่างและวัยของผู้สวมใส่ ถ้าเป็นงานกลางคืนควรใส่เสื้อผ้าที่มีรูปแบบหรูหรา อาจตกแต่งด้วยเลื่อมที่มีประกายแวววาว เนื้อผ้าควรมีลักษณะมันาว พลิ้วสวย เป็นต้น

2. เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปเที่ยว เช่น ไปเที่ยวชายทะเล ไปสวนสนุก ไปเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ ควรเป็นเสื้อผ้าที่สวมใส่แล้วเกิดความคล่องตัว เคลื่อนไหวได้สะดวกสบาย แต่ไม่ควรสั้นหรือรัดรูปจนเกินไป รูปแบบมีลักษณะตามสมัยนิยม

3. เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปเล่นกีฬา ควรเลือกชุดกีฬาและรองเท้าที่เหมาะสมกับกีฬาแต่ละประเภท เนื้อผ้าของเสื้อผ้า ควรมีความยืดหยุ่นดี ระบายอากาศได้ง่าย สวมใส่สบาย สะดวก และปลอดภัย ทั้งในขณะเล่นและพักผ่อนอิริยาบถ

4. เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปงานศพ ควรเลือกเสื้อผ้าที่เรียบและสุภาพ ซึ่งประเพณีไทยนิยมใส่เสื้อผ้าที่มีสีดำหรือขาวเท่านั้น

5. เสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ไปติดต่อสถานที่ราชการ ควรเลือกเสื้อผ้าที่สุภาพ เรียบร้อย เพื่อให้ดูสง่างาม น่าเชื่อถือ และเป็นการเคารพสถานที่และบุคคลที่เราจะไปติดต่อด้วย

เลือกชุดแต่งกายให้เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัยทำงาน

วัยเริ่มต้นการทำงาน 20-30 ปี

ในวัยของการเริ่มทำงานนี้ ส่วนมากจะเป็นเด็กไฟแรง เต็มไปด้วยความทะเยอทะยานและความเชื่อมั่นในตนเองสูง แต่อย่าลืมว่าการเข้ามาอยู่ในบริษัทโดยที่ตนเองยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนเล็กๆ ที่ยังต้องรอการไต่เต้าอยู่นั้น ไม่ควรที่จะเบ่งอำนาจหรืออวดดี การแต่งกายจึงควรมีความเรียบร้อย ไม่หวือหวาราคาแพง จนดูโอ้อวด จนไม่เป็นที่พอใจของพนักงานคนอื่นๆ และยังจะส่งผลต่อความไม่ก้าวหน้าของเราอีกก็เป็นได้

วัยสังสมประสบการณ์ 30-40 ปี

เป็นวัยที่ชีวิตเริ่มต้นการทำงานจนเกิดความคุ้นเคยมากขึ้น เป็นวัยที่เริ่มมีความเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นการแต่งกายจึงควรสวมใส่เสื้อผ้าให้ดูภูมิฐานมากขึ้น พยายามไม่สวมใส่เสื้อผ้าสีฉูดฉาดจนเกินไป แต่เป็นเสื้อผ้าสีทึบ เรียบง่าย ไม่มีลวดลาย จะช่วยให้เป็นคนที่น่าเคารพ ย้ำเกรงและเพิ่มความน่าเชื่อถือให้มากขึ้น

วัยประสบความสำเร็จ 50-60 ปี

วัยนี้อาจจะต้องเป็นคนที่มีความรับผิดชอบสูงมากขึ้น มีสติและรู้จักการตัดสินใจอย่างรอบครอบ มีความเป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มตัว ส่วนมากจะประสบความสำเร็จ มีเงินทอง ความมั่นคง ชื่อเสียง และเกียรติยศ ดังนั้นจึงเป็นช่วงที่ชีวิตผ่านโลกมามากแล้ว และกำลังดำเนินเข้าสู่การพักผ่อนเสียที่ ดังนั้นการแต่งกายอาจจะไม่จำเป็นต้องหวือหวาหรืออึดอัดจนเกินไป แต่ควรมีความเรียบง่าย สบายๆ และสะอาดสะอ้านน่ามองก็เพียงพอ

การแต่งกายที่ดีนั้น เราควรเลือกมองที่กาลเทศะ สถานที่ และความเหมาะสมของสถานการณ์นั้นๆ เป็นสิ่งสำคัญ เพราะหากการแต่งกายแบบแหวกแนวจนเกินไป ก็อาจจะส่งผลให้เราถูกมองในแง่ลบ และกลายเป็นคนที่ไม่น่าไว้วางใจ จนสูญเสียบุคลิกที่น่าเชื่อถือไปอีกหนึ่งสิ่งหนึ่งด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเทรนด์ ในยุค50s มาใช้ในงานวิจัย คือ รูปแบบของเครื่องแต่งกาย เช่น เสื้อ กระโปรง รองเท้า เป็นต้น

แฟชั่นยุค 1950s-1960s เศรษฐกิจรุ่งเรืองขึ้น ชนชั้นกลางและคนทั่วไปเริ่มมีเงินยุคห้าศูนย์นี้ วัยรุ่นเป็นมีเทรนด์แฟชั่นเป็นของตัวเองแล้ว

แฟชั่นยุค'50s มีสัญลักษณ์ที่โดดเด่นอีกอย่างคือ กระโปรงบานและกระโปรงสอบ ความยาวคลุมเข่าข้างในกระโปรงเสริมผ้าตาข่ายหลายๆชั้น เน้นทรวดทรงองค์เอว

ลักษณะชุดยุค 1950s



ภาพที่ 27 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายลักษณะชุดยุค 1950s

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081026/entry>

แฟชั่นยุค 60s เริ่มต้นขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งชาวอเมริกามีรสนิยม ผู้คนเลิกสนใจ ความหรูหราแบบยุคก่อนๆ แต่ใช้การตัดเย็บที่หยวบขึ้น จากเครื่องประดับที่เป็นมุก พลอย เพชร ต่างๆ ประยุกต์เป็นลูกปัดพลาสติกหลากสีซึ่งแฟชั่นยุคนี้คือการแต่งตัวสไตล์ตุ๊กตาบาร์บี้ที่กำลังบูม ในตอนนั้นซึ่งมีคนให้คำนิยามแฟชั่นยุค 60 ว่าเป็นยุคแฟชั่นที่มีความ สนุกสนาน มีลายกราฟฟิก มีสไตล์โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ นอกจากนั้นยังได้รับอิทธิพลชุดลายดอกไม้ภาพพิมพ์จากยุค 50s อีกด้วย เสื้อผ้าใน ยุค 60s เรียกรวมๆว่าเป็น แนวม็อด (Mod Look) โดยรวมจะมีสีที่จัดจ้านใช้ลายเรขาคณิต ใช้สี เมทัลลิกนิยม มินิเสกิร์ต หรือเดรส และนิยมถุงน่องหลากสีลักษณะเด่น ของเสื้อผ้ายุค 60s

1. ถุงน่องหลากสี ซึ่งทำให้มินิเสกิร์ตกลายเป็นที่ยอมรับด้วย เพราะถุงน่องจะช่วยเพิ่ม ความ มั่นใจ เวลาใส่กระโปรงที่สั้น

2. มินิเสกิร์ต ซึ่งมาฮิตในช่วง 1966 หรือยุค 60s ตอนปลายก่อนหน้านั้นฮิตแฟชั่นกระโปรงบาน เเท่เข้าตั้งแต่สมัยยุค 50 s

3. รองเท้า แบ่งออกเป็น 4 ประเภท

- ปี 1961 รองเท้าคัชชูสันเตี้ยปลายมน
- ปี 1963 คัชชูปลายทรงอัลมอนต์
- ปี 1965 รองเท้าบูทสันเตี้ย สูงถึงเข่า นิยมสวมใส่กับชุดเดรสสั้น
- ช่วงปลายยุค 60 รองเท้าแตะสกออลล์ก็ได้รับความนิยม

4. ชุดเดรสสั้น คอวี คอเหลี่ยม และคอกลม ทำจากผ้าวลลายเรียบๆ ใส่กับเข็มขัดเส้นใหญ่ๆ เพื่อเพิ่มสีสัน

5. ชุดถักนิตติ้ง โดยนิยมใส่แบบแยกชุด

6. กางเกงที่ได้รับความนิยมคือกางเกงขาบาน และกางเกงขา สั้นจู้ด

7. Sweater แบบคอเต่าแขนกุด ที่มักใส่กับมินิเสกิร์ตหรือเดรสสั้น

8. ถุงมือ โดยเฉพาะถุงมือสั้น

ผลงานชุด Color up! (Vogue's October 2010)



ภาพที่ 28 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายลักษณะชุดยุค 1960s

ที่มา: <http://bumbum.me/2010/10/27/vogue-color-up-by-sebastiankim/>

2.3 วิธีการออกแบบและกระบวนการตัดเย็บเครื่องแต่งกาย

หลังจากออกแบบเสื้อผ้าได้ตามต้องการแล้ว ก็มาถึงกระบวนการตัดเย็บ ซึ่งจะเป็นการทำงานอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้ได้ผลงานที่บรรลุตามความคาดหวังหรือเป้าหมายที่วางไว้โดยเริ่มจากการวิเคราะห์แบบที่ต้องการ งบประมาณเรื่องเงินที่ต้องใช้จ่าย วิเคราะห์เรื่องเครื่องมืออุปกรณ์ วางแผนการ เตรียมการ และการเย็บว่าจะใช้เวลาใด เมื่อไร นานเท่าไร และในการปฏิบัติการควรประเมินผลการทำงาน



ภาพที่ 29 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายกระบวนการตัดเย็บเครื่องแต่งกาย
ที่มา: พ็อกเก็ตบุ๊ค ธุรกิจเสื้อผ้า รวยได้ด้วยสไตล์ตัวเอง จากสำนักพิมพ์พีเพิลมีเดียบุ๊ค

โดยทั่วไปแล้วกระบวนการตัดเย็บเสื้อผ้ามีลำดับตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการวัดตัว เป็นการวัดขนาดเพื่อตรวจสอบความกว้าง ความยาว ความหนาของสัดส่วน ซึ่งการวัดตัวนี้สำคัญมาก เพราะว่าจะส่งผลถึงลักษณะของผลสำเร็จ เช่น ผลงานได้สัดส่วนสวมใส่ได้สวยงามเหมาะสม หรือผลงานตึงรั้งสวมใส่ไม่ได้

2. ขั้นตอนการสร้างแบบและแยกแบบ ทำได้โดยการนำสัดส่วนที่ได้วัดขนาดไว้หรือการออกแบบมาสร้างแบบตัดหรือแพทเทิร์น (Pattern) ลงกระดาษสร้างแบบ ตามกระบวนการของการสร้างแบบเสื้อผ้าแต่ละชนิด เช่น สร้างแบบตัดเสื้อ สร้างแบบตัดกระโปรง สร้างแบบตัดกางเกง เป็นต้น ต่อเมื่อสร้างเสร็จแล้วควรทำเครื่องหมายป้องกันความผิดพลาด และควรตรวจสอบขนาดให้ละเอียดถี่ถ้วน โดยทำเครื่องหมายต่างๆ ลงบนแบบตัดและเขียนรายละเอียดต่างๆ ให้ชัดเจน

3. ขั้นตอนการคำนวณผ้า เลือกผ้า การตัดเย็บเสื้อผ้านั้นเราควรคำนวณผ้าให้ถูกต้องเพื่อความประหยัดและเลือกผ้าให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย โดยคำนึงถึงคุณสมบัติของผ้า ซึ่งผลิตจากเส้นใยแต่ละชนิด เช่น ผ้าฝ้าย จะเป็นผ้าที่ได้จากเส้นใยของเมล็ดฝ้าย จับน้ำได้ดี ทนต่อความร้อนสูง แต่ยับง่าย, ผ้าไนลอน เป็นผ้าใยสังเคราะห์ ไม่ทนต่อความร้อนและแสงแดด จับจีบได้คงรูป เป็นต้น

4. ขั้นตอนเตรียมผ้า เป็นการเตรียมวัสดุที่เกี่ยวข้องกับการเย็บทุกชนิด เช่น เข็ม ด้าย กรรไกร ผ้า จักรเย็บผ้าบริเวณปฏิบัติงาน และแสงสว่าง เป็นต้น สำหรับผ้าที่ต้องการตัดเย็บถ้าไม่แน่ใจว่าจะหดหรือไม่ควรนำผ้าไปแช่น้ำ ถ้าเป็นผ้าขาวให้แช่ด้วยน้ำเปล่า ถ้าเป็นผ้าสีให้แช่ในน้ำเกลือ โดยแช่ประมาณ 3 ชั่วโมง และนำไปผึ่งให้แห้ง พร้อมทั้งจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการตัดเย็บให้ครบถ้วน

5. ขั้นตอนการวางแบบตัดและตัดผ้า ในขั้นตอนนี้ควรระมัดระวัง โดยอ่านรายละเอียดบนแบบตัด การทำเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้ และกดรอยผ้าเส้นเย็บทุกเส้น เพื่อเป็นเครื่องหมายหรือเป็นเส้นแนวในการเย็บ

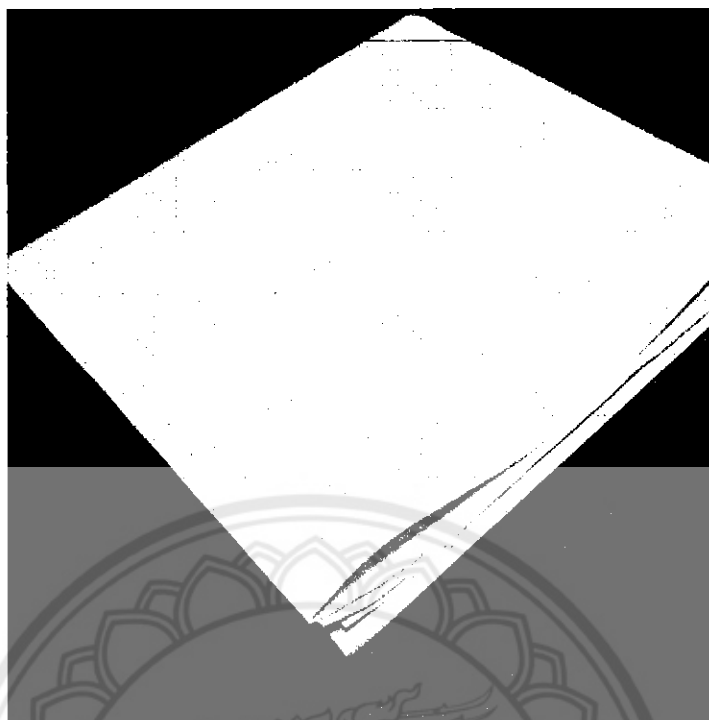
6. ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบคุณภาพของงาน ซึ่งในการตรวจสอบคุณภาพของงานตัดเย็บเสื้อผ้าที่สวยงาม ไม่ผิดพลาด ควรตรวจสอบทั้งขณะทำการเย็บ เช่น เนาลองตัว ตรวจสอบการประกอบ การเย็บทุกขั้นตอน ตรวจสอบความเรียบร้อยของตะเข็บ เป็นต้น

7. ขั้นตอนการแก้ไขจุดบกพร่อง ในการตัดเย็บผ้าทุกชนิด เมื่อพบข้อบกพร่องไม่ควรปล่อยทิ้งไว้ ควรดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ได้ผลงานที่สวยงามและมีคุณภาพ

เครื่องมือเครื่องใช้ต้องอยู่ในสภาพที่ดี หยิบใช้ได้ทันที จะช่วยทำให้ผู้ใช้สะดวกใจ ตัดเย็บได้รวดเร็วเกิดความสุขที่จะทำงานไม่เปื่อยง่ายการวางแผนผังในการปฏิบัติงานที่เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เช่น โต๊ะรีดผ้า จักร ก่องเก็บของเครื่องใช้กระจุกกระจิก ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อไม่ให้เสียเวลาหาของเพราะอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้ามีจำนวนมากและมีขนาดเล็ก

เครื่องมือเครื่องใช้ในการสร้างแบบและแยกแบบ

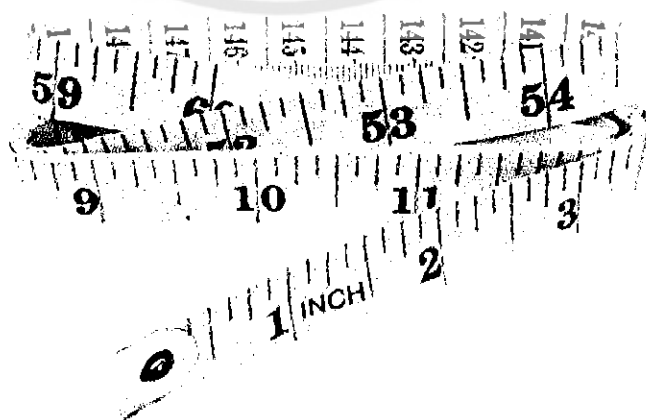
กระดาษสร้างแบบ (Pattern Paper) ใช้สำหรับสร้างแบบเสื้อ กระโปรง และแยกแบบตัด ไม่ควรใช้กระดาษอ่อนเกินไปทำให้สร้างยาก และควรใช้กระดาษสีขาว หรือสีน้ำตาลและต้องใช้ทางด้านไม่ขึ้นเงาเพื่อไม่ให้เสียสายตา



ภาพที่ 30 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายกระดาษสร้างแบบ (Pattern Paper)

ที่มา: <http://cottonpink.com/index.files/Page593.htm>

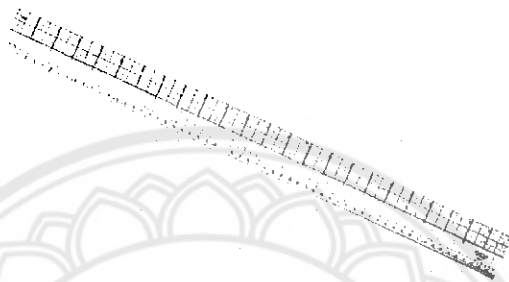
สายวัดตัว (Tape Measure) เลือกชนิดที่จะแน่ใจว่าจะไม่ยืด ไม่หด ไม่ลู่ ปลายของสายต้องหุ้มด้วยโลหะจึงจะทน มีความยาว 150 ซม. มีช่องแบ่งครึ่งอย่างชัดเจนควรมีด้านหนึ่งเป็นเซนติเมตร และอีกด้านหนึ่งเป็นนิ้ว เพื่อการคำนวณหาซื้อผ้า การใช้ควรคล้องคอไว้ให้เลข 1 อยู่ทางขวามือ เพื่อสะดวกในการหยิบใช้ ข้อควรระวัง ใช้สายวัดเส้นใดวัดตัว ควรใช้สายวัดเส้นนั้นสร้างแบบ



ภาพที่ 31 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายสายวัดตัว (Tape Measure)

ที่มา: www.np1997.com

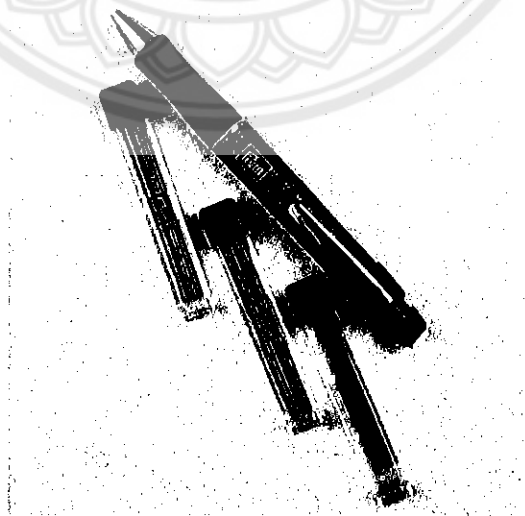
ไม้บรรทัดยาวพลาสติก (Plastic Ruler) ควรใช้ไม้บรรทัดใส เพื่อมองเห็นข้างล่างและควร
จะเบาควรมีใช้งานอย่างน้อย 2 ขนาด คือ ขนาดยาว 12 นิ้ว ใช้สำหรับขีดเส้นสั้นๆ หรือใช้เลือนขีดเส้น
โค้ง และขนาดยาว 18 หรือ 24 นิ้ว ควรเลือกชนิดที่มีความกว้างมากๆ เพื่อใช้แทนไม้ฉากใช้สำหรับขีด
เส้นตรงยาวๆ และไม่ใช่ไม้บรรทัดวัดทำแบบ เพราะสายวัดและไม้บรรทัดแต่ละอันจะมีสเกลวัดไม่
เท่ากัน



ภาพที่ 32 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายไม้บรรทัดยาวพลาสติก (Plastic Ruler)

ที่มา: <http://www.jutoonshop.com>

ดินสอดำ (Pencil) ใช้สำหรับขีดเส้นสร้างแบบลงในกระดาษสร้างแบบ ควรเป็นไส้อย่างอ่อน
และเหลาให้คมเพื่อให้เส้นมีความคมชัด



ภาพที่ 33 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายดินสอดำ (Pencil)

ที่มา: www.jutoonshop.com

ยางลบ (Eraser) สำหรับลบเส้นที่ไม่ใช้หรือไม่ต้องการออก เพื่อมิให้เส้นสับสน



ภาพที่ 34 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายยางลบ (Eraser)

ที่มา: <http://knowledge.jarm.com/view/58294>

กรรไกรตัดกระดาษ (Paper Scissor) อย่าใช้กรรไกรที่เล็กเกินไป จะตัดไม่ถนัด ควรคม, เบาและไม่ฝืด ใช้ตัดแบบต่อเมื่อสร้างเสร็จ



ภาพที่ 35 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายกรรไกรตัดกระดาษ (Paper Scissor)

ที่มา: https://th.aliexpress.com/price/scissors-cutting-paper_price.html

กาวหรือแป้งเปียก (Glue) ใช้สำหรับแยกแบบ ปิดแบบกระดาษ หรือใช้ทาริมผ้าเล็กๆ ที่ต้องการพับให้อยู่ตัวแล้วรีดทับก่อนนำไปเย็บ



ภาพที่ 36 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายกาวหรือแป้งเปียก (Glue)

ที่มา: <http://www.prettydesign.net/>

เครื่องมือเครื่องใช้ในการตัด กดรอยและเย็บผ้า

กรรไกรตัดผ้า ควรใช้ขนาดยาว 8—9 นิ้ว ด้ามกรรไกรมี 2 ชนิด คือด้ามโค้ง และด้ามตรงควรเลือกซื้อชนิดด้ามโค้ง เพราะตัดได้เที่ยงและกินผ้าได้มากกว่าต้องระวังให้คมเท่ากัน ตั้งแต่โคนจดปลาย โดยเฉพาะปลายกรรไกรต้องคมจริง ๆ จึงจะตัดตามซอกตามมุมได้ อย่าฝืนใช้ตัดผ้าหนา ซึ่งซ้อนกันหลายๆ ชั้น อย่างนำกรรไกรตัดผ้าไปตัดอย่างอื่น เช่น ตัดกระดาษ หรือผม กรรไกรทุกชนิดต้องระวังไม่ให้ตกจากที่สูง เพราะจะทำให้ชำรุดแล้วยังทำให้เสียคมอีกด้วย ควรใช้น้ำมันหยอดจักรหยอดที่สกรูโคนด้ามเป็นครั้งคราว

เข็มหมุด ควรเลือกชนิดที่ไม่เป็นสนิม ปลายแหลม ตัวเล็กแต่ยาว ถ้ามีหัวก็ควรเลือกหัวเล็กหรือหัวแบนได้ยิ่งดี เพื่อจะให้แนบกับแบบหรือผ้า

ขอลูกขีดผ้า ทำด้วยแปงหรือซี่ผึ้ง มีหลายสี แต่สีเหลืองและสีขาว นิยมใช้ในงานตัดเสื้อ ซึ่งจะชักออกได้ง่ายกว่าสีอื่น

ที่เก็บเข็มหรือหมอนปักเข็ม อาจเป็นหมอนขนาดเล็กหรือเป็นแป้นแม่เหล็ก ควรเป็นใบเล็ก หากมีสายรัดติดกับข้อมือซ้ายคล้ายสายนาฬิกา จะทำให้สะดวกในการใช้

ที่กลิ้งผ้า มี 2 ชนิด ชนิดปลายแหลมคมและชนิดไม่คม ควรเลือกชนิดไม่คมเพราะไม่ทำให้ผ้าไม่เป็นรอย แล้วยังดีตรอยกลิ้งได้ดีกว่า

กระดาษครออย เป็นกระดาษที่เคลือบด้วยเทียนไข มีหลายสี ไม่ควรใช้กระดาษคาร์บอนมาแทนกัน ซึ่งไม่สามารถชักออกได้และจะทำให้เป็นรอยสกปรก วิธีที่จะทำให้กระดาษใช้ได้หลายครั้งโดยการนำมาทากาวติดกับกระดาษที่ใช้ถ่ายเอกสารขนาด เอ 4 และเมื่อใช้ครั้งแรกๆ ควรครออยแต่เบาๆ ก่อนเพราะยังติดสีได้ง่าย

เข็มสอย ใช้สำหรับเนาและสอย ขนาดแล้วแต่ความหนาของผ้า เลือกที่แหลมคมและไม่เป็นสนิม

ด้ายต่างๆ ควรเลือกสีให้เหมาะสมกับผ้าที่จะเย็บ ด้ายที่ดีต้องเส้นเล็ก เหนียว เป็นมัน ไม่หดตัว ส่วนด้ายเนาที่ใช้เนาตะเข็บก่อนเย็บสามารถใช้ด้ายราคาถูกที่เปื่อยง่าย เพื่อเวลาเลาะออกได้ง่ายและไม่ทำให้ตะเข็บขาด

ที่เลาะผ้า ใช้สำหรับเลาะแนวตะเข็บที่เย็บผิด หรือเลาะด้ายเนา ควรเลือกชนิดที่แหลมคมและไม่เป็นสนิม

ชุดเครื่องจักร ประกอบด้วย กะโหลก กระจสวย ตีนผี หมุดตีนผี หมุดเข็ม ตีนผีติดขีป เข็มจักร ขนาดเล็กใช้กับผ้าบาง ขนาดใหญ่ใช้กับผ้าหนา

หมอนรองรีด สำหรับสอดรีดตะเข็บแขนเสื้อและส่วนแคบๆ เช่น ปลายเก๋็ด ตะเข็บวงแขน เสื้อ ฯลฯ

การเลือกลายปักและชนิดของผ้า

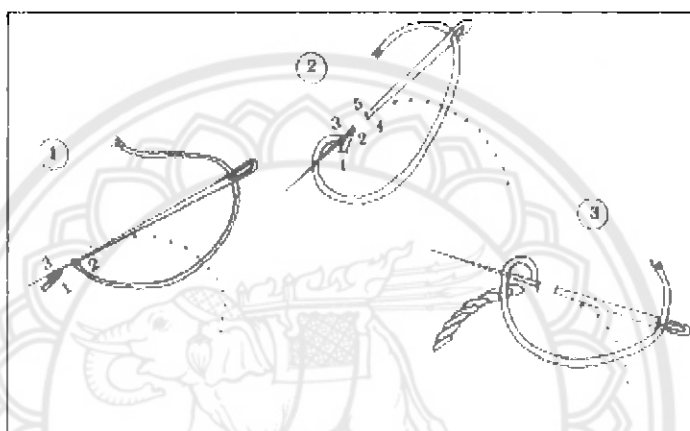
การเลือกลายปัก ขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งานซึ่งแตกต่างกัน จะต้องพิจารณาตามประเภทของใช้ เช่น ผ้าเช็ดหน้า กรอบรูป ผ้าปูโต๊ะ เสื้อผ้า ลายที่จะปักควรเลือกลายชนิดที่มีลวดลายงดงาม มองแล้วสบายตาสบายใจ ถ้าเป็นต้นไม้ ใบไม้ ควรมีเส้นโค้ง จะทำให้ดูอ่อนช้อย หรือการปักเสื้อ ควรเลือกลวดลายให้เหมาะสมกับวาระและ โอกาสรวมไปถึงบุคลิกภาพของบุคคลนั้น

การเลือกใช้ผ้าปัก ขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งานเช่นเดียวกัน เช่น การปักผ้าเช็ดหน้า ควรใช้ผ้าปาน การปัก หมอนอิง ควรใช้ผ้าต่วนชนิดหนา และยังมีผ้าอีกหลากหลายชนิดที่นิยมนำมาปัก เช่น ผ้าไหม ผ้าเครป ผ้าสักหลาด เป็นต้น

การใช้ผ้าบางเบา เช่น ผ้าชีฟอง ผ้าแก้ว ผ้าไหมญี่ปุ่น ผ้าตาข่าย ควรใช้ลายเล็ก จะทำให้ดูอ่อนหวานยิ่งขึ้น หากลายใหญ่จะทำให้ถ่วงน้ำหนักของผ้า

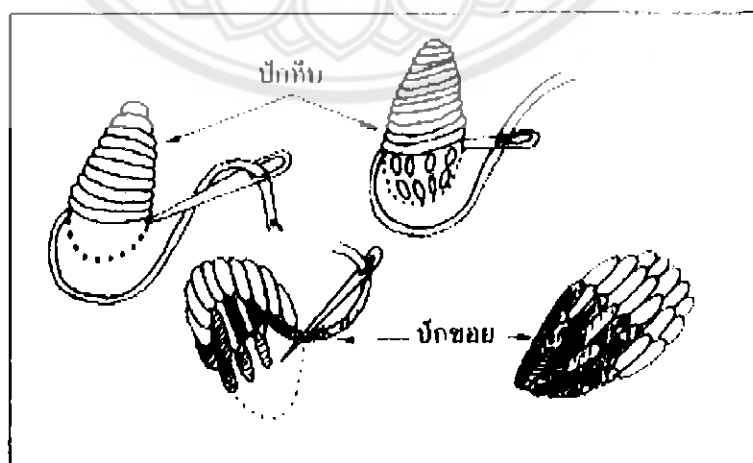
วิธีการปัก มี 4 วิธี คือ

1. วิธีปักหมุน
2. วิธีปักเดินเส้น
3. วิธีปักทึบ
4. วิธีปักซอย



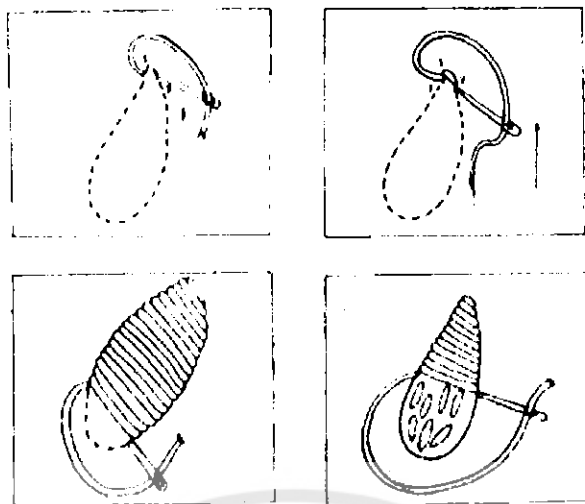
ภาพที่ 37 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการปักเดินเส้น

ที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=komepornshop&group=5>



ภาพที่ 38 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการปักทึบและปักซอย

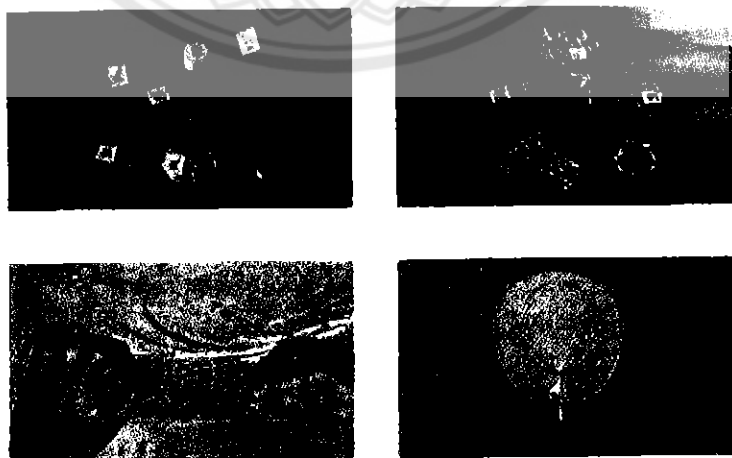
ที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=komepornshop&group=5>



ภาพที่ 39 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายการปักทึบ

ที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=komepornshop&group=5>

การปักไหมเงินหรือไหมทอง การนำวัสดุต่างๆมาปัก เช่น ไหมเงิน ไหมทอง ดิ้นข้อ ดิ้นโปร่ง ดิ้นมัน ดิ้นดำน แล่งและเลื่อม นั้นช่วยให้เกิดความวิจิตรสวยงามมีคุณค่าเพราะเป็นงานฝีมือที่ต้องใช้ความพยายาม และใช้เวลาที่มีความละเอียดอ่อน กลมกลืน ซึ่งยากจะทำได้โดยทั่วไป ขั้นตอน การปักไหมเงินหรือไหมทอง เหมือนกับการปักไหมธรรมดา โดยเริ่มจากการเลือกสายตามต้องการ ชั่งเสด็จ วางผ้า วางลาย แล้วเนาให้เรียบร้อย จะแตกต่างกันที่ลายปัก ถ้าเป็นไหมธรรมดานั้น จะใช้ลายดอก กิ่ง ก้าน ใบ หรือ ลายไทย ก็ได้ ถ้าปักไหมเงินหรือไหมทองจะใช้ลายเส้นรอบวงกลม หรือ เส้นตรงเส้นโค้ง เมื่อปักเสร็จ เรียบร้อยจึงจะเกิดลายชัดกันอย่างต่อเนื่องเป็นเงาสวยงาม



ภาพที่ 40 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายขั้นตอนการปักไหมเงินหรือไหมทอง

ที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=komepornshop&group=5>



ภาพที่ 41 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายดินเงิน

ที่มา: www.pinterest.com



ภาพที่ 42 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายดินทอง

ที่มา: www.pinterest.com



ภาพที่ 43 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายภาพไหมเงิน ไหมทอง

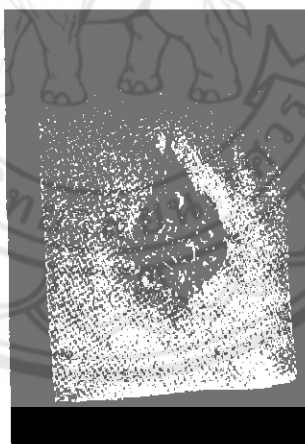
ที่มา: www.pinterest.com

การหักด้นข้อ ด้นโปรง และการปักทองแล่ง การหักด้นข้อ เป็นการกำหนดขอบเขต ของเส้นลาย เช่นเดียวกับการเดินเส้นในการปักไหมธรรมชาติ ลวดลายต่างๆ ที่ใช้ปักมักจะใช้ลายไทย เพราะจะทำให้มียอดหรือมุมที่อ่อนช้อย สวยงาม การปักด้นโปรง ด้นโปรงมีลักษณะเป็นเส้นสี่เหลี่ยม นูนและโปรง ยึดหยุ่นเชื่อมติดต่อกัน มีทั้งด้นโปรงเงิน และด้นโปรงทอง เมื่อนำมาปักควรยึด เล็กน้อย การหมุนควงในลักษณะแบนราบ หรือถ้าลายปักเล็กมาก อาจใช้เศษดินมันหรือ ดินด้าน หนุนแทน ด้ายหนุนก็ได้ การปักดินมันและดินด้านมีลักษณะเป็นเส้นกลมๆข้างในเป็นเส้นลวดเล็กมี ความยึดหยุ่น ละเอียดอ่อนมาก ด้านนอกจะหุ้มด้วยสีเงิน หรือ สีทอง การปักด้นชนิดนี้ ควรระมัดระวัง เป็นพิเศษ เพราะถ้าดินเสียแล้วจะ นำมาใช้ปักอีกไม่ได้ การปักทองแล่ง มีลักษณะเป็นโลหะบางๆ มี เงานำมา ประกอบการปักชนิดต่างๆ เพื่อให้ดูแวววาว สวยงาม มีทั้งเงินแล่งและทองแล่ง ให้เลือกใช้ ตามต้องการ หรือตามความเหมาะสมของลวดลาย



ภาพที่ 44 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายภาพวิธีการปักแสงเงิน

ที่มา: <https://www.facebook.com/pposrithong>



ภาพที่ 45 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายขั้นตอนการทูนและการปักดินโปรง

ที่มา: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=komepornshop&group=5>

3. ข้อมูลชุดไทยพระราชนิยม

3.1 ประวัติศาสตร์ชุดไทยพระราชนิยม

ความหมายของชุดไทยพระราชนิยม

ชุดไทยพระราชนิยม ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Thai Costume หมายถึง ชุดเครื่องแต่งกายประจำชาติไทย ซึ่งแสดงถึงวัฒนธรรม ประเพณี เชื้อชาติ เอกลักษณ์ความเป็นคนไทยไว้อย่างชัดเจน คำโคร่งของแบบชุดได้จากเครื่องแบบของสตรีไทยโบราณ เช่น การนุ่งซิ่น การนุ่งจีบ การห่มผ้าแพร และมีการห่มผ้าสไบในลักษณะต่าง ๆ ชุดไทยพระราชนิยมส่วนใหญ่ยังคงคำโคร่งเดิมอยู่ สืบเนื่องมาจากผ้าซิ่นป้าย ผ้าซิ่นจับจีบหน้านาง และการห่มผ้าสไบ แต่ได้มีการตัดเย็บ การตกแต่งให้เหมาะสมกับการแต่งกายสมัยปัจจุบัน ผ้าที่นำมาตัดเย็บชุดแบบต่าง ๆ ใช้ผ้าไทย คนไทยในสมัยโบราณมีชื่อเสียงมากในเรื่องการทอผ้าไหมและผ้าฝ้ายสำหรับทำเครื่องนุ่งห่มมาเป็นเวลาหลายร้อยปีแล้ว การทอผ้าเป็นหัตถกรรมในครัวเรือน ส่วนใหญ่ทอผ้าใช้ในครอบครัว เมื่อทอผ้าได้เป็นจำนวนมากก็นำสินค้าไปจำหน่าย ผ้าที่คนไทยทอใช้เอง มีชื่อเรียกหลายสิบชนิด ผ้าที่รู้จักกันมานาน คือ ผ้าพื้น ผ้ามัดหมี่ ผ้าลายขีด ผ้าหางกระรอก และผ้ายก เป็นต้น

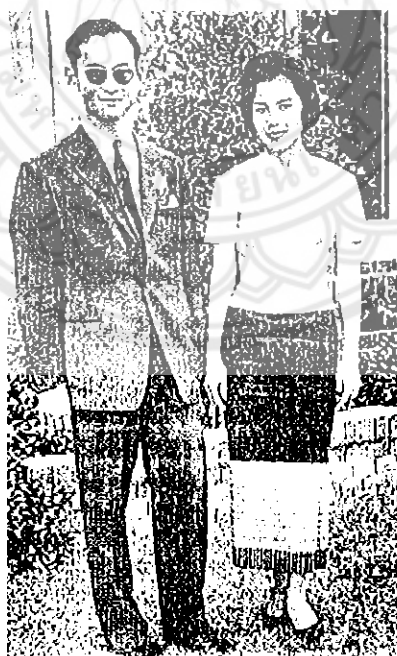
ประวัติของชุดไทยพระราชนิยม

เมื่อสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ฯ เสด็จขึ้นครองราชย์และอภิเษกสมรสแล้วทรงรับคำกราบบังคมทูลเชิญให้เสด็จไปเยือนประเทศต่าง ๆ ทั้งในทวีปเอเชีย ยุโรป และอเมริกา เพื่อเป็นการเจริญพระราชไมตรี และสร้างความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ อันจะเป็นผลทำให้ทั่วโลกรู้จักประเทศไทยดีขึ้น

ในปีพุทธศักราช 2503 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้โดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเยี่ยมประเทศใกล้เคียงต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย ได้แก่ เวียดนาม อินโดนีเซีย และพม่า ซึ่งมีหมายกำหนดการจะต้องเสด็จพระราชดำเนินสักการะพุทธสถานต่าง ๆ เช่น พระสถูปบุโรพุทโธ และพระเจดีย์ชเวดากอง เป็นต้น ฉลองพระองค์ในระยะแรก ๆ นี้ ยังมีได้มีแบบเครื่องแต่งกายประจำชาติแน่นอน แต่พระราชอัยยาศัยและพระราชนิยมของพระองค์ เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไปว่าทรงมีพระราชนิยมเรื่องการใส่ผ้าไทยมาตั้งแต่ยังทรงเป็น ม.ร.ว.สิริกิติ์ กิติยากร พระองค์ทรงใส่ผ้าไทย เช่น ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าไหมโคราช และผ้าไหมเชียงใหม่ ทั้งชนิดผ้าพื้น และชนิดผ้าพิมพ์ เป็นต้น



ภาพที่ 46 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
ทรงนุ่งพระภูษาจีบ ฉลองพระองค์แบบไทย ในระยะที่ยังไม่มีชุดประจำชาติที่แน่นอน
ที่มา: อเนก นาวิกมูล. 2547: 205



ภาพที่ 47 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
ในชุดประยุกต์แบบแรก ๆ มีลักษณะเป็นฉลองพระองค์ แขนสั้น ผ้าหน้า คอตั้ง พระภูษาป้ายมีเชิง
ที่มา: จักรกฤษณ์ ดวงพัตรา และวิไลวรรณ สมโสภณ. 2541: 8



ภาพที่ 48 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

ขณะเสด็จพระราชดำเนินไปนมัสการเจดีย์ชเวดากอง ประเทศพม่า มีนาคม 2503

ที่มา: จักรกฤษ์ ดวงพัตรา และวิไลวรรณ สมโสภณ. 2541: 3



ภาพที่ 49 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

ขณะเสด็จพระราชดำเนินไปสักการะพระสถูปบุโรพุทโธ ประเทศอินโดนีเซีย กุมภาพันธ์ 2503

ที่มา: จักรกฤษณ์ ดวงพัตรา และวิไลวรรณ สมโสภณ. 2541: 3

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2503 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้โดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเยี่ยมประเทศต่าง ๆ ในทวีปยุโรป และอเมริกา เป็นเวลาหลายเดือนในหลายฤดูกาล แต่คนไทยยังไม่มีชุดประจำชาติซึ่งจะบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของชาติไทย อย่างเช่นประเทศอื่น ๆ ในแถบเอเชีย เช่น ชุดกิโมโนเป็นชุดของชาวญี่ปุ่น ชุดสำหรับของชาวอินเดีย อันเป็นปฐมเหตุถึงความจำเป็น ที่จะต้องมีเครื่องแต่งกายประจำชาติของสุภาพสตรีไทย สำหรับใช้เป็นฉลองพระองค์เองและเป็นเครื่องแต่งกายของข้าราชการบริพารฝ่ายใน

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จึงทรงสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะเครื่องแต่งกาย โดยทรงศึกษาจากเครื่องแต่งกายก่อนสมัยสุโขทัย จนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ และจากพระบรมฉายาลักษณ์และฉายาลักษณ์อดีตสมเด็จพระบรมวงศ์ฝ่ายในหลาย ๆ พระองค์ ย้อนไปตั้งแต่ครั้งรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นต้นมา พร้อมกันนั้น ได้ทรงมีพระราชวินิจฉัยถึงความเหมาะสมต่าง ๆ ในอันที่จะทรงเลือกนำมาใช้เป็นแบบอย่างสำหรับฉลองพระองค์

นอกจากจะทรงศึกษาค้นคว้าด้วยพระองค์เองแล้ว ยังทรงมีพระราชเสาวนีย์โปรดเกล้าฯ ให้ท่านผู้หญิงมณีรัตน์ บุนนาค (หม่อมหลวงมณีรัตน์ บุนนาค นางสนองพระโอษฐ์ในขณะนั้น) ประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมประเพณีไทย ได้แก่ ศาสตราจารย์พระยาอนุমানราชธน เพื่อศึกษาคนคว่าเครื่องแต่งกายสตรีไทยสมัยต่าง ๆ และนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายให้ทอดพระเนตรอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีนั้น มีอาจารย์สมศรี สุขุมลันท์ (อาจารย์ประจำแผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพในขณะนั้น) เป็นผู้ออกแบบร่างตามข้อมูลที่ท่านผู้หญิงมณีรัตน์ บุนนาค และศาสตราจารย์พระยาอนุমানราชธน ได้ร่วมกันค้นคว้า แบบชุดไทยที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงเลือกไว้ นั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ คุณไพเราะ พงษ์เจริญ ตัดเย็บเป็นฉลองพระองค์ถวาย ต่อจากนั้น สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้คุณหญิงอุไร ลืออำรุง ช่างฉลองพระองค์ในขณะนั้นช่วยเลือกแบบ และนำมาผสมผสานกันจนเกิดชุดไทยแบบต่าง ๆ ขึ้นหลายชุด แต่ยังมีได้มีชื่อเรียกขานเฉพาะแต่อย่างใด

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถได้ทรงเตรียมฉลองพระองค์ด้วยผ้าไหมทั้งแบบไทยและสากล ซึ่งเหมาะสมและงดงามตามสมัยนิยม ได้ทรงกำหนดชุดไทยพระราชนิยมในโอกาสต่าง ๆ ไว้หลายชุด ใช้ผ้าไหม ผ้าฝ้ายและผ้ายกทั้งสิ้น การเสด็จพระราชดำเนินไปเจริญพระราชไมตรีในครั้งนั้น ได้เป็นเครื่องชูพระเกียรติให้ปรากฏในนานาอารยประเทศ ในการที่ทรงแต่งพระองค์ได้งามเลิศจนบรรดาผู้เชี่ยวชาญการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีทั้งหลาย ซึ่งมีชาติฝรั่งเศสและอิตาลี เป็นต้น ยกย่องพระเกียรติว่าทรงเป็นสตรีที่แต่งกายได้ยอดเยี่ยมที่สุดในรอบปี

นิตยสารชั้นนำของประเทศเยอรมนี ชื่อ NEUE ILLUSTRIERTE ได้อัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ในฉลองพระองค์ชุดไทยประยุกต์ไปเป็นปก เมื่อคราวเสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศในยุโรป



ภาพที่ 50 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

ฉลองพระองค์ชุดไทยเป็นปกนิตยสาร NEUE ILLUSTRIERTE ประเทศเยอรมนี

ที่มา: จักรกฤษณ์ ดวงพัตรา และวิไลวรรณ สมโสภณ. 2541: 10

หลังจากเสด็จนิวัติพระนครครั้งนั้นแล้ว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ก็ยังทรงฉลองพระองค์ชุดไทยแบบต่าง ๆ นับตามโอกาส จนกระทั่งในปีพุทธศักราช 2507 สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งทรงมีพระราชวินิจฉัยเลือกแบบชุดไทย 8 ชุด และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมให้ท่านผู้หญิงมณีรัตน์ บุนนาค เป็นผู้คิดตั้งชื่อชุดให้เหมาะสมกับแบบชุดนั้น ๆ ได้นำชื่อพระตำหนักและพระที่นั่งต่าง ๆ มาใช้เป็นชื่อชุดไทยต่าง ๆ ทั้ง 8 ชุด โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของแบบ ตลอดจนโอกาสในการเลือกใช้ชุด สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงเป็นผู้นำในการแต่งกายชุดไทยพระราชนิยมในโอกาสต่าง ๆ เสมอ ประชาชนต่างตามเสด็จใช้ชุดไทยแบบต่าง ๆ กันแพร่หลายขึ้น และนิยมเรียกชุดไทยแบบต่าง ๆ ว่า “ชุดไทยพระราชนิยม”

เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2547 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาศิลปะการออกแบบพัตราภรณ์ แต่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาประจำปี 2546 ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้วยพระองค์ทรงปรีชาสามารถในสรรพวิทยาการหลายสาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรม ทรงเน้นคุณค่าและสร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมและศิลปหัตถกรรมมานานกว่า 30 ปี โดยมีพระราชประสงค์เพื่อช่วยกระจายรายได้

ไปสู่ราษฎรอย่างทั่วถึง ช่วยให้คนชนบทสามารถพึ่งตนเองได้ ทรงมีพระอัจฉริยภาพและพระปรีชาชาญ ด้านอนุรักษ์ฟื้นฟู และส่งเสริมการทอผ้าประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดไทย ให้เป็นไปตามประเพณีที่ดีงาม พระองค์ฉลองพระองค์ชุดไทยพระราชนิยมเป็นแบบอย่างและเผยแพร่ ในประเทศและในโอกาสที่เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเจริญสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ จนผ้าไทย และชุดไทยพระราชนิยมเป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย และได้รับการชื่นชมทั่วไป กล่าวได้ว่า พระองค์ทรงมีส่วนอย่างสำคัญในการช่วยธำรง และเชิดชูเอกลักษณ์ความเป็นไทย ให้ธำรงอยู่จวบจนปัจจุบัน

3.2 ลักษณะชุดไทยพระราชนิยม

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระองค์ทรงโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ หม่อมหลวงมนรัตน์ บุนนาค ไปพบกับอาจารย์ที่มีความรู้ทางประวัติศาสตร์ เพื่อช่วยกันค้นคว้าและ ออกแบบขึ้นมาใหม่ และได้เกิดเป็น“ชุดไทยพระราชนิยม” ซึ่งเป็นชุดที่ตัดเย็บด้วยผ้าไหม และผ้าซิ่น เป็นหลัก โดยชื่อชุดในแต่ละชุดนั้นได้แนวคิดมาจากชื่อของพระตำหนักและพระที่นั่ง ดังมีรายชื่อ ดังต่อไปนี้

- ชุดไทยเรือนต้น



ภาพที่ 51 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยเรือนต้น

ชุดไทยเรือนต้น เป็นชุดไทยพระราชนิยมแบบหนึ่ง สำหรับใช้ในโอกาสจำลอง ไม่เป็นพิธีการ เช่น งานกฐิน งานทำบุญต่างๆ ผ้าซิ่นมีริ้วตามยาว หรือขวางยาวจรดข้อเท้า ป้ายหน้า สีของเสื้อจะกลมกลืนหรือตัดกันกับ ผ้าซิ่นก็ได้ เป็นชุดคนละ ท่อน แขนสามส่วนผ่าอก กระดุมห้าเม็ดคอกกลมไม่มีขอบ เครื่องประดับ ที่ใช้นิยมติด เข็มกลัดขนาดใหญ่พอสมควร เหนืออกเสื้อด้านซ้าย ตุ่มหู ต้องเป็นแบบติดกับใบหู สร้อยคอประเภท ไช้มุกหรือ สร้อยทองสามสาย ไม่ต้องคาดเข็มขัด

- ชุดไทยจิตรลดา



ภาพที่ 52 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยจิตรลดา

ชุดไทยจิตรลดา ใช้สำหรับพิธีกลางวัน ใช้ผ้าไหมเกลี้ยง มีเชิง หรือ ยกดอกทั้งตัว ผ้าซิ่นยาว ป้ายหน้า คนละท่อนกับตัวเสื้อ ซึ่ง แขนยาว ผ่าอก คอกกลม มีขอบตั่งน้อยๆ สำหรับงานพระราชพิธี นิยมเครื่องประดับ ที่หูหრა ขึ้น ไม่ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์และไม่ต้องคาดเข็มขัด ควรประดับด้วย สร้อยคอ ติดกระดุมทอง สร้อยข้อมือ และต่างหูให้สวยงาม

- ชุดไทยอมรินทร์



ภาพที่ 53 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยอมรินทร์

ชุดไทยอมรินทร์ สำหรับงานพิธีตอนค่ำ ไม่คาดเข็มขัด ใช้ผ้ายกไหม ที่มีทองแถบ หรือยกทองทั้งชุด ผู้สูงอายุใช้คอกลมกว้าง ไม่มีขอบตั้ง และแขนสามส่วนได้ เครื่องประดับ เป็นชุดสร้อยคอ ต่างหู สร้อยข้อมือ กระดุมทอง และสร้อยข้อมือ ซึ่งเลือกใช้ ให้เหมาะสม กับงานเฉพาะ วันเฉลิมพระชนมพรรษา หญิง ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์

- ชุดไทยบรมพิมาน



ภาพที่ 54 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยบรมพิมาน

ชุดไทยบรมพิมาน ใช้ในพิธีตอนค่ำ ที่ใช้เข็มขัดใช้ยกผ้าไหม หรือ ยกทอง มีเชิงหรือยกทั้งตัวก็ได้ เป็นชุดติดกัน ซิ่นมีจีบยกข้างหน้า ยาวจรดข้อเท้า ที่ชายพก ใช้เข็มขัดไทยคาด เสื้อแขนยาว คอกลม มีขอบตั้ง ผ่าด้านหน้า หรือด้านหลังก็ได้ ชุดไทยแบบนี้ นี้ใช้ในงานเต็มยศ หรือครึ่งยศ งานเลี้ยงอย่างเป็นทางการ ใช้ เครื่องประดับงดงาม เป็นชุดที่เจ้าสวณิยมใช้ใส่ในการเข้ารับ พระราชทาน น้ำสังข์ หรือพิธีรดน้ำสังข์ ชุดนี้ต้องคาดเข็มขัดทอง ประดับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ สวมสร้อยคอ ต่างหู สร้อยข้อมือและเกี้ยว ประดับผม

- ชุดไทยดุสิต



ภาพที่ 55 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยดุสิต

ชุดไทยดุสิต เน้นการปกตตกแต่งเสื้อ ผ้าซิ่นยกไทยหรือทอง คาดชายพก ด้วยเข็มขัดไทย ตัวเสื้อแบบคอกลมกว้าง ไม่มีแขน ผ่าหลังปัก แต่งลวดลาย ที่ตัวเสื้อใช้ในงานพระราชพิธี ที่กำหนด ให้ แต่งเต็มยศ เป็นอีกชุดที่ เจ้าสวณิยมใช้เป็นชุด ในงานเลี้ยง ฉลองสมรส ควรสวม สร้อยคอ สร้อยข้อมือ ต่างหู และเข็มขัด โดยใช้เครื่องประดับ ที่เป็นชุดกัน

ชุดไทยศิวิลลีย ใช้ผ้ายกไหมหรือยกทอง ตัดแบบติดกันขึ้นยาวจีบ หน้านางมีชายพก ใช้เข็มขัดไทยคาด ตัวเสื้อแขนยาว คอกกลม มีขอบตั้ง เล็กน้อย ฝ่าหลัง ตัวเสื้อตัดติดกับขึ้นคล้ายแบบไทยบรมพิมาน แต่ห่มผ้า ปักลายไทยใช้ในโอกาสพิเศษ ที่กำหนดให้ แต่งกายเต็มยศ เจ้าสาวของไทยมักนิยมใส่ชุดไทยชุดนี้ ในพิธีรดน้ำสังข์หรือพิธีเลี้ยง ฉลองงานในตอนค่ำ และมักประดับด้วยเครื่องประดับทองได้แก่ สร้อยคอ สร้อยสังวาล เข็มขัด ต่างหู และรัดเกล้า

- ชุดไทยจักรพรรดิ



ภาพที่ 58 แสดงตัวอย่างประกอบคำอธิบายชุดไทยจักรพรรดิ

ชุดไทยจักรพรรดิ ใช้ผ้ายกทั้งตัว มีเชิงยกไหมทองหรือดั้นทอง ฝ่าขึ้นจีบ หน้านางมีชายพกคาด เข็มขัดไทย แล้วห่มสไบ ปักด้วยดั้นและพลอย ทับบนสไบอัดจีบใช้เครื่องประดับสวยงามที่สุด เจ้าสาวโดยทั่วไป นิยมสวมใส่ชุดไทยชุดนี้ในงานเลี้ยงช่วงค่ำ และมักประดับด้วยสร้อยคอ สร้อยสังวาล สร้อยข้อมือ เข็มขัด รัดเกล้า และต่างหู

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

งานวิจัยการสร้างตราสินค้าเครื่องแต่งกายสตรีชุดวิวาห์ตามกิจกรรมโดยใช้แนวคิดการประยุกต์
ลายปักราชสำนัก

กรณีศึกษา : การประยุกต์ชุดไทยพระราชนิยม

โดย : นายวีรศ เชียรสิริไกรวุฒิ

บทนำ

การปักผ้าเป็นงานศิลปะโบราณแขนงหนึ่งของไทย ซึ่งใช้วิธีการเย็บร้อยเส้นด้ายที่ทำด้วยไหม
ทองหรือเงินบนผืนผ้าไหมหรือฝ้ายในสมัยโบราณแยกงานปักผ้าแต่ละประเภทเป็นงานของผู้ชายและ
งานของผู้หญิงไม่ปะปนกันงานช่างเย็บของผู้ชายเป็นประเภทหนึ่งในช่างหลวงสิบหมู่หรือ ช่างสิบหมู่
เรียกว่า “ช่างสนะ” สำหรับงานปักผ้าของผู้หญิงนั้นสันนิษฐานตามข้อความที่ปรากฏในกฎมณเฑียรบาล
สมัยกรุงศรีอยุธยาและกฎหมายตราสามดวงที่กล่าวถึงบทลงโทษสตรี”ให้เอาเป็นชาวสตึง”คำว่า “ชาว
สตึง” ในที่นี้หมายถึงพนักงานปักผ้าในราชสำนัก ซึ่งชนิดงาน ที่ทำแตกต่างกับ “ช่างสนะ” โดย ชาว
สตึงมีหน้าที่ปักผ้าต่างๆที่ต้องใช้เวลาและความละเอียดประณีตลวดลายที่ ปรากฏบนผืนผ้าปัก
สร้างสรรค์ขึ้นด้วยเทคนิคในการปักถักร้อยตามการใช้สอยและตามฐานานุศักดิ์ของผู้ใช้ อาทิ ปักหัก
ทองขวาง ปักขอยแบบไทย ปักลายนูน ปักดิน รวมถึงการปักตกแต่งด้วยวัสดุพิเศษเช่น ทองแล่ง เงิน
แล่ง ทองเทศ เลื่อม ลูกปัด หรือปักแมลงทับเพื่อเพิ่มแวววาวซึ่งใช้ปักทั้งบนผ้าทรงสะพัก ผ้าสมรด
หรือผ้าคาดเอวและเชิงสนับเพลาของเจ้านายผู้ชาย (ศรีสุชาติ, 2558)

ในปัจจุบันนี้กล่าวได้ว่ามนุษย์มีความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์มากขึ้นเรื่อยๆทำให้เกิด
การเปลี่ยนแปลงในด้านกรรมวิธีการทำผ้า การย้อม การทอ การปัก และการเก็บรักษาผลงาน
ศิลปกรรมที่สร้างสรรค์จากฝีมือของช่างไทยในอดีตล้วนมีความงดงามวิจิตรบรรจงและทรงคุณค่า ด้าน
เอกลักษณ์ความเป็นไทยสมควรได้รับการคุ้มครอง ป้องกัน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบทอดไว้เป็น มรดก
ศิลปวัฒนธรรมด้วยลักษณะของการตกแต่ง รายละเอียดที่เคียบเคียงได้กับงานแฟชั่นชั้นสูงของ
ฝรั่งเศส (Haute Couture) การสร้างสรรค์ผลงานจึงใช้จึงใช้ระยะเวลาและเหมาะสมกับเสื้อผ้า เครื่อง
แต่งกายในโอกาสพิเศษและช่วงเวลาสำคัญ อาทิเช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ที่มีความเป็นทางการ หรืองาน
พิธีมงคลสมรส (ดวงพร, 2558)

ในปัจจุบัน เมื่อเจ้าสาวต้องการมีทางเลือกเพิ่มมากขึ้นดังนั้นบ่อยครั้งเจ้าสาวส่วนมาก มักจะ
นิยมเลือกสรรชุดวิวาห์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตนและตรงกับความต้องการในยุคสมัยที่เปลี่ยนไป และใน
ปัจจุบันสตรีไทยนิยมสวมใส่ชุดพิธีการที่มีเอกลักษณ์ของความเป็นไทยมากขึ้นสอดคล้องกับ คำกล่าว

ของ คุณสมชาย แก้วทอง เจ้าของห้องเสื้อ ไช้บุติก (KAI BUTIQUE) ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกเสื้อผ้า ชุดวิวาห์ และชุดราตรีในประเทศไทยที่กล่าวไว้ว่าเจ้าสาว ปัจจุบัน นิยมเลือกชุดแต่งงานที่มีความ เป็นไทยร่วมสมัยในพิธีการช่วงเช้าและยังคงต้องการชุดแต่งงานสำหรับพิธีการช่วงเย็นที่มีกลิ่นอาย ของความเป็นไทยร่วมสมัยอีกด้วยทั้งนี้จากการสำรวจความต้องการในการเลือกชุดแต่งงานของสตรี ในงาน Thai Wedding Fair 2015 ที่จัดขึ้น ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ จากแบบสอบถาม พบว่าเป็นสตรี ช่วงอายุ 28-35 ปี โดย 20% ต้องการชุดที่มีเอกลักษณ์ 15% ต้องการชุดที่มีความ สวยงามแสดงถึง ความเป็นผู้หญิง (Feminine) 35% ต้องการความเป็นไทย ร่วมสมัย 30% ต้องการ มีรายละเอียด ตกแต่งเฉพาะประณีตบรรจงทั้งนี้ทั้งนั้นในท้องตลาดยังมีชุดลักษณะดังกล่าวไม่เพียงพอ ต่อความต้องการกลุ่มผู้บริโภคที่ต้องการความเป็นเอกลักษณ์ของ ความเป็นไทยแต่อยากให้ออกมีความ เป็นสากล มากกว่าที่มีอยู่ในท้องตลาดและ ชุดไทยนั้นที่นิยมนั้นมักจะเป็นชุดในพิธีรดน้ำสังข์หากแต่ ชุดในงาน เลี้ยงเย็นมักจะเป็นชุดสากลที่นิยมใส่กัน เนื่องจากไม่มีชุด สำหรับงานเลี้ยงที่มีกลิ่นอายของ ความเป็นไทยแล้วยังดูน่าสมัยเป็นสากลในท้องตลาดซึ่งถือเป็นช่องว่างทางการตลาดที่สำคัญและนอก เหนือ จากนั้นจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อังกฤษ: Tourism Authority of Thailand, ชื่อย่อ: ททท., TAT) ร่วมด้วยหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ดำเนินการจัด กิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบการจัดพิธีมงคลสมรสที่มีเอกลักษณ์รูปแบบต่างๆไม่ว่า จะเป็นพิธี วิวาห์เห็นฟ้า ในภาคเหนือ, พิธีวิวาห์ริมภูผา ในภาคอีสาน, พิธีวิวาห์บนหลังช้าง ในภาคกลาง และพิธี วิวาห์ใต้สมุทร ในภาคใต้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละภาคทั้งนี้ทั้งนั้นมี คู่ บ่าว-สาว นิยมให้ความสนใจเข้า ร่วมในกิจกรรมดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง การที่จะแสวงหารูปแบบเพื่อ สื่อสารเอกลักษณ์ความเป็นไทยลงบนเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม มิใช่เป็นเพียงการผลิตจากวัตถุดิบที่เป็น ผืน ฟ้าเพียงอย่างเดียวแต่เป็นการเอาเอกลักษณ์ของผ้าปักราชสำนักซึ่งเป็นสมบัติและศิลปะประจำชาติ ไทย ที่นับวันจะสูญหายและไม่เป็นที่รู้จักในหมู่คนสมัยใหม่มาประยุกต์กับวัสดุในปัจจุบันให้เกิด ความ สอดคล้องกับสมัยนิยม และแสวงหารูปแบบแนวทางในการออกแบบเพื่อเป็นทางเลือกใหม่ให้กับ ผู้บริโภค รวมไปถึงสามารถสวมใส่ร่วมในกิจกรรมต่างๆที่จะเกิดขึ้นในพิธีมงคลสมรสที่จัดขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ให้นักท่องเที่ยวรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและมีความสำคัญ ในภาคต่างๆของประเทศไทย และตลาดสินค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปว่าเป็นตราสินค้าเครื่องแต่งกายชุดวิวาห์ ของประเทศไทยที่น่าเอกลักษณ์เด่น ประจำชาติมานำเสนอ ผ่านกระบวนการคิดการสร้างสรรค์ รูปแบบใหม่ที่เป็นสากล สู่ตลาดโลกเป็นการเปิดตัวเพื่อการยอมรับจากนานาชาติจากปัญหา ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดวิวาห์โดยนำเอาเอกลักษณ์ ความเป็นไทย โดยใช้แนวคิดหัตถศิลป์ผ้าปักราชสำนักมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบเพื่อพัฒนาในส่วน

ของการออกแบบให้สอดคล้องกับรูปแบบของเครื่องแต่งกายชุดวิวาห์ในปัจจุบัน เพื่อสะท้อนลักษณะรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์อ่อนช้อยวิจิตรสวยงาม และทรงคุณค่าซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมประจำชาติไทยให้คงอยู่จากปัจจุบันสู่นาคต และเผยแพร่สู่สายตาของนานาชาติอารยประเทศ

วัตถุประสงค์งานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์อยู่ 2 ประการ 1. เพื่อหาแนวทางในการออกแบบสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายชุดวิวาห์โดยการประยุกต์ใช้งานหัตถศิลป์ผ้าปักราชสำนัก 2. เพื่อหาแนวทางในการออกแบบสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายชุดวิวาห์ที่สามารถประยุกต์ใช้ในพิธีมงคลสมรสที่มีกิจกรรมต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง 3. เพื่อหาแนวทางในการสร้างตราสินค้าเครื่องแต่งกายชุดวิวาห์ให้มีอัตลักษณ์ ความเป็นไทยร่วมสมัย

ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษางานศิลปะหัตถศิลป์ผ้าปักราชสำนัก อันได้แก่ วิธีการ วัสดุอุปกรณ์ ลวดลาย สี สัน รวมทั้งการนำเอาศิลปะหัตถศิลป์ผ้าปักราชสำนักมาประยุกต์ใช้ในอุปกรณ์ต่างๆ ในราชสำนักไทย เพื่อหาแนวทางในการประยุกต์ศิลปะแขนงนี้ให้สอดคล้องกับผลงานการออกแบบการศึกษางาน พิธีมงคลสมรสรูปแบบต่างๆ ในปัจจุบัน เพื่อหาแนวทางในการประยุกต์ร่วมกับศิลปะแขนงนี้ให้ สอดคล้องกับผลงานการออกแบบ

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะลายไทยในงานหัตถศิลป์ผ้าปักราชสำนักโดยศึกษาถึงรูปแบบและกรรมวิธีการสร้างสรรค์ศิลปะแขนงนี้ไม่ว่าจะเป็นกรรมวิธีการทำผ้า การย้อม การทอ การปัก และการเก็บรักษา รวมไปถึงวัสดุอุปกรณ์
2. ศึกษารวบรวมข้อมูลการจัดพิธีมงคลสมรสรูปแบบต่างๆ ในปัจจุบัน
3. ศึกษารวบรวมข้อมูลทางการตลาดเครื่องแต่งกายสตรีประเภทชุดวิวาห์ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อการออกแบบให้ต้องกับความต้องการ
4. ศึกษากรรมวิธีและวิธีสร้างสรรค์งานประเภทชุดวิวาห์เพื่อให้สอดคล้องกับพิธีแต่งงานในสังคมปัจจุบัน
5. ศึกษาข้อมูลของตราสินค้าคู่แข่งและรูปแบบของสินค้า รวมไปถึงกรรมวิธีต่างๆ ที่จะสร้างความแตกต่างในตัวผลิตภัณฑ์
6. ศึกษารวบรวมวัตถุดิบที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมและตรงตามอัตลักษณ์ทางศิลปะงานหัตถศิลป์ผ้าปักราชสำนัก และสอดคล้องกับกระแสแฟชั่น (Trend) ในปัจจุบัน
7. วิเคราะห์และออกแบบคอลเลคชั่น, ทดลองเทคนิคการสร้างรายละเอียด, สร้างต้นแบบผ้าดิบ, สร้างสรรค์ คอลเลคชั่น

สรุปการวิเคราะห์ตัวอย่างผลงาน

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างข้างต้นสามารถสรุปผลตามองค์ประกอบการออกแบบได้ดังนี้

1. โครงร่างเงา (Silhouette) จากการศึกษาตัวอย่างผลงานที่เลือกโดยเกณฑ์โครงร่างเงาสามารถสรุปได้ว่าโครงร่างเงาสั้นใหญ่มีทั้งลักษณะที่คล้ายและต่างชุดวิวาททั่วไปโดยรูปแบบ โครงร่างเงาตรงสูงชะลูดมีคล้ายกับโครงร่างเงาชุดวิวาทที่มีอยู่ในท้องตลาดแต่โครงร่างเงาแบบ การแต่งกายมีสรีระมีความแตกต่างจากชุดวิวาททั่วไปโดยส่วนมากโครงร่างเงานี้จะเป็นที่นิยมของ เครื่องแต่งกายประเภทชุดทำงานทั้งนี้โครงร่างเงาทั้ง 2. รูปแบบมีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัยและกลุ่มเป้าหมาย

2. สี (Color) กลุ่มสีจากตัวอย่างผลงานจะเป็นสีที่ได้รับความนิยม นำมาใช้ในชุดวิวาทโดยทั่วไปโดยประเพณีความเชื่อของประชากรในประเทศไทย กลุ่มสีนี้มีความเหมาะสมที่จะใช้ในงานวิจัย

3. รายละเอียดและกรรมวิธี (Detail & Technique) รายละเอียดและกรรมวิธีจากตัวอย่างผลงานที่นำมาวิเคราะห์พบว่ากรรมวิธีตกแต่งโดยการประดิษฐ์ลวดลายโดยใช้เลเซอร์และการถักร้อยยังไม่แพร่หลายมากนักในกลุ่มตลาดชุดวิวาทในประเทศไทยแต่การปักหมุดพบเห็นได้ทั่วไปซึ่งกรรมวิธีดังกล่าว เหมาะสมที่จะนำมาผสมผสานกันในงานวิจัยฉบับนี้

4. วัสดุและพื้นผิว (Material & Texture) วัสดุและพื้นผิวจากตัวอย่างผลงานที่นำมาวิเคราะห์พบว่าวัสดุรูปแบบที่แตกต่างจากชุดวิวาทส่วนใหญ่ในประเทศไทยเพื่อสร้างความแตกต่างวัสดุเหล่านี้เหมาะสมที่จะนำมาผสมผสานกับวัสดุที่ใช้ในชุดวิวาทไปสำหรับงานวิจัยฉบับนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการสร้างสรรค์ตราสินค้าเครื่องแต่งกายสตรีชุดวิวาทตามกิจกรรมโดยใช้แนวคิดการประยุกต์ลายปักราชสำนัก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

- เนื่องจากรูปแบบและรายละเอียดของชุดวิวาทค่อนข้างจะมีความแตกต่างจะชุดวิวาทในตลาดของไทยในปัจจุบัน ควรมีการประชาสัมพันธ์หรือทำรายการส่งเสริมการขาย ให้กับกลุ่มเป้าหมายโดยตรง

- การตัดเย็บชุดวิวาทด้วยความประณีต จำเป็นต้องใช้ช่างผู้เชี่ยวชาญในการตัดเย็บและ ควรเลือกใช้วัสดุในการตัดเย็บที่คุณภาพดี คุณมีราคา

ข้อเสนอแนะและสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

จากการวิจัยเรื่องการสร้างสรรค์ตราสินค้าเครื่องแต่งกายสตรีชุดวิวาทตามกิจกรรมโดยใช้แนวคิดการประยุกต์ลายปักราชสำนัก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

- เพื่อให้เกิดความแตกต่างจากชุดวิวาห์ที่มีอยู่ในตลาดในปัจจุบัน ควรศึกษาวัสดุอื่นๆที่สอดคล้องกับแนวความคิดและกลุ่มเป้าหมายและมีความเหมาะสมในการตัดเย็บชุดวิวาห์
- ควรศึกษากรรมวิธีในการประดับตกแต่งชุดอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการกรรมวิธีที่ใช้ในปัจจุบัน
- ในการออกแบบและตัดเย็บชุดวิวาห์ ควรคำนึงถึงความโดดเด่นและสง่างามเป็นหลัก
- ในปัจจุบันนี้กล่าวได้ว่ามนุษย์มีความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์มากขึ้นเรื่อยๆทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านกรรมวิธีการทำผ้า การย้อม การทอ การปัก และ การเก็บรักษาผลงานศิลปกรรมที่ สร้างสรรค์จากฝีมือของช่างไทยในอดีต ล้วนมีความงดงาม วิจิตรบรรจงและทรงคุณค่าด้านเอกลักษณ์ ความเป็นไทย สมควรได้รับการคุ้มครอง ป้องกัน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบทอดไว้เป็นมรดก ศิลปวัฒนธรรมด้วยลักษณะของการตกแต่งรายละเอียดที่เคียบเคียงได้กับงานแฟชั่นชั้นสูง ของฝรั่งเศส (Haute Couture) การสร้างสรรค์ผลงานจึงใช้จึงใช้ระยะเวลาและ เหมาะสมกับเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายในโอกาสพิเศษ

ประวัติความเป็นมาของเครื่องแต่งกายประเภทชุดวิวาห์ในสตรี

พิธีกรรมการวิวาห์เกิดขึ้นในช่วงรอยต่อระหว่างยุคเก่าและการเริ่มต้นของยุคกลางในทวีปยุโรปซึ่งในสมัยนั้นการวิวาห์เป็นมากกว่าความสัมพันธ์ของคนสองคนการวิวาห์ของคนส่วนมาเป็นเรื่องของการเมืองมากกว่าความรัก โดยเฉพาะในกลุ่มชั้นสูงเสมือนการรวมระหว่างสองครอบครัว สองธุรกิจหรือ สองประเทศ เครื่องแต่งกายของ เจ้าสาวในวันวิวาห์จึงจำเป็นต้องสวยงามและโดดเด่น ที่สุด เพราะ ชุดวิวาห์แสดงถึงครอบครัวของทั้งสองฝ่ายเจ้าสาวจากครอบครัวที่มีฐานะนิยมสวม ชุดวิวาห์ที่มีสีสันทัน และเนื้อผ้าพิเศษ มีการตกแต่งด้วยขนสัตว์ ผ้ากำมะหยี่ และผ้าไหมเป็นชั้นๆเพื่อ แสดงฐานะของตนเจ้าหญิงฟิลลิปปาของอังกฤษ (Princess Philippa of England) เป็นเจ้าสาวคนแรก ที่สวมชุดวิวาห์ สีขาวในพิธีวิวาห์ โดยสวมเสื้อตัวหลวมชนิดรัดเอวของสตรีที่มีเสื้อคลุม ในผ้าขาวล้อมรอบด้วยสีเทากระรอกและเออร์มันในการอภิเษกสมรสกับ อีริก ออฟ ปอมเมอราเนีย (Eric of Pomerania) กษัตริย์ของเดนมาร์ก สวีเดน และนอร์เวย์ ในวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ. 1406 ชุดวิวาห์ สีขาวไม่ได้เป็นที่นิยมจนกระทั่ง ค.ศ. 1840 หลังจากการอภิเษกสมรสของราชินีวิกตอเรีย (Queen Victoria) กับ เจ้าชายอัลเบิร์ต (Prince Albert of Saxe) ราชินีวิกตอเรียสวม ชุดวิวาห์สีขาวที่ตัดขึ้นจาก ผ้าลูกไม้ ซึ่งในขณะนั้นสตรีจำนวนมากนิยมสวมชุดวิวาห์สีฟ้าเพราะเป็นสีที่แสดงถึงความบริสุทธิ์ของเจ้าสาว ส่วนสี ขาวเป็นสัญลักษณ์ความมั่งคั่ง มีเพียงผู้มีฐานะทางสังคมเท่านั้นที่สามารถใช้ ชุดวิวาห์สีขาวได้เพราะสีขาวยากต่อการผลิตและดูแล เมื่อสีขาวไม่ได้เป็นที่นิยมของเจ้าสาวส่วนใหญ่ ชุดของ ราชินี วิกตอเรียจึงผู้คนให้ความสนใจเป็นอย่างมากภาพถ่ายงานพิธีวิวาห์อย่างเป็นทางการถูก

เผยแพร่ อย่างกว้างขวางต่อสาธารณชน หลังจากนั้นสตรีผู้มีฐานะทางสังคมทั่วยุโรปและอเมริกา เริ่มนิยม ใส่ชุดวิวาท์สีขาวเช่นกัน เวลาผ่านมากกว่าศตวรรษที่เจ้าสาวยังคงแต่งกายในลักษณะที่ เหมาะสมกับ สถานะทางสังคมมีความนำสมัยและ สวยงามด้วยวัสดุเท่าที่จะสามารถซื้อได้ส่วน เจ้าสาวที่ฐานะไม่ดีนักมักสวมชุดที่ดีที่สุด หรือชุดใส่เวลาไปโบสถ์ใน พิธีวิวาท์ วัสดุประดับตกแต่งของ ชุดวิวาท์คือ ภาพสะท้อนของสถานะทางสังคมของเจ้าสาวและระบุมั่งคั่งของครอบครัวให้ บุคคลที่มาร่วมงานเห็น ชุดวิวาท์ที่มีอยู่ในทุกช่วงราคาและประเพณีตะวันตก นั้นมีการผ่อนคลายลง ในทุกๆด้าน รวมถึงความหลากหลายของสีสันทันและความยาวของชุดวิวาท์ซึ่งขณะนี้ ถือว่ายอมรับได้ สตรีอาจซื้อชุดวิวาท์สำเร็จรูป สวมชุดวิวาท์ที่เป็นมรดกสืบทอดครอบครัวหรืออาจจะ เลือกตัด ชุดวิวาท์ขึ้นมา ใหม่ โดยเฉพาะเนื่องจากในขณะนั้นร้านชุดวิวาท์มีชุดวิวาท์อย่างมากมายหลายแบบ ที่เจ้าสาวจะเลือกรูปแบบและสั่งตัดขึ้นมาใหม่ ชุดวิวาท์แบบดั้งเดิมจะมีรูปแบบตามแบบที่กำลังเป็นที่ นิยมของยุคสมัย ตัวอย่างเช่นในช่วงปี ค.ศ. 1920 ชุดวิวาท์จะสั้นแค่เข้าที่ขายด้านหน้าและมีด้านหลังที่ยาวออกไปและถูกสวมใส่กับผ้าคลุมผมแบบ (Cloche Veil) ซึ่งบุคคลที่ริเริ่มชุดวิวาท์ลักษณะนี้คือ นักออกแบบเสื้อผ้า โกล์โก้ ชาแนล (Coco Chanel) ชุดวิวาท์ลักษณะนี้เป็นที่นิยมอย่างต่อเนื่องจนถึง ปลาย ค.ศ.1940 เมื่อเจ้าสาวนิยมกลับไปใช้ชุดวิวาท์แบบยาวและบานในแบบของยุค วิกตอเรีย แต่ อย่างไรก็ตามมักจะมีรูปแบบหรือลักษณะของชุดวิวาท์ที่แปลกใหม่เกิดขึ้นเสมอและจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งเมื่อเจ้าสาวที่ล้ำสมัยไม่เลือกที่จะสวมใส่ชุดวิวาท์ที่กำลังเป็นที่นิยมทั้งนี้เนื่องจากเจ้าสาว เลือกที่จะไม่เข้าพิธีวิวาท์แบบดั้งเดิมรวมทั้งเจ้าสาวที่ไม่ได้เข้าพิธีวิวาท์เป็นครั้งแรกเมื่อถึงเวลาเริ่มของ ศตวรรษที่สีขาวเป็นสีของทางเลือก ชุดวิวาท์ยังคงมีรูปแบบยุคสมัยและยังคงเป็นเช่นนั้นใน ศตวรรษต่อมา ในความเป็นจริงนั้นพบเห็นยากมากสำหรับเจ้าสาวในยุโรปหรือสหรัฐอเมริกาจะสวม ชุดวิวาท์สีอื่นที่ไม่ใช่สีขาวใน สมัยสงครามโลกครั้งที่สองนั้นเป็นเรื่องที่น่าเศร้าที่สภาวะของสงครามทำให้เจ้าสาวส่วนใหญ่รู้สึกถึง ความไม่เหมาะสมในการที่จะเลือกชุดวิวาท์สีขาวหุหุราและฟุ่มเฟือย เจ้าสาวมักเลือกที่จะเข้าพิธีวิวาท์ในวันอาทิตย์และเลือกเข้าพิธีวิวาท์ในชุดสำหรับไปโบสถ์หรือชุดสุทที่ที่ดีที่สุดเมื่อสงครามสิ้นสุดลง ชุดวิวาท์ที่เป็นทางการสีขาวรวมไปถึงสีโทนใกล้เคียงเช่น สีครีม สีออฟไวท์ (Off White) หรือ สีงาช้างเป็นที่ยอมรับ ในขณะที่สีสดใสเช่นสีฟ้า สีเขียว หรือสีชมพูนั้นไม่เป็นที่นิยม อีกต่อไป อีกทั้งยังมีความเชื่อว่า จะโชคร้ายถ้าสวมชุดวิวาท์สีดำ

ในปัจจุบันชุดวิวาท์ของตะวันตกมักจะเป็นสีขาว รวมไปถึงสีครีม สีเปลือกไข่ สีน้ำตาลอ่อน และสีงาช้าง ชุดวิวาท์สีขาวเป็นชุดที่แสดงสัญลักษณ์ของศาสนาคริสต์ซึ่งมาจากรูปแบบของเสื้อคลุม สีขาวแขนยาว ของพระสีขาวที่ ใช้ในประเพณีคาทอลิกตะวันตกโดยสมาชิกของพระสงฆ์ นักร้องประสานเสียงของโบสถ์ ผู้คนรับใช้และหญิงสาวที่เข้าร่วมศาสนาเป็นครั้งแรก โดยสวมใส่เมื่อมี การให้สัตย์สาบาน ปัจจุบันชุดวิวาท์ขาวนั้นเป็นเพียงทางเลือกดั้งเดิม และเป็นที่ยอมรับมากที่สุดสำหรับ พิธีวิวาท์

องค์ประกอบการออกแบบชุดวิวาห์




ในการสร้างสรรค์ตราสินค้าเครื่องแต่งกายสตรีประเภทชุดวิวาห์ตามกิจกรรมโดยใช้แนวคิดการประยุกต์

ลายปักราชสำนักจำเป็นจะต้องทราบถึงข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบชุดวิวาห์ เพื่อเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์ตราสินค้าของผู้วิจัยในบทต่อไป โดยข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบชุดวิวาห์มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. โครงร่างเงาของชุดวิวาห์



โครงร่างเงาชุดวิวาห์เป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญของชุดวิวาห์เนื่องจากโครงร่างเงานั้นเป็นปัจจัยหลักที่สะท้อนภาพลักษณ์ของเจ้าสาว อีกทั้งยังมีส่วนที่ช่วยส่งเสริมสรีระในส่วนที่เจ้าสาวต้องการให้เป็นจุดนำสายตา หรือเป็นส่วนช่วยอำพรางสรีระบางส่วนที่เจ้าสาวต้องการปกปิด

ตารางสรุปลักษณะโครงร่างเงาชุดวิวาห์ลักษณะต่างๆ

โครงร่างเงาชุดวิวาห์	ลักษณะโครงร่างเงา
1. โครงร่างเงาทรงตุ้ม (Ball Gown) 	โครงร่างเงานี้จะรัดรูปช่วงเอวให้เล็ก โดยเส้นเอวอาจอยู่ที่เอวจริง ช่วยทำให้ลำตัวดูยาวขึ้น ส่วนตัวกระโปรงจะบานพองฟูรอบตัว เหมาะสำหรับเจ้าสาวร่างสูง ใหญ่ รูปร่างสูง เหนือหนา สะโพกใหญ่ เมื่อใส่แล้วจะทำให้ดูเอวเล็กขึ้น และยังสามารถปิดบังสะโพกได้ด้วย
2. โครงร่างเงาทรงบาน (Dropped) 	โครงร่างเงาแบบนี้เหมาะสำหรับเจ้าสาวรูปร่างผอมสูง เพราะทรงนี้มีช่วงปลายกระโปรงยาวมากเป็นพิเศษ จึงไม่เหมาะกับเจ้าสาวที่มีรูปร่างเล็ก ช่วงบนจะเข้ารูป แล้วค่อยบานออก ในส่วนกระโปรงจะบาน แต่ไม่พองฟู เหมือนกับแบบทรงตุ้ม
3. โครงร่างเงาทรงเอ (A-Line) 	โครงร่างเงาทรงเอ เป็นกระโปรงที่บานไม่มาก ไม่มีจีบชุด ตัวกระโปรงจะค่อยๆ บานออกตั้งแต่เอว-สะโพกลงไป ช่วยพรางส่วนนบพ่องของสะโพก และช่วงขาได้ จึงทำให้ชุดวิวาห์ทรงนี้เหมาะสำหรับรูปร่างเจ้าสาวทุกลักษณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าสาวที่ค่อนข้างตัวเล็กไม่สูง สวมใส่แล้วจะทำให้สวยสง่างาม

ตารางสรุปลักษณะโครงร่างเงาชุดวิวาห์ลักษณะต่างๆ

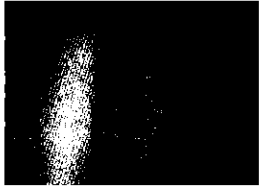
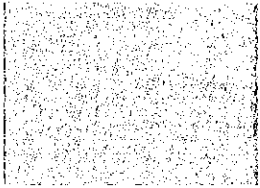



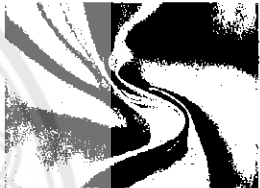





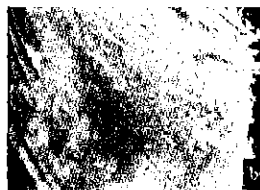
ตารางสรุปลักษณะโครงร่างเงาชุดวิวาห์ลักษณะต่างๆ

<p>4. โครงร่างเงาแบบคอได้ออก(Empire)</p> 	<p>โครงร่างเงาแบบคอได้ออกมีลักษณะขอบเอวสูง ตัวกระโปรงจะตอตั้งแต่ได้ออกลงไป ปลอยชายบานเล็กน้อย จะเป็นทรงเข้ารูป หรือทรงเอก็ได้ โครงร่างเงานี้เหมาะสำหรับเจ้าสาวที่มีรูปร่างเล็ก หน้าอกเล็ก จะทำให้ดูสูงโปร่ง</p>
<p>5. โครงร่างเงาทรงหางปลา(Mermaid)</p> 	<p>โครงร่างเงาทรงนี้ช่วงบนจะเข้ารูป ช่วงล่างจะเริ่มบานตั้งแต่เหนือเข่าหรือต่ำกว่า เป็นชุดที่เน้นสัดส่วน ช่วงอก เอว และสะโพก ทุกส่วนอย่างชัดเจน ชุดวิวาห์ทรงนี้เหมาะมากสำหรับเจ้าสาวที่มีรูปร่างสูงโปร่ง แต่โครงร่างเงานี้จะค่อนข้างลำบากสำหรับเจ้าสาวที่ต้องก้มกับพื้นหรือนั่งคุกเข่า</p>

ตารางสรุปลักษณะโครงร่างเงาชุดวิวาห์ลักษณะต่างๆ



วัสดุที่ใช้ในชุดวิวาห์

วัสดุที่นิยมใช้ในชุดวิวาห์		
<p>ผ้าอแกนดี้(Organdy)</p>  <p>ผ้าแก้วที่มีเนื้อใสและแข็งอยู่ตัว</p>	<p>ผ้าพิเจส (Piquer)</p>  <p>มีลายริ้วทางด้ายยืน มีน้ำหนักปานกลางถึงหนัก เป็นรอยยับย่นมาก</p>	<p>ผ้าไหมซานตง (Shantung)</p>  <p>คล้ายผ้าไหมดิบ มีความยับในเนื้อผ้า และมีความมันเงาเพียงเล็กน้อย</p>
<p>ผ้าอแกนซ่า (Organza)</p>  <p>ผ้าแก้วที่มีความแข็งอยู่ทรง แต่บางอย่างซีฟอง</p>	<p>ผ้าซาติน (Satin)</p>  <p>ผ้าเนื้อเรียบลื่นที่มีความมันเงาสูงด้านหนึ่ง</p>	<p>ผ้าทาฟต้า (Taffeta)</p>  <p>ผ้าแพรแข็งเป็นผ้าเนื้อกรอบ ลื่น และมีลายริ้วเป็นทางเล็กน้อย</p>
<p>ผ้าชีฟอง(Chiffon)</p>  <p>เนื้อละเอียด บางและโปร่งใส ผลิตจากผ้าไหมหรือไหมสังเคราะห์</p>	<p>ผ้าไหมมิกาดอ(Silk Mikado)</p>  <p>เป็นตราสินค้าของผ้าไหมผสมที่มีน้ำหนักมากกว่าไหม 100 เปอร์เซ็นต์</p>	<p>ผ้าทูล (Tulle)</p>  <p>ผ้าโปร่งหรือผ้าตาข่ายทำจากผ้าไหม ไนลอนหรือเรยอน</p>
<p>ผ้าพิว เดอ ซัว(Peau de Soie)</p>  <p>ลักษณะลื่น มีลายริ้วแบบละเอียดเหมือนเม็ดเล็กๆ</p>	<p>ผ้าซาตินหน้าเดียว(Faced Satin)</p>  <p>ผ้าเนื้อเรียบที่มีความมันด้านหนึ่ง และมีความด้านอีกด้านหนึ่ง</p>	<p>ผ้าเวลเวท(Velvet)</p>  <p>ผ้ากำมะหยี่มีความนุ่มและหนา พื้นผิวคล้ายผ้าสักหลาด</p>

ตารางวัสดุที่นิยมใช้ในชุดวิวาห์

ผ้าลูกไม้ (Lace)

ชนิดของลูกไม้

การใช้ลูกไม้ตกแต่งเสื้อผ้า ใช้ได้ทั้งเสื้อสตรี เสื้อเด็ก เสื้อบุรุษ ชุดนอน ชุดชั้นใน รวมทั้ง ผ้าที่ใช้ตกแต่ง บ้านเรือนด้วย ลูกไม้ที่ใช้ในการตกแต่ง สามารถแบ่งออกได้ 7 ชนิด ดังนี้

- ลูกไม้เนื้อหนา (Gluny lace)
- ลูกไม้ริมใหญ่ (Gulpure lace)
- ลูกไม้ริมเล็ก (Velen clenel lace)
- ลูกไม้ริมโค้ง (Gallon lace)
- ลูกไม้แทรกกลาง (Insertion lace)
- ลูกไม้ดอก (Meoallion lace)
- ลูกไม้ปักฉลุ (Broderic anglaise)

ลูกไม้ทั้ง 7 ชนิด มีรูปแบบแตกต่างกัน ทั้งในด้านขนาดรูปแบบที่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการใช้ตกแต่งและประโยชน์ใช้สอย

ชุดไทยพระราชานิยม

ประวัติความเป็นมาของชุดไทยพระราชานิยม สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชานิยมเรื่อง การใช้ผ้าไทยมาตั้งแต่ทรงพระเยาว์ เมื่อสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาฯ ประกาศหมั้นครั้งนั้น ได้มีนักหนังสือพิมพ์ชาวต่างประเทศขอสัมภาษณ์ซึ่งพระองค์ ได้ให้สัมภาษณ์ว่าจะสนับสนุนและ ส่งเสริมการแต่งกายที่เป็นแบบไทยเมื่อพระองค์ยังเป็นพระคู่หมั้นได้ใช้ผ้าไทย และ ชินไทย ส่วนชุดในพระราชพิธีอภิเษกสมรสได้ใช้ชุดที่ตัดเย็บด้วยผ้าไทย เมื่อพระราชพิธีได้ผ่านไป แล้วพระองค์ได้ทรงปฏิบัติตามพระราชปณิธาน ดังกล่าวต่อมาและได้มีเครื่องแต่งกายแบบไทย ตามพระราชานิยมขึ้นซึ่งกลายเป็น เอกลักษณ์ทางการแต่งกายประจำชาติมาจนทุกวันนี้ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงมีพระราชดำริ เรื่องการแต่งกายประจำชาติของสตรีไทย ตั้งแต่คราวเสด็จฯ เยือนประเทศเพื่อนบ้านเป็นครั้งแรกในสมัย นั้นยังไม่มีชุดไทยต่างๆ ตามพระราชานิยมได้ทรงคิดใช้ไหมไทย ผ้าไทย และ ผ้ายก ต่างๆ มาประดิษฐ์ตกแต่งเป็น ฉลองพระองค์ เพื่อให้แสดงถึงความเป็นไทย ทรงเจริญรอย สมเด็จพระพันปีหลวง สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ เรื่องการใช้ฉลองพระองค์ทรงให้ท่านผู้หญิงมณีรัตน์ บุนนาค ปรีक्षाผู้เชี่ยวชาญ ทางประวัติศาสตร์และการแต่งกายของสตรีไทย สมัยโบราณมาประยุกต์และทรงกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน ชื่อชุดไทยนี้ขึ้นตามแบบต่างๆ ซึ่งได้แนวคิดจากชื่อ พระตำหนักและพระที่นั่งอาภรณ์ ไทยอมรินทร์ (Thai Amarin) ไทยจิตรลดา (Thai Chitlada) ไทยบรมพิมาน (Thai Boromphiman) ไทยจักรพรรดิ (Thai Chakkraphat) ไทย

จักรี (Thai Chakkri) ไทยเรือดั้น (Thai RueanTon) ไทยศิवालัย (Thai Siwalai) และไทยดุสิต (Thai Dusit)

ชุดสตรีไทยพระราชนิยม หมายถึง ชุดแต่งกายประจำชาติของสตรีไทยสวมใส่ในงานพิธี หรือ งานพระราชพิธีต่างๆเช่น งานพิธีหมั้น งานพิธี มงคลสมรส เป็นชุดที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ มีหลายรูปแบบ ตัดเย็บด้วย ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าใยประดิษฐ์อาจเป็นผ้าพื้น ผ้าลายดอก ผ้าลายริ้ว ผ้ายกดิน เงินดั้นทอง หรือ ผ้ายกดอก เต็มตัวใช้วัสดุเกาะเกี่ยวข้อที่เหมาะสม เช่น ซิป ตะขอ กระดุม ที่ห่อหุ้มจากผ้าตัวเสื้อ อาจตกแต่ง ให้สวยงามด้วยการปักมุก เลื่อม ลูกปัด ผ้าไหม หมายถึง ผ้าทอ จากเส้นด้ายที่ได้จากใย ของตัวไหม ผ้าฝ้าย หมายถึง ผ้าทอ จากเส้นด้ายที่ได้จากใยของฝ้าย ผ้าใยประดิษฐ์ หมายถึง ผ้าที่ได้ จาก การสังเคราะห์ เช่น ผ้าพอลิเอสเตอร์ ผ้าเรยอน ผ้าเจอร์ซี่ ผ้าโทเร



บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม โดยมุ่งเน้นทางด้านการออกแบบโครงสร้างของเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานให้มีความเป็นไทยและร่วมสมัยไว้ด้วยกัน และออกแบบให้ตรงกับการประยุกต์ชุดไทยพระราชนิยม เนื่องจากต้องการจะสื่อภาพความงดงามของโครงสร้างชุดไทยพระราชนิยมในแต่ละชุด ซึ่งจะนำจุดเด่นของแต่ละชุดมาเป็นเส้นการคัตติ้งของชุดและลวดลายของชุดสตรีวัยทำงานเพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นไทยบนชุดและรูปแบบของชุดสตรีวัยทำงาน จะออกแบบให้มีความเรียบหรู แต่แฝงไปด้วยความเซ็กซี่ แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ไทยของชุดไทยพระราชนิยมอยู่

ผลงานการวิจัยในครั้งนี้ได้รวบรวมแนวคิดที่ผู้วิจัยสนใจและทำการรวบรวมข้อมูลต่างๆและวิเคราะห์แนวคิดข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งกระบวนการออกแบบผลงาน โดยผลงานที่ออกแบบมานั้นจะต้องมีความร่วมสมัย ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากการประยุกต์ชุดไทยพระราชนิยม ที่สามารถสวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังใช้วิธีการดำเนินงานวิจัยเชิงปริมาณมาใช้ในการทำงานวิจัยเป็นหลัก โดยผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

- 3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 ศึกษาข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระเบียบวิจัย
- 3.3 การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม
- 3.4 สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายดังนี้

เพศ	: หญิง
เชื้อชาติ	: ไทย
อายุ	: 25-35
รายได้	: 30,000 – 100,000 บาท/เดือนขึ้นไป
อาชีพ	: ดารา, เซเลบริตี้
วิถีการดำเนินชีวิต	: กลุ่มเจนเอเรชั่นวาย อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

และปริณทล ซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมกับการมีครอบครัวอีกทั้งยังเป็นกลุ่มคนที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความคิดสร้างสรรค์ต้องการยอมรับจากสังคม อยู่ในกลุ่มคนชนชั้นสูงส่วนล่างและชนชั้นกลางส่วนบน มีรูปแบบพฤติกรรม การบริโภคเครื่องแต่งกายอยู่ในกลุ่มร่วมสมัย อีกทั้งเครื่องแต่งกายถือเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงออกซึ่งความเป็นตัวเอง (Self-Expression) แสดงถึงบุคลิกภาพที่ดี ทั้งนี้ทั้งนั้นยังต้องสอดคล้องและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายยังมีภาพลักษณ์การแต่งกายเท่และเปรี้ยว กล่าวคือ เป็นกลุ่มที่ติดตามแฟชั่น ใส่ใจเรื่อง การแต่งกาย รวมไปถึงการแต่งหน้า ทรงผม ดูดีเป็นทางการ มีพลังมีลักษณะของการแต่งกายมาดเท่ เป็นรูปแบบ ที่เหมาะสมลงตัว

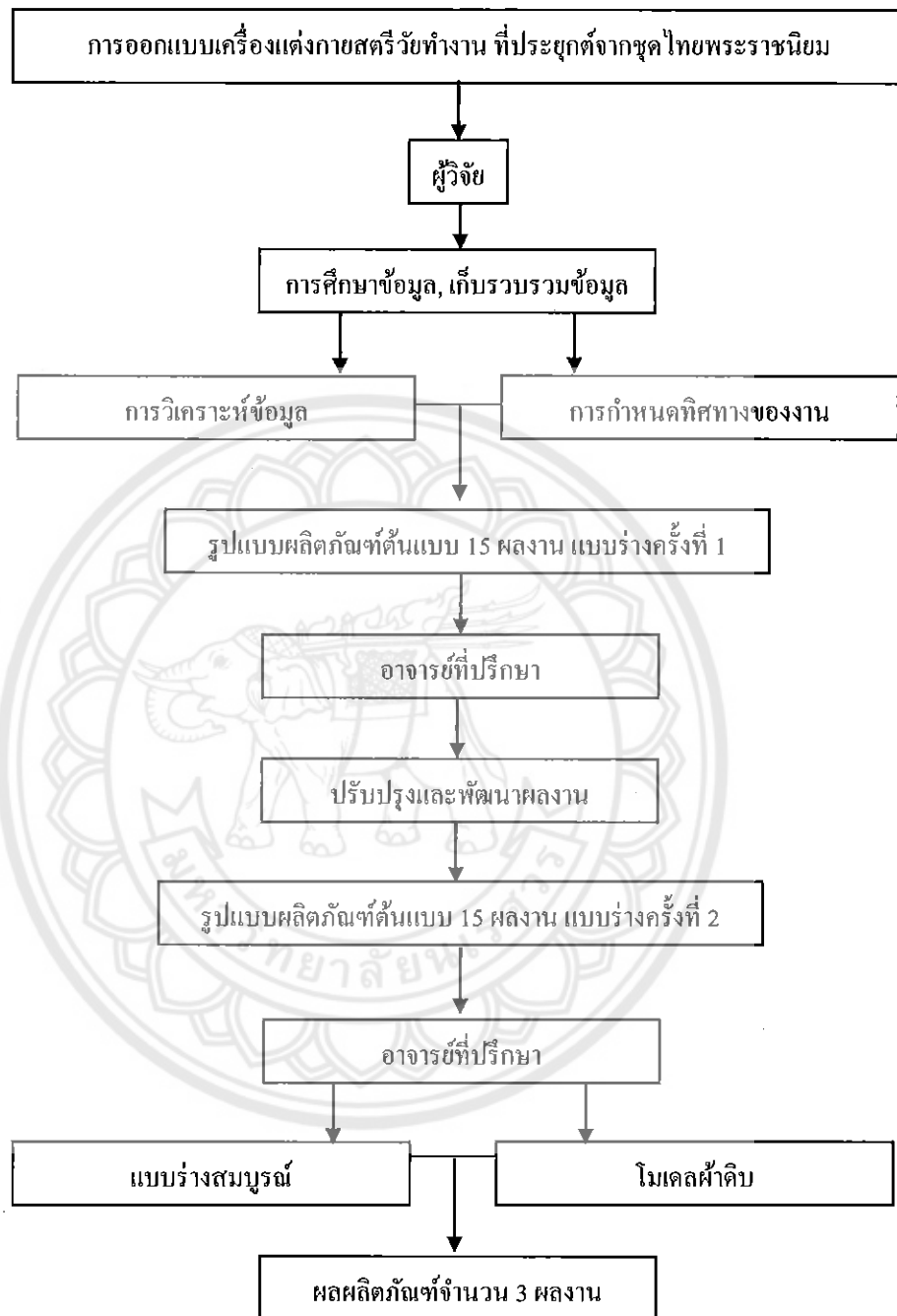
ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระเบียบวิจัย

1. ศึกษาแนวคิดและรูปแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานของ ดารา, เซเลบริตี้ ในปัจจุบัน
2. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลการรูปแบบของชุดไทยพระราชานิยม เช่น ศึกษาแพทเทิร์น วิธีการสวมใส่ เวลาในการสวมใส่ และแต่ละชุดควรสวมใส่ในงานใด เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานให้มีความสอดคล้องและลงตัวมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม เป็นการนำผ้ากำมะหยี่ซึ่งเป็นผ้าในเทรนด์ 2017 มาออกแบบและตัดเย็บให้เกิดโครงสร้างชุดที่ร่วมสมัย ดูแปลกตา จึงได้ศึกษาข้อมูลโดยการสรุปวิเคราะห์ข้อมูลในด้านแนวคิดการนำเทรนด์ผ้า 2017 มาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม

แผนผังแสดงขั้นตอนการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม



ภาพที่ 59 แผนผังแสดงขั้นตอนการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม

ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม เนื่องจากต้องการสื่อภาพความงดงามของโครงสร้างชุดไทยพระราชานิยม ซึ่งนำจุดเด่นต่างๆ นี้มาคัดตั้งของชุด และลดทอนบนชุดสตรีวัยทำงานเพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นไทยบนชุดและรูปแบบของชุดสตรีวัยทำงาน จะออกแบบให้มีความเรียบหรู แต่แฝงไปด้วยความเชิ่กซี่ แต่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ไทยของชุดไทยพระราชานิยมอยู่

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล รูปแบบของเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม มีลักษณะที่เรียบหรู โดดเด่น แฝงด้วยความเชิ่กซี่ ที่มีเอกลักษณ์ไทยของชุดไทยพระราชานิยม โดยเฉพาะลดทอนบนชุด ที่ใช้เทคนิคการปักป้องกันสีทอง เพื่อสร้างลดทอนที่งดงามและสื่อถึงเอกลักษณ์ของชุดไทยพระราชานิยม

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ได้นำข้อมูลที่ศึกษาเหล่านี้มาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานเพื่อใช้สำหรับออกงาน ที่มีความร่วมสมัย แตกต่างจากเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานทั่วไป โดยการใช้ข้อมูลจากการศึกษาและวิเคราะห์จากชุดไทยพระราชานิยม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

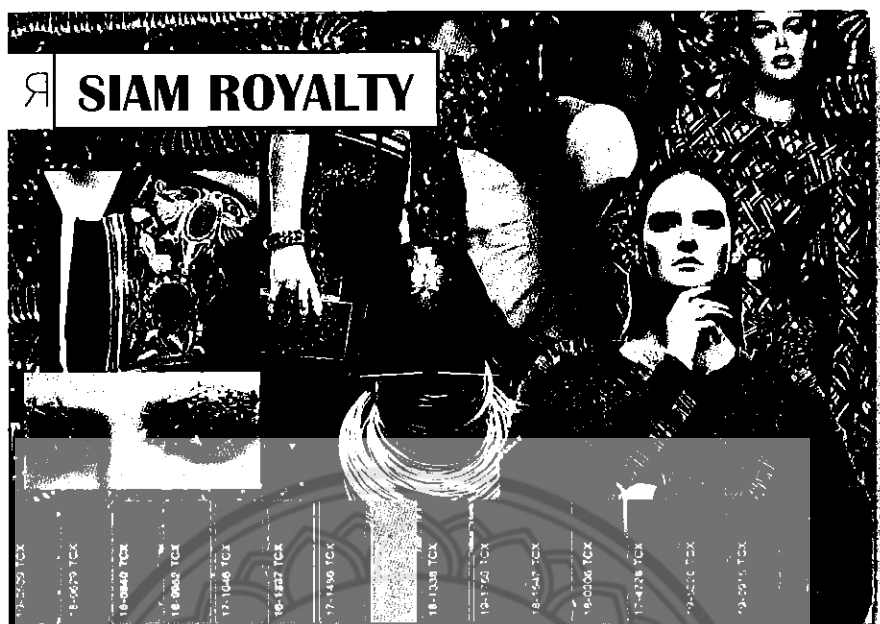
จากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลของสภาพทั่วไปของเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานและชุดไทยพระราชนิยม รวมถึงแนวคิดแรงบันดาลใจในการออกแบบแฟชั่น ผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นในศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้แล้วนำมาผลวิเคราะห์มาเป็นแนวทางในการออกแบบ ผลการวิจัยมีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 วิเคราะห์แนวคิดของการประยุกต์ของไทยพระราชนิยม

ชุดไทยพระราชนิยม ชุดแต่งกายประจำชาติของสตรีไทยสวมใส่ในงานพิธีหรืองานพระราชพิธีต่างๆ เช่น งาน พิธีหมั้น งานพิธี มงคลสมรส เป็นชุดที่มีเอกลักษณ์ เฉพาะ มีหลายรูปแบบตัดเย็บด้วย ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าใยประดิษฐ์ อาจเป็น ผ้าพื้น ผ้าลายดอก ผ้าลายริ้ว ผ้ายกดินเงิน ดินทองหรือ ผ้ายกดอกเต็มตัวใช้วัสดุเกาะเกี่ยวที่เหมาะสมเช่น ซิป ตะขอ กระดุม ที่ห่อหุ้มจากผ้าตัวเสื้ออาจตกแต่งให้สวยงามด้วยการปักมุก เลื่อม ลูกปัด เป็นต้นชุดไทยพระราชนิยม เป็นชุดที่ใช้ในงานพิธีมงคลต่างๆ การออกแบบชุดไทยพระราชนิยมรูปแบบและสไตล์แตกต่างสวยงามและเอื้อประโยชน์ใช้สอยแตกต่างกันไป

จากการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายผู้หญิงวัยทำงานอายุ 25-35 ปี กลุ่มเจนเอเรชั่นวาย อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมกับการมีครอบครัวอีกทั้งยังเป็นกลุ่มคนที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความคิดสร้างสรรค์ต้องการยอมรับจากสังคม อยู่ในกลุ่มคนชนชั้นสูง ส่วนล่างและชนชั้นกลางส่วนบน มีรูปแบบพฤติกรรม การบริโภคเครื่องแต่งกายอยู่ในกลุ่มร่วมสมัยอีกทั้งเครื่องแต่งกายถือเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงออกซึ่งความเป็นตัวเอง (Self-Expression) แสดงถึงบุคลิกภาพที่ดี นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายยังมีภาพลักษณ์การแต่งกายเท่และเปรี้ยว กล่าวคือ เป็นกลุ่มที่ติดตามแฟชั่น ใส่ใจเรื่อง การแต่งกาย รวมไปถึงการแต่งหน้า ทรงผม ดูดีเป็นทางการ มีพลังมีลักษณะของการแต่งกายมาดเท่ เป็นรูปแบบ ที่เหมาะสมลงตัว



ภาพที่ 60 แสดงประกอบแรงบันดาลใจ

ตารางภาพข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบ

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม

ประเภท ชุดชุด	ชุดไทยเวียงน่าน	ชุดไทยจิตรลดา	ชุดไทยอัมรินทร์	ชุดไทย บรมพิมาน	ชุดไทยจักรี	ชุดไทยลลิต	ชุดไทย จักรพรรดิ	ชุดไทยสิวลีย์
เสื้อ								
กระโปรง								
สี								
พื้นผิว/ผ้า								
ลายปัก								

ภาพที่ 61 แสดงตารางภาพข้อมูลที่นำมาใช้ประกอบ

การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม

1.2 ดำเนินการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม

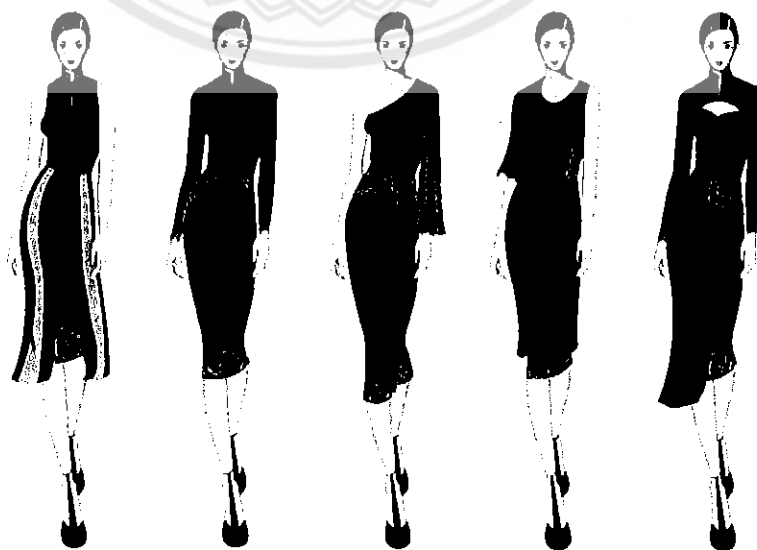
การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชานิยม ทำการออกแบบ โดยการผสมผสานข้อมูลที่วิเคราะห์จากตารางข้อมูลที่ศึกษา จากนั้นแบ่งการออกแบบเป็น 3 แนวทาง แนวทางละ 5 แบบ รวมเป็น 15 แบบ โดยกำหนดโทนสี รูปร่าง สัดส่วน จังหวะ และปริมาณให้มีความเหมาะสมลงตัวมากที่สุด

แนวทางที่ 1 ได้จากการผสมผสานข้อมูลในตารางภาพ



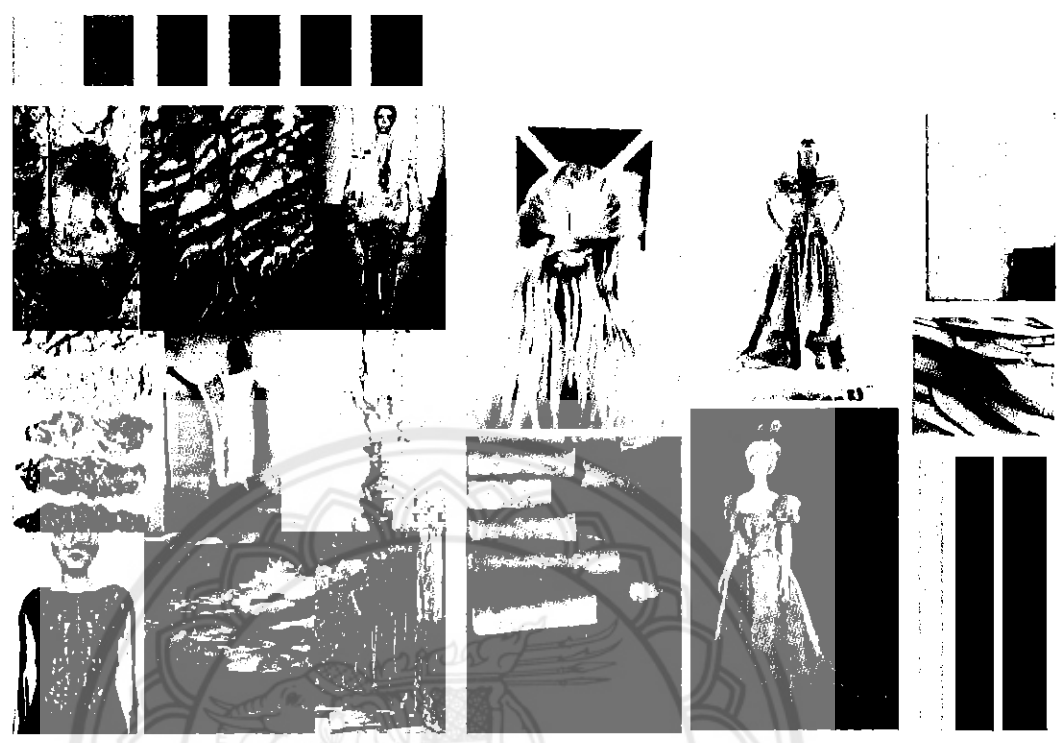
ภาพที่ 62 แสดงประกอบแนวทางที่ 1

Sketch Design



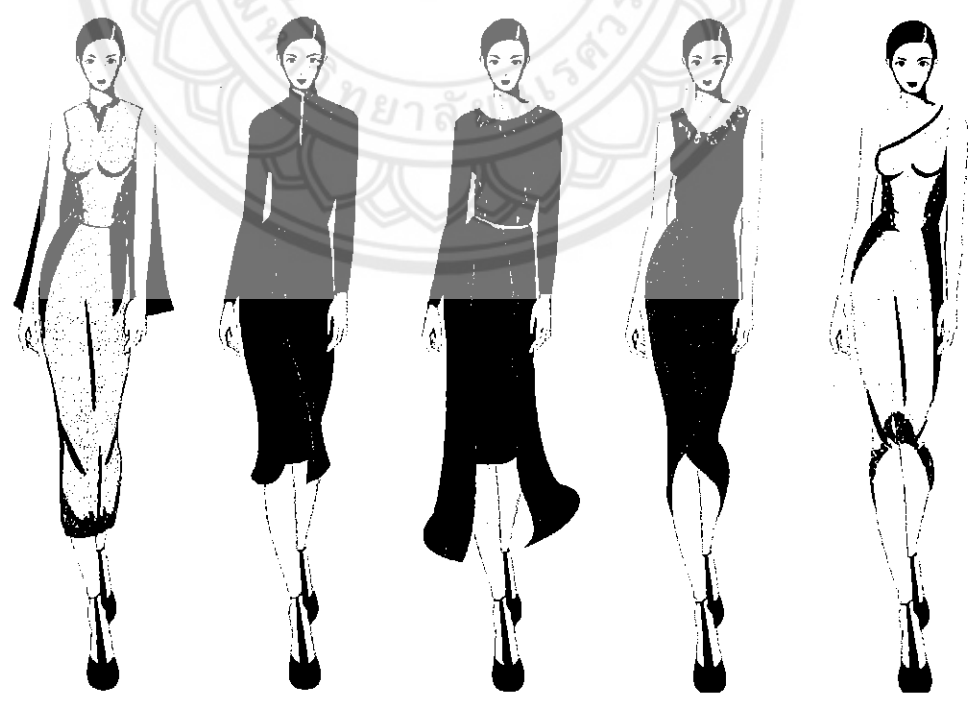
ภาพที่ 63 แสดงแบบร่างสเก็ตแนวทางการที่ 1

แนวทางที่ 3 ได้จากการผสมผสานข้อมูลในตารางภาพ



ภาพที่ 66 แสดงประกอบแนวทางที่ 3

Sketch Design



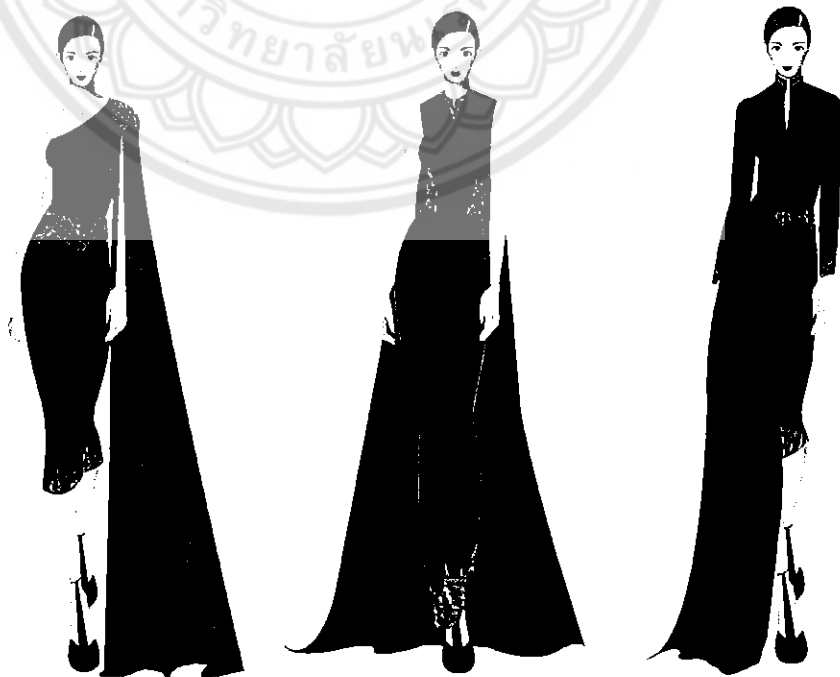
ภาพที่ 67 แสดงแบบร่างสเก็ตแนวทางที่ 3

จากนั้นผู้วิจัยสรุปแบบร่างชุดราตรีกับอาจารย์ที่ปรึกษา ออกมาเป็น 3 ชุด เพื่อขึ้นตัวอย่างจริงดังนี้



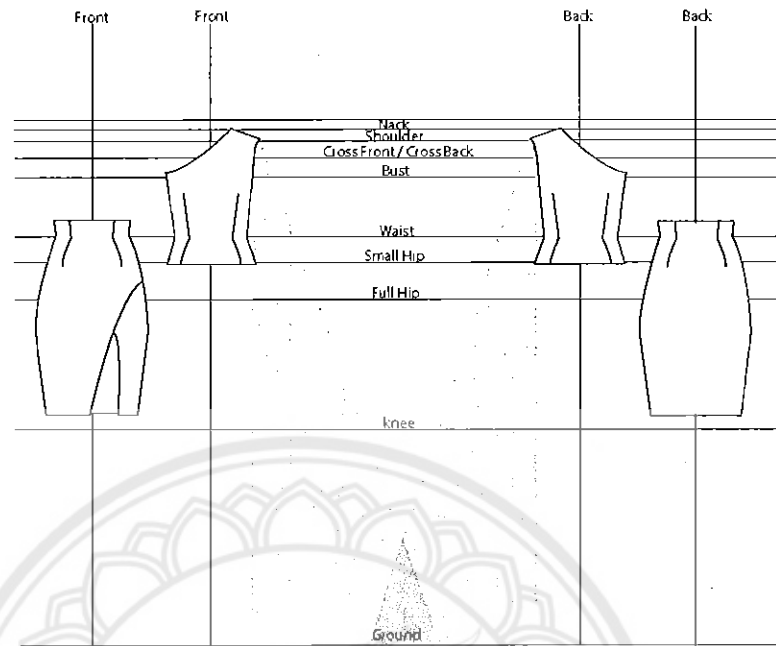
ภาพที่ 68 แสดงแบบร่างสเก็ทที่สรุปขึ้นตัวอย่างจริง 3 แบบ

ผู้วิจัยได้แก้ไขแบบร่างสเก็ทให้มีความสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

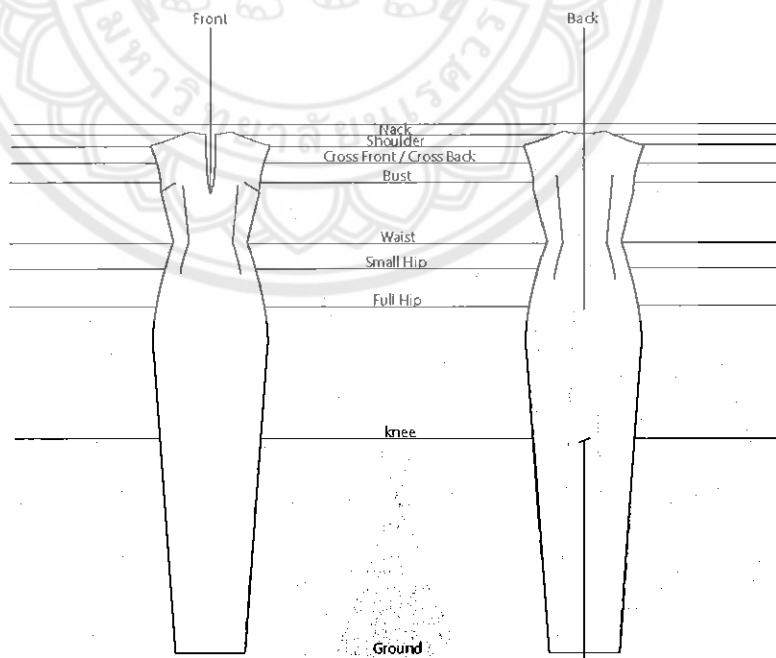


ภาพที่ 69 แสดงแก้ไขแบบร่างสเก็ทที่สรุปขึ้นตัวอย่างจริง 3 แบบ

Flash Drawing

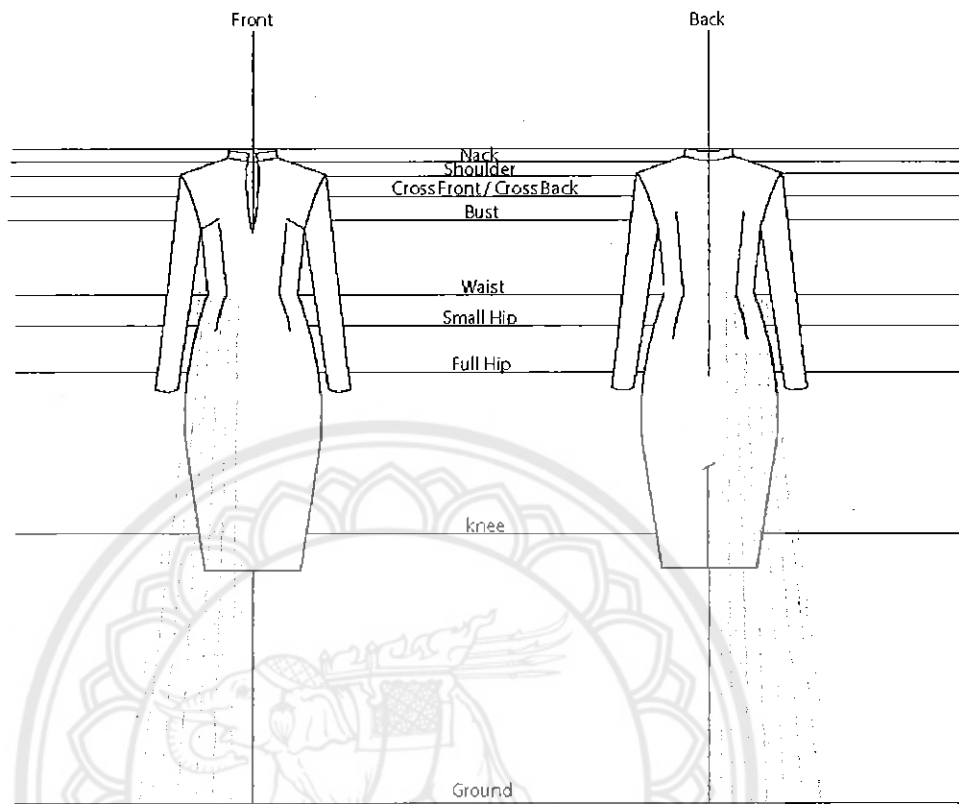


ภาพที่ 70 แสดงภาพ flash drawing แนวทางที่ 1



ภาพที่ 71 แสดงภาพ flash drawing แนวทางที่ 2

Flash Drawing



ภาพที่ 72 แสดงภาพ flash drawing แนวทางที่ 3

ผลงานที่สร้างสรรค์ การออกแบบที่เสร็จสมบูรณ์



ภาพที่ 73 แสดงชิ้นงานจริง 1

ลักษณะของชุดนี้ คือ รูปทรงของเสื้อ ประยุกต์มาจากชุดไทยจักรี, ชุดไทยจักรพรรดิ ไหล่เบี่ยง แขนยาว ระบายชาย สามารถ Transform ได้ตามโอกาส การใช้สอย กระโปรงสอบป้ายด้านหน้า ลายปักเป็นลายร่วมสมัย โดยการใช่ ป้อง, เป็นวัสดุหลัก ชุดนี้จะมีกลิ่นอายความเป็นชุดไทยพระราชนิยม ผสมผสาน กับ แฟชั่น ในปัจจุบัน เพื่อให้ตอบโจทย์ผู้บริโภคมากที่สุด



ภาพที่ 74 แสดงชิ้นงานจริง 2

ลักษณะของชุดนี้ คือ รูปทรงของเสื้อ ประยุกต์มาจากชุดไทยดุสิต ช่วงคอ นำมาจากชุดไทย เรือนต้น ชุดเข้ารูป แขนสั้น, กระโปรงสอบยาว ผ่าหลัง มีผ้าคลุมที่ดัดแปลงจากสไบ สามารถ Transform ได้ตามโอกาสการใช้สอย ลายปักเป็นลายร่วมสมัย โดยการใช้ ป้อง, เป็นวัสดุหลัก ชุดนี้จะ มีกลิ่นอายความเป็นชุดไทยพระราชนิยม ผสมผสาน กับ แฟชั่น ในปัจจุบันเพื่อให้ตอบโจทย์ผู้บริโภค มากที่สุด



ภาพที่ 75 แสดงชิ้นงานจริง 3

ลักษณะของชุดนี้ คือ รูปทรงของเสื้อ ประยุกต์มาจากชุดไทยบรมพิมาน ชุดไทยจิตรลดา, ชุดไทยอัมรินทร์, ชุดไทยศิวาลัย คอตั้ง, ชุดเข้ารูป, แขนยาว, กระโปรงสอบสามส่วน มีผ้าคลุมจีบพลิท ด้านนอก Transform ออกได้ สามารถสวมทับเป็นเสื้อคลุมได้ตามโอกาส การใช้สอย ลายปักเป็น ลายร่วมสมัย โดยการใช้ปัก เป็นวัสดุหลัก ชุดนี้จะมีกลิ่นอาย ความเป็น ชุดไทยพระราชนิยม ผสมผสานกับ แฟชั่น ในปัจจุบัน เพื่อให้ตอบโจทย์ ผู้บริโภคมากที่สุด



ภาพที่ 76 แสดงการจัด Exhibition display

บทที่ 5

บทสรุป

การดำเนินการศึกษาศิลปนิพนธ์ในหัวข้อการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม เพื่อสร้างสรรค์ชุดสตรีวัยทำงานที่เน้นการประยุกต์โครงสร้างแพทเทิร์นของชุดไทยพระราชนิยม และนำเสนอในรูปแบบการนำเสนอความคิดของนักออกแบบมาผสมผสานกับแรงบันดาลใจ ทำให้ได้ผลงานที่แปลกใหม่ โดยวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยมให้มีอัตลักษณ์ความเป็นไทยร่วมสมัย
2. เพื่อประเมินผลการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม

สรุปผลการวิจัย

1. ศึกษาการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่มีรูปทรงของชุดไทยพระราชนิยมรวมทั้งการนำเอาศิลปะการปักมาประยุกต์ใช้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการออกแบบ
2. การศึกษาออกแบบชุดสตรีวัยทำงานและชุดไทยพระราชนิยมในปัจจุบัน เพื่อหาแนวทางการประยุกต์ให้สอดคล้องกับผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม ปฏิบัติการออกแบบได้ ดังนี้
 - 2.1 ค้นหาข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจ
 - 2.2 สร้างแบบสเก็ทของงานวิจัย
 - 2.3 การผลิตออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม

ขอบเขตด้านประชากร

เพศ	: หญิง
เชื้อชาติ	: ไทย
อายุ	: 25-35
รายได้	: 30,000 – 100,000 บาท/เดือนขึ้นไป
อาชีพ	: ดารา, เซเลบริตี้

วิถีการดำเนินชีวิต : กลุ่มเจนเนอร์ชั่นวาย อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมกับการมีครอบครัวอีกทั้งยังเป็นกลุ่มคนที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความคิดสร้างสรรค์ต้องการยอมรับจากสังคม อยู่ในกลุ่มคนชนชั้นสูงส่วนกลางและชนชั้นกลางส่วนบน มีรูปแบบพฤติกรรม การบริโภคเครื่องแต่งกายอยู่ในกลุ่มร่วมสมัย อีกทั้งเครื่องแต่งกายถือเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงออกซึ่งความเป็นตัวเอง (Self-Expression) แสดงถึงบุคลิกภาพที่ดี ทั้งนี้ทั้งนั้นยังต้องสอดคล้องและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้กลุ่มเป้าหมายยังมีภาพลักษณ์การแต่งกายเท่และเปรี้ยว กล่าวคือ เป็นกลุ่มที่ติดตามแฟชั่น ใส่ใจเรื่อง การแต่งกาย รวมไปถึงการแต่งหน้า ทรงผม ดูดีเป็นทางการมีลักษณะของการแต่งกายมาดเท่ เป็นรูปแบบที่เหมาะสมลงตัว

อภิปรายผลการวิจัย

วิเคราะห์จากรูปแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม จากขั้นตอนในการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงานเพื่อสำหรับออกงานในปัจจุบัน มีความทันสมัยเป็นการออกแบบ ที่เข้ากับสังคมในปัจจุบันอย่างมาก แต่ยังไม่มีการนำเอาชุดไทยมาผสมผสานกัน
2. จากการวิเคราะห์ข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาหาแรงบันดาลใจในการออกแบบ แล้วก็ศึกษาเรื่องราวละเอียดของชุดไทยพระราชนิยม ซึ่งเล็งเห็นถึงความสำคัญในการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ได้ศึกษารูปแบบโครงสร้าง, สีและวัสดุ มาใช้กับผลงานของผู้วิจัยเอง แล้วจึงทำแบบร่างไปเสนอ
3. ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม โดยมุ่งเน้นทางด้านโครงสร้างของเครื่องแต่งกายและออกแบบตามการประยุกต์ชุดไทยพระราชนิยม และผสมผสานแนวคิดของผู้วิจัยเอง ทำให้ได้ผลงานที่ร่วมสมัย และสามารถสวมใส่ได้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. การดำเนินการศึกษาคนคว่าครั้งนี้ในหัวข้อการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ที่ประยุกต์จากชุดไทยพระราชนิยม ซึ่งพบปัญหาในการดำเนินงานวิจัย คือ การค้นคว้าเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ในปัจจุบันมีให้ศึกษาค้นคว้าได้หลายทาง เก็บข้อมูลรูปแบบโครงสร้างและรูปแบบการแต่งกาย ทั้งนี้ได้ใช้ความพยายามและตั้งใจในการศึกษาค้นคว้าและเรียบเรียง ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง เครื่องแต่งกายสตรีวัยทำงาน ชุดไทยพระราชนิยม และเทรนด์ผ้า 2017 ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา ซึ่งเป็น การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ยังไม่ได้วิเคราะห์ แยกแยะ ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสับสนจากข้อมูลเหล่านั้น
3. ขั้นตอนกระบวนการตัดเย็บที่ต้องใช้ระยะเวลาในการขึ้นแบบโครงสร้าง ทั้ง ตัด พับ ซับ ริด เย็บ และการสื่อสารกับช่างตัดเย็บก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ทั้งหมดนี้จึงเป็นกระบวนการที่ยากและ ซับซ้อน ควรมีการวางแผนระยะเวลาให้ดีเพราะงานอาจล่าช้าไม่ทันตามเป้าหมายที่วางไว้
4. การทำวิจัยไม่สามารถที่จะดำเนินงานด้วยตัวเองได้ทั้งหมด จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีที่ปรึกษา ผู้ให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านข้อมูลและคำปรึกษาชี้แนะ
5. การดำเนินการวิจัยในเรื่องของการตัดสินใจการออกแบบ ควรใช้เหตุผลและข้อมูลที่ได้ ศึกษารวบรวมทั้งหมดนั้นมาประกอบการตัดสินใจมากกว่าจะใช้ความรู้สึกของตนเอง



บรรณานุกรม

ชนิดา แก้วโอภาส. (26 สิงหาคม 2557). ลายปักและชนิดของผ้า, สืบค้นเมื่อ 29 ธันวาคม 2559

<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=komepornshop&group=5>

พิพิธภัณฑผ้าในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ. (2556). Fit For A Queen: Her

Majesty Queen Sirikit's Creations by Balmain. กรุงเทพมหานคร, พิพิธภัณฑผ้าใน

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ, สืบค้นเมื่อ 26 สิงหาคม 2559

วิศรดา เทียบแก้ว. (2556). ชุดสตรีไทยพระราชานิยม, สืบค้นเมื่อ สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2559

<https://sites.google.com/site/rungthaifood2530/home/thima-khxng-chud-thiy-phra-rach-niyam/chud-thiy-phra-rach-niyam>

สนั่น บุญลา สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. (2555). ผ้าทอมาตรฐาน: ผ้าชีฟอง (Chiffon fabric or crepe chiffon), สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2559

<http://www.thaitextile.org/index.php/blog/2016/03/59-ecofiber24.6>

Cecilie Friis Borup. Vogue Color Up! by Sebastian Kim, สืบค้นเมื่อ 28 ธันวาคม 2559

<http://bumbum.me/2010/10/27/vogue-color-up-by-sebastian-kim/>

Elodiebubble. (10 มิถุนายน 2559). Moschino Fall 2013 Runway picture, สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2559

<https://elodiebubble.wordpress.com/tag/narciso-rodriguez/>

Fashion2lady. (19 เมษายน 2559). ประวัติศาสตร์แฟชั่นเข้าใจง่าย สำหรับคนขี้เกียจอ่าน ตอนที่ 2, สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2559

<http://monolurf.exteen.com/20081026/entry>

Ginger bread. ประวัติความเป็นมาของชุดไทยพระราชานิยม, สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2559

<http://board.postjung.com/864276.html>

Google Sites. ภาพประกอบแสดงคำอธิบาย ชุดไทยพระราชานิยม, สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2559

<https://sites.google.com/site/rungthaifood2530/home/thima-khxng-chud-thiy-phra-rach-niyam/chud-thiy-phra-rach-niyam>

Kanyarat. (2 มกราคม 2557). การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย, สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2559

<http://booksworm.myreadyweb.com/article/t6110 /การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย/>

Kaew kaew. (26 พฤษภาคม 2557) เลือกชุดแต่งกายให้เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัยทำงาน,
สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2559

<http://women.sanook.com/blog/6775/>

LUKE LEITCH. (28 มิถุนายน 2558). ALL SEASONS Balmain, สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2559

<http://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2016-menswear/balmain>

Mr. Ramie Fabric. (8 มิถุนายน 2555) Supply ramie fabric, สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2559

<http://www.ecv.com/product/3881015.html>

My AliExpress. (2553). black white vertical stripe dress, สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2559

<https://th.aliexpress.com/w/wholesale-vertical-stripes-dress.html>

Thai top wedding. ชุดไทยพระราชานิยม ชุดไทยประยุกต์, สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2559

<http://www.thaitopwedding.com/Thai-Dresses/misc/Thai-Dress1.html>

Vogue runway. ภาพประกอบแสดงคำอธิบาย บทที่ 2, สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2559

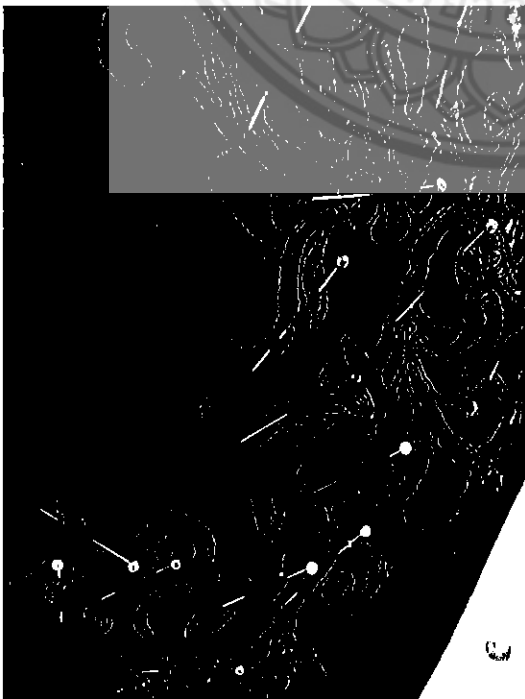
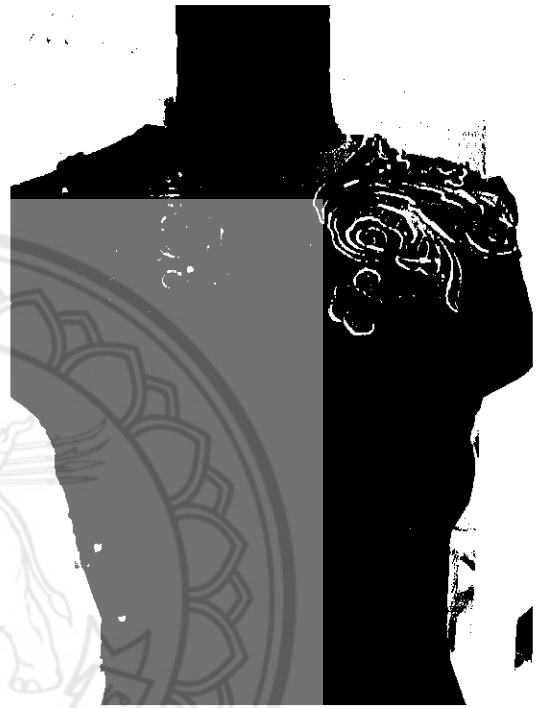
<https://www.pinterest.com/voguemagazine>

พีเพิลมีเดีย. (6 พฤศจิกายน 2558). ขั้นตอนการตัดเย็บเสื้อผ้า (แบรนด์ตัวเอง), สืบค้นเมื่อ 28 ธันวาคม 2559

<http://xn--72cfa1hey3b0dtji.com/detail.php?id=2624>

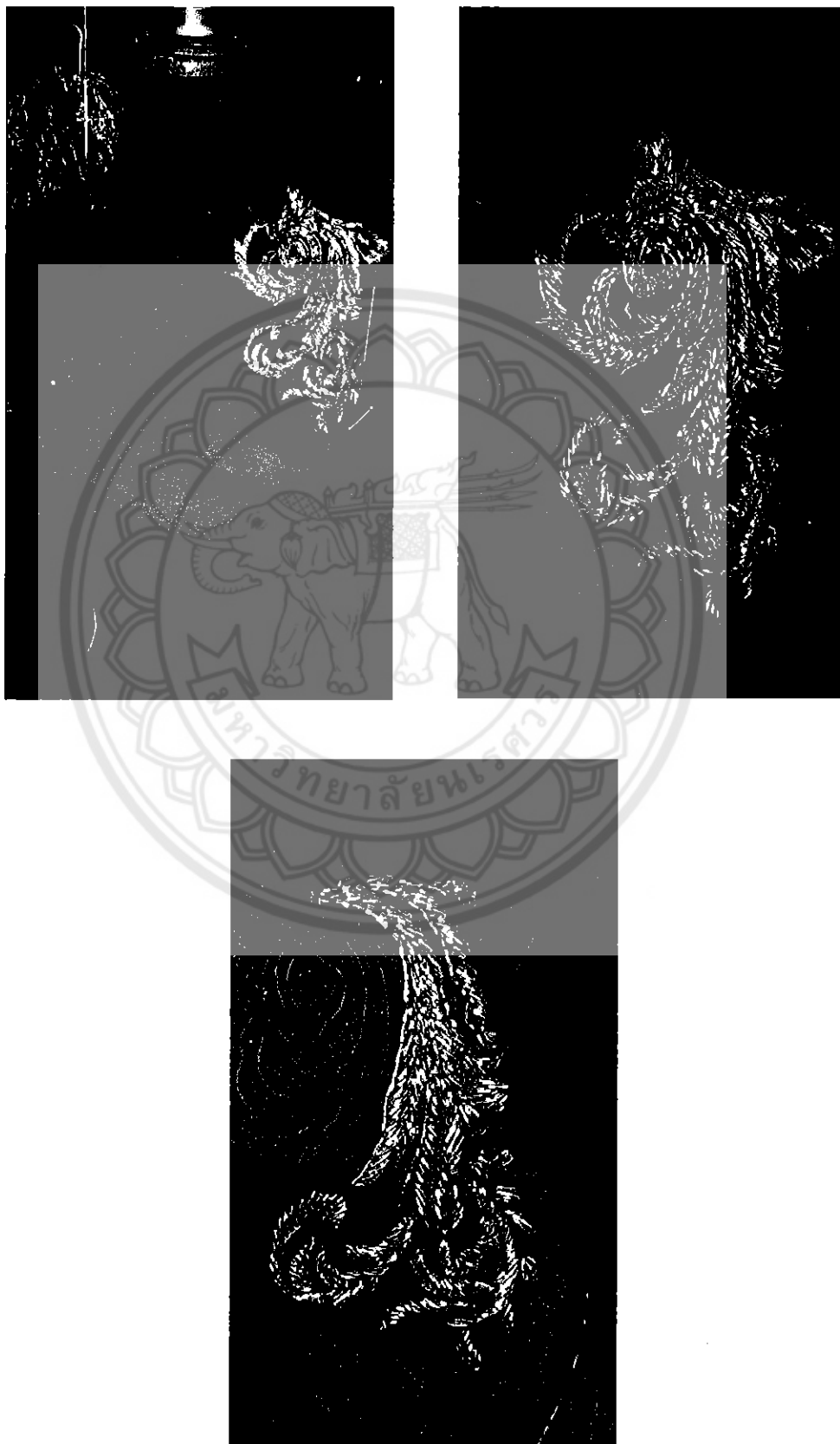
ภาคผนวก

กระบวนการผลิต



ภาคผนวก (ต่อ)

กระบวนการผลิต



ภาคผนวก

รูปชิ้นงานจริง



ภาคผนวก (ต่อ)

รูปชิ้นงานจริง



ภาคผนวก (ต่อ)

รูปชิ้นงานจริง

